

C/2024/2799

2024.4.25.

2017. MÁJUS 15-I ÜLÉS SZÓ SZERINTI JEGYZŐKÖNYVE

(C/2024/2799)

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2017–2018

2017. május 15–18-i ülések

STRASBOURG

Tartalom	Oldal
1. Az ülészak folytatása	3
2. Az elnök nyilatkozata	3
3. Az előző ülések jegyzőkönyveinek elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet	4
4. A képviselőcsoportok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet	4
5. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet	4
6. Tárgyalások a Parlament első olvasatát megelőzően (jóváhagyás) (az eljárási szabályzat 69c. cikke): lásd a jegyzőkönyvet	5
7. A Parlament első olvasatát megelőző tárgyalások (az eljárási szabályzat 69c. cikke): lásd a jegyzőkönyvet	5
8. A rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadott jogszabályok aláírása (az eljárási szabályzat 78. cikke): lásd a jegyzőkönyvet	5
9. Nagyobb interpellációk (az eljárási szabályzat 130b. cikke) (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet	5
10. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet	5
11. Szóbeli választ igénylő kérdések (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet	5
12. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet	5

Tartalom	Oldal
13. A Parlament állásfoglalásaival kapcsolatos további intézkedések: lásd a jegyzőkönyvet: lásd a jegyzőkönyvet	5
14. Ügyrend: lásd a jegyzőkönyvet	5
15. 2015. évi éves jelentés az EU pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem (vita)	5
16. Az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszere (vita)	17
17. Erőforrás-hatékonyság: az élelmiszer-pazarlás csökkentése és az élelmiszer-biztonság javítása (vita)	30
18. A vámhatósági teljesítmény és igazgatás külső aspektusainak értékelése a kereskedelem elősegítése és az illegális kereskedelem elleni küzdelem eszközeként (vita)	52
19. Unió e-kormányzati cselekvési terv 2016-2020 (rövid ismertetés)	59
20. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben	64
21. A következő ülésnap napirendje	70
22. Az ülés berekesztése	70

2017. MÁJUS 15-I ÜLÉS SZÓ SZERINTI JEGYZŐKÖNYVE

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

1. Az ülészak folytatása

Presidente. – Dichiaro ripresa la sessione del Parlamento europeo interrotta giovedì 27 aprile 2017.

2. Az elnök nyilatkozata

Presidente. – Prima di dare la parola agli onorevoli colleghi che l'hanno chiesta per *point of order*, voglio ricordarvi che oggi celebriamo la Giornata internazionale della famiglia. Questa ricorrenza, istituita nel 1993 dall'Assemblea generale delle Nazioni Unite, vuole essere l'occasione per promuovere una maggiore sensibilità circa le questioni sociali, economiche e demografiche che riguardano la famiglia.

La famiglia è il nucleo di base della nostra organizzazione sociale, ad essa è affidato, insieme alla scuola, il ruolo fondamentale di formazione dei nostri giovani e della trasmissione dei valori su cui si fonda il nostro vivere comune. Questo Parlamento è sempre stato al fianco della famiglia, in particolare abbiamo sempre sostenuto con forza l'importanza di garantire un maggiore equilibrio tra la famiglia e il lavoro.

In questa giornata, voglio sottolineare che continueremo ad impegnarci con convinzione su questa strada.

*
* * *

Peter Lundgren (EFDD). – Mr President, I would like to make a point of order under Rule 11 on an event that took place on 27 April in Brussels outside the plenary. It was a demonstration by one of our Swedish colleagues, Ms Marita Ulvskog, who showed her solidarity with a Palestinian terrorist, Marwan Barghouti. This is a man who has been convicted of three terrorist attacks in which five people were murdered, including a mother of two children, and also of attempted murder, membership of a terrorist organisation and conspiring to commit a crime. He was acquitted of 33 other murders with which he had been charged through lack of evidence. In this House we cannot accept shows of solidarity with convicted terrorists. I demand that you, Mr Tajani, as the President of the European Parliament, take your responsibility seriously and look into this matter.

Rosa D'Amato (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi rivolgo a Lei e ai colleghi in Aula per denunciare che il Consiglio e ben sette paesi dell'Unione europea stanno di fatto bloccando gli aiuti alle zone terremotate dell'Italia centrale. Si tratta di una proposta che permetterebbe il cofinanziamento al cento per cento della ricostruzione delle zone terremotate.

Ricordo a tutti i colleghi che, a sette mesi dal disastro, la maggior parte dei cittadini vive ancora nelle tende e non ha nemmeno la parvenza di una vita normale. Questi sono i momenti in cui dobbiamo dimostrare che l'Unione europea vuole realmente cambiare e quindi mostrare la solidarietà dell'Unione europea.

Fate presto, bisogna ricostruire subito!

Presidente. – Il relatore naturalmente difenderà la posizione del Parlamento in occasione del trilogio, visto che la posizione del Parlamento è stata su questa vicenda molto chiara, quindi riferirò la Sua posizione al relatore, ma credo che la sappia già molto bene. Comunque, è interesse del Parlamento tutelare la decisione adottata già dal Parlamento su questo argomento.

James Carver (EFDD). – Mr President, on 14 February, in this very Chamber, Mr Papadakis, one of the Non-Attached Members of this Parliament, referred to Israel as a terrorist state during a foreign affairs debate. I objected to that at the time and understand it was referred to the Bureau. I will be writing to you personally, Mr President, asking why no action has been taken.

Presidente. – Voglio essere molto chiaro su questo argomento e su altri argomenti. Non intendo soffocare i dibattiti politici all'interno di questo Parlamento, se per ogni intervento sul quale non si è d'accordo si chiedono sanzioni, a meno che non siano dichiarazioni che violino i principi dell'Unione europea, rischiamo di trasformare il Parlamento in una sorta di censura. Non intendo assolutamente soffocare il dibattito. Si può essere d'accordo o non essere d'accordo, ma se per ogni intervento durante il quale si censura uno Stato, si attacca uno Stato o si criticano delle persone finché non ci sono estremi di violenza, ma si tratta soltanto di attacchi politici, non credo sia giusto intervenire con sanzioni, perché questo discorso vale per una parte e per l'altra, su qualsiasi argomento.

Sono intervenuto quando sono state dette frasi volgari nei confronti di altri colleghi o frasi inaccettabili perché violavano i valori dell'Unione europea, ma per il resto credo non sia giusto intervenire con delle sanzioni. Me ne assumo tutte le responsabilità, essendo mia responsabilità quella di infliggere sanzioni.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να καταγγείλω ότι δύο χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα και η Κύπρος, υφίστανται, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, την επιθετική και επεκτατική απειλή της Τουρκίας, η οποία παραβιάζει τόσο τα χωρικά τους ύδατα όσο και τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, επιβάλλοντας και ναυτικούς αποκλεισμούς σε χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν φτάνει μόνο αυτό, κύριε Πρόεδρε, αλλά η Τουρκία προχώρησε και σε απειλές ενάντια σε ευρωπαϊκές εταιρείες, όπως είναι η ENI και η Total, για την ανόρυξη φυσικού αερίου στην περιοχή. Για μας δεν δοκιμάζονται μόνον αυτές οι δύο χώρες. Δοκιμάζεται και η αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παραβιάζονται κυριαρχικά δικαιώματα, όχι μόνο των χωρών αυτών, αλλά και της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θεωρώ ότι οφείλουμε να πράξουμε, και να πράξετε, ό,τι θα κάναμε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και ως Ευρωπαϊκή Ένωση εάν απειλούνταν οποιαδήποτε άλλη χώρα από τα είκοσι επτά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ότι δεν μπορεί μια χώρα να θεωρείται υποψήφια ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση – μέχρι και χθες η κυρία Mogherini δέχθηκε τον κύριο Τσελικ με αιτήματα από την Τουρκία – και την ίδια στιγμή να προσβάλλει και να προκαλεί αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι επικίνδυνη αυτή η πρακτική της Τουρκίας, δημιουργεί κινδύνους στην Ανατολική Μεσόγειο και, το σημαντικότερο και το κυριότερο, προσβάλλει και προκαλεί χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτόν τον λόγο ζητούμε την αλληλεγγύη, τον σεβασμό αρχών και αξιών και τη λήψη μέτρων ενάντια σε μια χώρα που προκαλεί αστάθεια στην περιοχή, που προσβάλλει τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ταυτόχρονα ζητά βοήθεια και στήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

3. Az előző ülések jegyzőkönyveinek elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

4. A képviselőcsoportok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

5. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

6. **Tárgyalások a Parlament első olvasatát megelőzően (jóváhagyás) (az eljárási szabályzat 69c. cikke): lásd a jegyzőkönyvet**
7. **A Parlament első olvasatát megelőző tárgyalások (az eljárási szabályzat 69c. cikke): lásd a jegyzőkönyvet**
8. **A rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadott jogszabályok aláírása (az eljárási szabályzat 78. cikke): lásd a jegyzőkönyvet**
9. **Nagyobb interpellációk (az eljárási szabályzat 130b. cikke) (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet**
10. **Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet**
11. **Szóbeli választ igénylő kérdések (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet**
12. **Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet**
13. **A Parlament állásfoglalásaival kapcsolatos további intézkedések: lásd a jegyzőkönyvet: lásd a jegyzőkönyvet**
14. **Ügyrend: lásd a jegyzőkönyvet**
15. **2015. évi éves jelentés az EU pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem (vita)**

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Julia Pitera, a nome della commissione per il controllo dei bilanci, sulla relazione annuale 2015 sulla tutela degli interessi finanziari dell'UE – Lotta contro la frode [2016/2097(INI)] (A8-0159/2017).

Julia Pitera, sprawozdawczyni. – Panie Przewodniczący! Nadużycia finansowe wraz z wszelkimi formami nielegalnej działalności, które przynoszą szkody budżetowi Unii Europejskiej, należy skutecznie zwalczać. Jest to możliwe jedynie przy zastosowaniu właściwych narzędzi, a na dobór odpowiednich narzędzi pozwala wiedza o stanie faktycznym. Budżet Unii Europejskiej ma służyć poprawie warunków we wszystkich dziedzinach życia. Wszelkie szkody dla budżetu stanowią poważne zagrożenie dla realizacji tego celu.

Jak wynika ze sprawozdania Komisji za 2015 rok na temat ochrony interesów finansowych Unii wysokość kwot z tytułu nieprawidłowości zgłaszanych jako nadużycia sięga blisko 640 milionów euro rocznie. Niestety można przyjąć, że w rzeczywistości liczba ta jest nawet wyższa, ponieważ nie wszystkie przypadki są wykrywalne i zgłaszane.

Unia musi jak najskuteczniej bronić pieniędzy podatników, realizacja tego zadania natrafia jednak na rozmaite przeszkody. Jedną z nich jest niedostateczna współpraca na różnych poziomach, inną – fakt, że nie wszystkie kraje wdrażają w terminie przepisy. Brakuje też jednolitego systemu zbierania porównywalnych danych od państw członkowskich.

Sprawozdanie będące tematem dzisiejszej debaty zwraca uwagę na szereg zagadnień. Pragnę przypomnieć jedynie na te najważniejsze. Należy do nich wysokość utraconych przychodów z tytułu luki w podatku VAT i wewnątrzwspólnotowych oszustw związanych z VAT oraz to, że tylko dwa państwa członkowskie gromadzą i udostępniają statystyki dotyczące strat w dochodach spowodowanych przez transgraniczne oszustwa związane z VAT.

Niepokojącym zjawiskiem jest wzrost liczby zgłaszanych nieprawidłowości w trzech funduszach na rzecz rolnictwa od co najmniej kolejnych pięciu lat. Zwraca uwagę gwałtowny wzrost przypadków nieprawidłowości dotyczących wspólnej polityki rybołówstwa. Obawy budzi też wzrost nieprawidłowości i nadużyć w wydatkach na politykę spójności. Analizy tego zjawiska dokonane przez Komisję oraz państwa członkowskie zgodnie z zaleceniami ETO mogłyby wpłynąć na zahamowanie niepokojącej tendencji. Podobnie powinny zostać wyjaśnione przyczyny wysokiego poziomu przypadków nadużyć finansowych w odniesieniu do badań i rozwoju technologicznego oraz innowacji w przedsiębiorczości. Wśród zidentyfikowanych problemów do najważniejszych należy zaliczyć brak jednolitych zasad zgłaszania obowiązujących we wszystkich państwach członkowskich. Brak ten zniekształca rzeczywisty obraz sytuacji.

Innym poważnym problemem jest brak systemu wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami w celu uniknięcia transnarodowych nadużyć finansowych. Wymagają też szczególnego nadzoru odstępstwa od obowiązujących procedur przy wykorzystywaniu funduszy na pomoc uchodźcom. Zahamowaniu negatywnych zjawisk służą niewątpliwie kontrole ex ante i ex post, dzięki którym ujawnionych zostaje coraz więcej nieprawidłowości. Przy czym warto położyć nacisk na działania zapobiegawcze: są one łatwiejsze niż odzyskiwanie środków.

Z zadowoleniem należy przyjąć wejście w życie dyrektywy uznającej za przestępstwo podrabianie pieniędzy i wprowadzanie ich do obiegu. Omawiając zagadnienia związane z ochroną interesów finansowych Unii Europejskiej, nie sposób pominąć roli demaskatorów i konieczności objęcia tych osób ochroną. Dlatego należy odnotować fakt wprowadzenia odpowiednich przepisów wewnętrznych w instytucjach Unii Europejskiej. Podobnie ważną rolę odgrywa dziennikarstwo śledcze. Sprawozdanie zawiera również obszernie omówienie funkcjonowania OLAF, z uwzględnieniem osiągniętych wyników, czasu prowadzenia postępowań oraz przygotowywanych analiz.

Dziękuję Państwu za uwagę i z niecierpliwością czekam na wystąpienia w debacie.

Președinte: IOAN MIRCEA PAȘCU

Vicepreședinte

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Mr President, I am very grateful for this opportunity to participate in this debate on the Parliament's yearly resolution on the protection of the European Union's financial interests. The fight against fraud is of the utmost importance for the Commission, as it is for the Parliament. Protection of the European Union's budget is all the more important at a time when the trust of citizens in the European project and in its capability to bring security and prosperity is at risk. I would like to take this opportunity to thank the members of the Committee on Budgetary Control, and in particular Ms Pitera, the rapporteur, for the excellent work done on this motion for a resolution. The result is a comprehensive and well-structured report which covers a broad range of issues. It is also thanks to the political pressure exercised by the European Parliament in its annual resolutions that several issues highlighted in the Commission reports have been addressed and progress has been made at European and at Member State level.

Over the last five years together, we have significantly reinforced a framework for the protection of the Union's financial interests. Let me recall just the most important measures that we have adopted. We have adopted several important acts modernising the legal framework for the protection of the financial interests of the European Union such as the revision of the OLAF regulation in 2013, the package on public procurement directives in 2014 and the four delegated and four implementing acts on irregularity reporting. The legal framework for the programming period 2014-2020 for the first time refers explicitly to the obligation for Member States to put in place proportionate and effective anti-fraud measures. On the revenue side, the revised regulation on mutual administrative assistance in the customs area entered into force, creating new databases to fight better customs fraud. The last and not the least of these legal achievements is the directive on the protection of the Union's financial interests by means of criminal law, for which a political agreement was finally reached, also thanks to the persistence of the Parliament.

But this is not all. There are also important ongoing legal initiatives. The negotiations of the European Public Prosecutor's Office (EPPO) have moved forward very fast in the last month, and we now have 17 Member States willing to establish the EPPO in enhanced cooperation and a few more making preparations to join it. Like the Parliament, the Commission supports establishing a strong and efficient EPPO with as many Member States as possible and with the necessary means to effectively fight crimes affecting the Union budget. We are convinced that the EPPO has significant potential to improve the current situation as regards the low level of prosecutions for crimes affecting the Union's financial interests.

OLAF will continue to play a key role as regards non-fraudulent and fraudulent irregularities. It will complement and support the work of the EPPO. Beyond the protection of financial interests it will continue also investigations into serious facts by members of the institutions and staff, likely to lead to disciplinary or criminal proceedings. The Commission is determined to maintain a sufficiently strong OLAF which will operate across all Member States and will thereby play a crucial role to ensure that an adequate protection of the European Union's budget is assured in the whole European Union.

Over the last five years we have also made progress on concrete actions and measures. I will mention three examples for which the Parliament's support, reiterated in the Pitera report, is once more important and particularly welcome. The first is the embedding of anti-fraud measures in national anti-fraud strategies. The second is to extend the use of IT tools by all Member States to strengthen the fight against fraud, and the third is the accomplishment of harmonised and qualitative reporting of the detected irregularities and frauds by the Member States. The Commission acknowledges that the reported data are still not fully comparable and takes note of the request of the Parliament to improve the situation. New guidelines are being prepared in cooperation with national experts to address the most important issues to reduce disparities and standardise the reporting process. The document is expected to be finalised this year. It is by analysing such data that we can ultimately understand whether the measures we have adopted really make a difference.

However, there is still much to do. The Commission will keep on fulfilling its role of supporting and assisting Member States where needed and of facilitating the exchange of best practices and know-how.

I would like to close my intervention, stressing once more the importance of the Parliament's resolution. It is by acting together towards the same target that we have achieved all these improvements. But we are aware that we cannot rest on our laurels. We count on you to keep on stimulating, encouraging and also criticising when necessary – the Commission and the Member States – in their fulfilment of the Treaty obligation to protect the Union's financial interests from irregularities and from fraud.

Caterina Chinnici, *relatrice per parere della commissione per le libertà civili, la giustizia e gli affari interni*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio intanto il Commissario per la sua introduzione e ringrazio l'onorevole Pitera, relatore, per l'ottimo lavoro svolto.

Dalla relazione sulla tutela degli interessi finanziari per l'anno 2015 emerge ancora una volta, purtroppo, un aumento significativo delle irregolarità fraudolente e dei casi di corruzione in diverse aree di interesse del bilancio europeo.

In questo scenario, la direttiva PIF e l'istituzione della Procura europea sono ormai strumenti fondamentali per contrastare in maniera efficace i reati a danno degli interessi finanziari dell'Unione, ma anche, e conseguentemente, per contrastare la criminalità organizzata e il terrorismo che, ormai lo sappiamo, spesso si finanziano anche attraverso tali attività illecite.

Tuttavia, nell'attesa dell'entrata in vigore di questi strumenti, occorre intervenire per rafforzare la capacità di coordinamento tra le strutture nazionali di controllo e per assicurare, da parte degli Stati membri, una più stretta collaborazione con l'OLAF, considerato che, ad oggi, un terzo delle segnalazioni di tale Ufficio non ha ancora avuto un seguito da parte delle autorità nazionali.

E proprio il coordinamento appare il settore su cui bisogna ancora lavorare. Non possiamo infatti non notare l'assenza di uno strumento di mutua assistenza a livello amministrativo, volto a migliorare lo scambio di informazioni nell'ambito dei fondi strutturali. In realtà avevo già, nell'ambito della mia attività parlamentare, segnalato questa necessità nel 2015 ma, a distanza di due anni, ancora non si è dato seguito a questa proposta, che oggi appare più che mai necessaria, considerato anche quanto appunto affermato e sottolineato dall'OLAF.

Un altro profilo fondamentale è quello relativo alla possibilità di disporre il coordinamento di azioni comuni d'indagine, sotto l'egida dell'OLAF, da realizzarsi contemporaneamente nei paesi membri interessati. L'Unione europea ha già sviluppato un'esperienza molto importante nell'ambito della cooperazione giudiziaria penale e sono convinta che esportare questa esperienza anche nell'ambito dell'area delle indagini amministrative possa rappresentare un valore aggiunto.

Tutto questo però deve andare di pari passo con la costituzione della Procura europea che, come bene ha sottolineato il Commissario, nascerà attraverso la procedura di cooperazione rafforzata e quindi occorre un'azione coordinata fra gli accertamenti amministrativi e le indagini penali.

Infine, ma certamente non meno importante, nella lotta alla frode transfrontaliera è il ruolo che possono svolgere gli informatori. La delicatezza del loro ruolo e l'importanza del loro compito richiedono necessariamente un quadro normativo europeo e nazionale che definisca chiaramente diritti e obblighi, e su questo mi auguro che la Commissione possa procedere al più presto all'elaborazione di una proposta legislativa in tal senso.

Certamente molto è stato fatto e molto c'è ancora da fare, ma come Parlamento il nostro impegno è massimo per tutelare gli interessi finanziari dell'Unione.

Ingeborg Gräßle, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Der Bericht wirft viele Fragen auf. Wir beschäftigen uns heute damit, zu untersuchen, wie gut die Kontroll- und Meldesysteme für Unregelmäßigkeiten und Betrug funktionieren, und wenn man sich dem Bericht anschaut, dann reibt man sich die Augen. Die Zahl der Meldungen von Unregelmäßigkeiten verdoppelt – bei 81 % mehr Schaden in vier Jahren –, aber die Betrugsfälle haben sich im gleichen Zeitraum um 26 % vermindert. Also das glaube wer wolle, ich nicht. Das heißt, die Frage ist doch: Wie genau schauen wir hin? Und wie genau wollen wir es wissen?

Frau Kommissarin, Sie haben es ja selbst angesprochen, dass die Kommission das auch als merkwürdig empfindet und sich wegen der vergleichsweise geringen Zahl an Meldungen erstmals besorgt zeigt. Wie überwinden wird den Interessenkonflikt der Mitgliedstaaten? Wenn Mitgliedstaaten Betrügereien melden, müssen sie die Gelder, die sie erhalten haben, zurückzahlen. Da ist schon eine ganz starke Hemmung, Betrügereien zu melden, und die vorliegenden Zahlen lassen mich zu keinem anderen Schluss kommen, als zu der Einstellung „Wir machen einfach die Augen fest zu und melden es nicht.“

Es kann auch nicht angehen, dass unterschiedliche Auslegungen der Meldepraxis zu unterschiedlichen Bewertungen dessen führen, was Betrug ist und was Unregelmäßigkeit ist. Also hier müsste die Kommission eigentlich viel weiter sein, und hier müssten Sie sich doch auch sehr viel eindringlicher mit der Frage der Harmonisierung von Meldesystemen beschäftigen!

Ich bin betroffen, dass wir jedes Jahr Zahlen zur Kenntnis nehmen, und kein Mensch interessiert sich dafür, was aus den Zahlen eigentlich wird. Dieses Jahr wird es anders sein: Wir werden für ein *follow-up* sorgen. Wir fragen auch, wie effizient das OLAF ist. Wenn man sich die Zahlen genau anschaut, dann haben sich die Fälle mit Empfehlungen eben über viele Jahre hinweg nicht verändert. Solange der OLAF-Überwachungsausschuss nicht wirklich zu abgeschlossenen Fällen Zugang hat, um sich mit der Frage der Effizienz des OLAF auseinanderzusetzen, solange wird das nichts. Also ich finde, das sind große Baustellen, und es wäre gut, wenn die Kommission da auch etwas täte.

Mich beunruhigt noch etwas Weiteres: 75 % aller Betrügereien werden durch Verwaltungskontrollen aufgedeckt. Das ist keine Erfolgsmeldung, da 25 % nicht durch Verwaltungskontrollen, sondern durch Zufall aufgedeckt werden. Das ist eine haarsträubend hohe Zahl. Auch hier ist dringender Handlungsbedarf geboten.

Inés Ayala Sender, en nombre del Grupo S&D. – Señor presidente. Deseo agradecer a la señora Pitera su informe, que nos parece, de nuevo, un informe muy interesante. Aunque tenemos que decir que lo que estamos esperando, y creemos que una parte de la solución que estamos exigiendo, va a venir de la mano de la Fiscalía Europea. Que querríamos ya que, una vez que dieciséis Estados miembros han planteado una cooperación reforzada, a ver si cuanto antes se consigue un acuerdo para el marco, el marco legal, y sobre todo los medios y las capacidades de una Fiscalía Europea propiamente dicha, que pueda finalmente luchar realmente, con todas las garantías pero al mismo tiempo con todos los medios, contra el fraude tal cual.

Decir también que nos encontramos en una situación en la que de nuevo estamos ante un ciclo presupuestario plurianual, con todo lo que son los ciclos de los fondos —incluida la parte de la crisis que ha paralizado una gran parte de esa aplicación—. De ahí que, como muy bien decía la señora Gräßle, los momentos, el calendario en el que los distintos Estados miembros están haciendo valer o anunciando, denunciando y avisando de sus irregularidades —sean fraudulentas o no sean fraudulentas, que yo creo que la distinción es importante hacerla — haya sido bastante caótico. Y en ese sentido, yo también creo que hay que hacer un esfuerzo, señora Thyssen, por parte de la Comisión, para conseguir que los calendarios de los Estados miembros sean realmente armonizados y sean comparables.

Por otro lado, también tenemos una situación en la que hay una aplicación contradictoria, incluso diría un poco esquizoide, del principio del *name and shame*, porque si las cifras son muy altas —como ha ocurrido, como se ha dicho— pues resulta que hay que criticar a los Estados miembros porque lo que han denunciado era muy alto; pero si las cifras son bajas, también se les denuncia, porque no han denunciado. Es decir, que en algún momento, señora Thyssen, yo creo que sería muy importante que las instituciones nos pusieramos de acuerdo en de qué manera se denuncia, en esa armonización y, sobre todo, en quién lo está haciendo bien o mal, y no hacer una especie de *totum revolutum* para al final acabar anunciando desastres que no son tales, puesto que, como usted muy bien ha dicho, se está avanzando y lo que nos hace falta es demostrar esos avances de una manera fehaciente y clara.

Y, finalmente, yo le querría pedir algo. Aquí estamos hablando, y es verdad, de las irregularidades del 80 % del presupuesto que es el presupuesto compartido; pero nos faltan también evaluaciones de una parte del presupuesto que va creciendo exponencialmente, como es el caso de Horizonte 2020 e, incluso, de las garantías del FEIE, y en cuyos nuevos vericuetos nos encontramos con situaciones de honda preocupación: por ejemplo, el caso que estos días ha vuelto a saltar en España sobre el proyecto Castor dentro de lo que es el ámbito del FEIE.

Νότης Μαρίας, εξ ονόματος της ομάδας ECR. – Κύριε Πρόεδρε, η καταπολέμηση της απάτης κατά του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ενταθεί, διότι έτσι μόνο μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το λαθρεμπόριο αλλά και διάφορες άλλες έκνομες δραστηριότητες. Όπως αναφέρει και η έκθεση, το 75% του συνόλου των υποθέσεων που δηλώθηκαν ως δόλιες αφορούν εμπορεύματα, όπως είναι ο καπνός, τα ηλεκτρικά μηχανήματα, τα υποδήματα, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, σίδηρος και χάλυβας, και όλα αυτά προέρχονται κυρίως από την Κίνα, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την Ουκρανία.

Επίσης ένα σοβαρό θέμα είναι αυτό που ονομάζεται παραποίηση ή απομίμηση προϊόντων, δηλαδή τα προϊόντα «μαϊμού» τα οποία προέρχονται πάλι απ' την Κίνα, το Χονγκ Κονγκ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, την Τουρκία, και την Ινδία. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα αυτό όπως και το λαθρεμπόριο του καπνού, μια και συγκεντρώνονται τουλάχιστον 10 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως απ' αυτή την παράνομη δραστηριότητα, με την οποία χρηματοδοτούνται και άλλες έκνομες δράσεις.

Επίσης, θα πρέπει η OLAF να είναι πολύ αποτελεσματική, ιδίως στον τρόπο με τον οποίο οι ΜΚΟ χρησιμοποιούν τα κονδύλια που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη στήριξη των προσφύγων. Οι ΜΚΟ αυτή τη στιγμή στα νησιά του Αιγαίου κάνουν πάρτι, κυρία Επίτροπε, και θα πρέπει η OLAF να παρέμβει, διότι ούτε τα χρήματα πηγαίνουν υπέρ των προσφύγων, και συνεχίζουν να υπάρχουν προβλήματα και φυσικά στους κατοίκους του Αιγαίου, οι οποίοι δεν αντέχουν πλέον άλλους πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες.

Ali Nedzhmi, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, first of all, I would like to congratulate the rapporteur on the comprehensive report and the Commissioner on her statement. We are still struggling to overcome the effects of the recent financial and economic crisis and some of the consequences associated with the decrease in confidence of European citizens towards the institutions. This dramatically increases the role of the protection of the European Union's financial interests as one of the most relevant ways to restore its attractiveness.

In the relevant annual report 2015 there are several aspects that are of the utmost importance for the achievement of the main goal of the protection of the EU's financial interests. Firstly, the total number of irregularities detected both by the Commission and the Member States is increasing for a second consecutive year. While there could be different reasons for this fact – including better control, an increased level of spending or simply a rise in fraudulent activities – we need better preventive work by the institutions.

Secondly, the anti-fraud measures undertaken by the EU institutions in Member States should target both the revenue and expenditure sides of the budget. The final goal is to secure better revenue permitting the implementation of stronger policies, while keeping the irregularities in expenditure under control increases the credibility of the institutions.

Thirdly, from a managerial point of view, we need a full implementation of a budget focused on results strategy. In the process of designing and implementing management and control systems, cost effectiveness should be pursued. This means that the control strategies should target predominantly the areas with a high risk and error rate. Thus the control would support the achievement of results without imposing an excessive administrative burden on beneficiaries.

Finally, I would like to underline again the importance of the efforts made by both the Commission and Member States in the protection of the EU's financial interests. All of the fraudulent cases raise public attention and damage the reputation of the Union. The proper functioning of the preventive and corrective mechanisms and adequate action taken by the Commission services to protect the EU budget are indispensable in achieving major results in the fight against fraud.

Benedek Jávor, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, dear colleagues, first of all I would like to thank the rapporteur, Ms Pitera. We had excellent cooperation during the whole discussion period, and I think that finally the outcome of this discussion is really an excellent report, which I recommend to the Parliament to support.

It is important that in the Committee on Budgetary Control there was a broad consensus on the report. It is a good sign that the different political groups coming with different political backgrounds could agree on the most important issues regarding the protection of the financial interest of the European Union. There are several points in the report, and I would like to point out only four important issues from my perspective.

First, as was already mentioned, is the question of the European Public Prosecutor's Office (EPPO). I agree that it is an important progress and development that finally we could agree and that as an enhanced cooperation the EPPO could start its work within two or three years. On the other hand, we have to keep in mind that this enhanced cooperation at the moment consists of 17 Member States, and that some of those Member States who are the most critical, from the point of view of the spending of the EU funds, are not part of the EPPO, and this raises the issue: how can we put pressure on those Member States where we can experience a high level of corruption, if they are not part of the EPPO? From this perspective I believe that the strengthening of OLAF competences is something we have to do to have the rights and the competences to better control the spending of EU funds in the Member States.

The second issue is the anti-corruption report of the European Commission. This was published three years ago, and it was promised that every two years we will see an anti-corruption report. Now the Commission shelved this anti-corruption report: this is exactly the wrong message to send to the Member States and those who are in the corruption business if the European Commission is not doing its best to mop up corruption in the European Union.

The third issue is the whistle-blower protection. It was already mentioned that whistle-blowers can contribute a lot to protect the financial interests of the European Union. We have to help them and protect them on the European level, not only on the Member State level.

Finally, if the investigative journalism is in line and in parallel with whistle-blowers, investigative journalists can do a lot. Thank you for the rapporteur to support this idea. We need to support and protect investigative journalism in the EU.

Marco Valli, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio anch'io i colleghi della commissione CONT per il lavoro che abbiamo svolto anche quest'anno con molta dedizione.

Dal nostro punto di vista è importantissimo aumentare la trasparenza in materia di appalti pubblici e subappalti, dove spesso si infiltrano numerose frodi, e anche soprattutto che ci sia una collaborazione tra gli Stati membri per evitare le frodi transfrontaliere. Vediamo come sia facile eludere il sistema di controlli quando si utilizzano incroci particolari all'interno dell'Unione, quindi è fondamentale cooperare su questo tema.

Un altro tema fondamentale è quello legato alla legge europea in generale sul crimine organizzato. Ad oggi, essendoci solo un paese all'avanguardia, ovvero l'Italia, nella legge contro il crimine organizzato, è facile che le formazioni criminali internazionali si insedino negli Stati europei dove la legge non è all'avanguardia e quindi si impossessino dei porti del Nord Europa, del traffico delle sigarette e anche poi, vediamo, dei migranti, dove la situazione è molto difficile e poco trasparente.

Questi sono i nostri punti principali.

Barbara Kappel, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Der vorliegende Bericht über den Schutz der finanziellen Interessen der EU stellt auch sehr wichtige Fragen und Herausforderungen im Bereich des Steuerbetrugs dar. Die Berichterstatterin hat es ja schon gesagt: Wir können Steuerbetrugsbekämpfung wirklich nur dann vornehmen, wenn das Problem eindeutig identifiziert ist und dann effizient gelöst wird. Die Stoßrichtung muss sicherlich sein, dass man eine ordnungsgemäße Mittelverwendung gewährleistet und somit das Vertrauen der Bürger in diesem Bereich wieder schafft.

Ein Hauptproblem im Bereich des Steuerbetrugs ist sicherlich das Thema der Mehrwertsteuer. Die Berichterstatterin hat ausführlich im Bericht darauf hingewiesen: Die Mehrwertsteuer ist mit 12,27 % die wichtigste Einnahmequelle der Mitgliedstaaten der Europäischen Union und auch der Mitgliedstaaten. Und hier sehen wir, dass im Bereich der Betrugsbekämpfung jedes Jahr eine Mehrwertsteuerlücke von 160 Milliarden Euro aufgezeigt wird. Allein 50 Milliarden davon entfallen auf den Karussellbetrug – also mehr als ein Drittel – und somit auf die organisierte Kriminalität.

Mehrwertsteuerlücke heißt, dass der Ausfall sowohl durch Betrug als auch durch Mehrwertsteuervermeidungsstrategien verursacht wird. Steuervermeidungsstrategien kennen wir auch aus anderen Bereichen. Hier ist der Ausfall durch Steuervermeidungsstrategien und aggressive Steuerplanung im Haushalt der Union und in den Haushalten der Mitgliedstaaten mit jährlich 60 Milliarden Euro zu beziffern. Es gibt nur zwei Mitgliedstaaten in der Europäischen Union, nämlich das Vereinigte Königreich und Belgien, die Statistiken zu Einnahmeausfällen aufgrund von grenzüberschreitendem Mehrwertsteuerbetrug führen. Dazu gab es einen Sonderbericht des Rechnungshofs, in dem festgestellt wurde, dass das System der EU nicht wirksam genug ist und durch das Fehlen vergleichbarer Daten und Indikatoren zum innergemeinschaftlichen Mehrwertsteuerbetrug beeinträchtigt ist.

Die Mitgliedstaaten haben allerdings eine Vielzahl von interessanten Instrumenten zur Bekämpfung von Mehrwertsteuerbetrug in der Hand. Insbesondere gibt es aber folgende Probleme: fehlende Gegenkontrolle zwischen Zoll- und Steuerdaten, Probleme beim Datenaustausch zwischen den Steuerbehörden der Mitgliedstaaten und eine unzureichende Zusammenarbeit zwischen Verwaltungsjustiz und Strafverfolgungsbehörden. Und – was heute schon angesprochen wurde: Die Anzahl der Meldungen über Unregelmäßigkeiten nimmt zwar zu – die Zahl ist von 2014 auf 2015 und mehr als ein Drittel gestiegen –, die Zahl der Meldungen in Bezug auf betrügerische Aktionen hat allerdings abgenommen, nämlich um 11 % im Vergleichszeitraum. Ich würde da schon den Vorrednern zustimmen: Hier muss man nachsetzen, das kann nicht mit rechten Dingen zugehen. Was auch noch zu denken geben sollte: 52 % dieser betrügerischen Fälle liegen im Agrarbereich, hier ist besondere Aufmerksamkeit geboten.

Was wir also brauchen, ist mehr Transparenz, bessere Zusammenarbeit, um den nationalen Haushalten und der EU ihre notwendigen Mittel wieder zurückzugeben.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η καταπολέμηση της απάτης είναι βασική προϋπόθεση για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ενωσης και αποτελεί ευθύνη όλων των κρατών μελών. Ένας από τους τομείς στους οποίους πρέπει να καταπολεμηθεί η απάτη είναι και τομέας της παράνομης διακίνησης και του παρανόμου εμπορίου των προϊόντων του καπνού, που διεξάγεται σε παγκόσμιο επίπεδο, διακινεί τεράστιες ποσότητες τσιγάρων και ευθύνεται τόσο για την απώλεια πολλών εκατομμυρίων εσόδων απ' τα κράτη, όσο και για τη δημιουργία κινδύνων για τη ζωή των καταναλωτών.

Όπως όλες σχεδόν οι κυβερνήσεις των κρατών της Ευρωπαϊκής Ενωσης, έτσι και η ελληνική επιδεικνύει μια ανεξήγητη και, ενδεχομένως, ύποπτη καθυστέρηση στην υλοποίηση των μέτρων για την πάταξη του λαθρεμπορίου. Συγκεκριμένα, ενώ από τον Ιούνιο του 2016, έχει ψηφίσει νόμο για την προμήθεια μηχανών που θα ιχνηλατούν τα καπνικά προϊόντα απ' τον τόπο παραγωγής μέχρι τον τόπο καταναλώσεως, δεν έχει προβεί ακόμη στην πραγματοποίηση του σχετικού διαγωνισμού. Επιπλέον, έχει επιβάλει φόρους στην τιμή των τσιγάρων και υποχρεώνει τους λιανοπωλητές καπνικών προϊόντων να χρησιμοποιούν μηχανές ηλεκτρονικών πληρωμών, με αποτέλεσμα οι τράπεζες να παίρνουν προμήθεια 1%, να έχουν απώλειες εσόδων και, παράλληλα, να ωθείται ο κόσμος σε μία προσπάθεια να εξεύρει τα προϊόντα αυτά στο παράνομο εμπόριο και να θέτει με αυτόν τον τρόπο σε κίνδυνο την υγεία του. Πρέπει λοιπόν να ληφθούν άμεσα μέτρα προστασίας κατά του λαθρεμπορίου και να εφαρμοστούν άμεσα σε παγκόσμιο επίπεδο.

Tomáš Zdechovský (PPE). – EU stojí dnes tváří v tvář obrovské míře nedůvěry ze strany evropských občanů. Dnes více než jindy by měla ukázat, že jde o transparentnost, že jde o to se dostat na stranu voličů, na stranu evropských občanů a vrátit důvěryhodnost právě nejen evropským institucím, ale i především členským státům, které tvoří EU.

V řadě členských států EU díky jejím představitelům ztratila důvěryhodnost. Paní komisařko, na začátku jsme tleskali, tleskali jsme odhodlání něco na těchto věcech změnit, ale bohužel, jak vychází ze zprávy paní Pitery, moc jste toho jako Evropská komise v posledních měsících nebo v posledních letech nezměnili.

Je to něco, na co se musíme soustředit. Výroční zpráva reflektuje to, co je v EU špatně, a naším úkolem jako evropských politiků je potřeba vrátit důvěru v EU. Ochrana evropských finančních zájmů by měla být jednou z klíčových priorit EU. Musíme zabránit tomu, aby Evropané chápali benefity EU jako příležitost k podvodům a korupci.

Bohužel musím konstatovat, že dokonce někteří vysocí činitelé v samotných členských státech – a ČR nevyjímaje – k tomu zavdávají příčiny. Přitom korupce a podvody podlamují základní demokratické principy napříč celou EU a stojí daňové poplatníky stamiliony EUR ročně. V této situaci mě, paní komisařko, mrzí přístup Evropské komise a já pevně věřím, že po vyslechnutí našich argumentů se ho pokusíte změnit.

Tibor Szanyi (S&D). – Elnök Úr! Mind a tárgyalat jelentés, mind pedig az itt, a plenáris ülésen folyó vita körülbelül azt a képet sugallja a minket figyelemmel követő polgároknak, hogy vannak megátalkodott gazfickók is az Európai Unióban, illetve vannak tagállami kormányok, hatóságok, akik jól-rosszul igyekeznek fölvenni velük a küzdelmet, és előbb-utóbb valamilyen megoldással győzelemre jutnak.

Én hiányolom a tárgyalás során azt a speciális kategóriát, amikor valamelyik tagállami kormány, a tagállami kormányok alatt működő hatóságok foglyul ejtésével rendszerszerűen olyan szisztémát építenek ki, olyan pénzfelhasználási és adózási gyakorlatot állítanak elő, amelyek lényegében az adott kormány bűnös cselekedeteit hivatottak szolgálni.

Ilyen például Magyarország esete, ahol jogszabályok garmadája biztosítja jelen pillanatban azt, hogy a miniszterelnök, Orbán Viktor közvetlen családján, illetve közvetlen baráti körén kívül lényegében senki nem juthat hozzá például az európai kohéziós alapokból finanszírozott különböző fejlesztési projektek jótéteményeihez.

Nyilvánvalóan ezek a kormányok – mert gondolom több is van ilyen –, ezek a kormányok persze egyúttal ellenzik az Európai Ügyészségnek a létrehozását is, tekintettel arra, hogy folkapaszkodva más tagországok jogfilozófiai problémáira, ő inkább a saját bűnös, korrupt érdekeinek védelmében kívánna kívül maradni az európai együttműködés eme speciális formájából.

Én arra kérem a Bizottságot, hogy figyeljen oda arra az összefüggésre, amikor sajnos tagállami kormányok foglyul ejtenek hatóságokat, és így okoznak tudatosan kárt – bűnöket elkövetve – az Európai Unió pénzügyi érdekeinek.

Bernd Kölmel (ECR). – Herr Präsident! In diesem Bericht stehen viele erschreckende Zahlen und Fakten. Diese sollten uns aber nicht nur veranlassen, zu rufen: Wir brauchen mehr Kontrollen, wir brauchen strengere Kontrollen. Wir sollten auch einmal reflektieren: Wie kann es denn überhaupt dazu kommen? Und ein sehr guter Weg, Fehler zu verhindern und auch Betrug zu verhindern, ist natürlich, auch einmal zu überlegen: Wofür ist diese EU überhaupt zuständig? Ist sie denn tatsächlich für alles Sinnhafte zuständig? Haben denn alle Regeln überhaupt Sinn? Regeln, die man nicht braucht, werden dann auch nicht übertreten. Deshalb sollten wir hier sehr streng noch einmal überlegen: Können wir nicht mehr Subsidiarität einfordern? Dann sind viele Regeln unnötig.

Wir in der ECR-Fraktion sehen auch keinen Sinn darin, dass man einen europäischen Staatsanwalt einführt. Ich glaube, das wird nicht zu mehr Transparenz führen, das wird auch nicht dazu führen, dass man mehr Verfahren eröffnen kann, sondern wir werden erleben, dass ein europäischer Staatsanwalt große Abgrenzungsprobleme gegenüber den nationalen Staatsanwaltschaften bekommen wird.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor presidente, quiero agradecer a la ponente el trabajo realizado y quiero centrar mis aportaciones a este debate en tres cuestiones, señora comisaria.

La primera es la necesidad que ya expresó este Parlamento de establecer un código europeo anticorrupción que permita: crear un sistema de indicadores transparente sobre el alcance de la corrupción en los Estados miembros; publicar los progresos logrados para erradicarla; y presentar un informe anual comparado sobre el estado de esta lacra a nivel europeo.

Lejos de abordar esta tarea, el informe denuncia que la Comisión ha dejado de publicar datos comparativos al respecto. Y lo ha hecho no solo sin comunicarlo a esta Cámara, sino desoyendo este acuerdo tan concreto del Parlamento Europeo que figura en el apartado 148 del Informe sobre la situación de los derechos fundamentales en la Unión aprobado el 8 de septiembre del año 2015.

La segunda es la necesidad de centrar los beneficios de la simplificación y de la reducción de cargas administrativas en los usuarios. Conocemos casos en los que, tras concluirse un proyecto determinado, como el portal europeo de empleo, el coordinador del proyecto ve ahora cómo le reclaman cantidades indebidamente abonadas a uno de los socios del consorcio que, por razones ajenas al proyecto, ha quebrado. La Comisión no puede resolver sus dificultades para inter-actuar con el socio perjudicando a un usuario y, en este caso, al coordinador.

Finalmente, se hace imprescindible mejorar los procedimientos de intercambio de datos entre Estados miembros y homogeneizar los criterios de seguimiento de posibles infracciones y la comunicación de las mismas. Las diferencias entre la penetración que tiene la corrupción en los distintos Estados y las irregularidades que comunican son razón más que suficiente para tener la certeza de que hay, en este concreto asunto, una enorme oportunidad de mejora.

Jonathan Arnott (EFDD). – Mr President, this report identifies eye-watering levels of fraudulent activity costing the Member States of the European Union EUR 637 million in 2015. When you add irregularities that are not fraudulent, the total amount of money involved goes to over EUR 3 billion. That, of course, is just the known fraud and irregularities because as the rapporteur correctly points out, by definition, there must be more that is not detected. And that is also before even asking the fundamental question as to whether taxpayers got value for money from the cash that was spent.

But this report in a lot of ways beautifully illustrates the European project as a whole, because whenever you have more Europe in one area it will result in problems implementing across 28 countries and the European Union will inevitably have to propose more harmonisation as the answer. For example, you get proposed responses like a European public prosecutor's office, because the system will fail to function without it, and responses include imposing rules across all 28 Member States.

This is the very essence of the *acquis communautaire*. Once power moves from a nation state to the European Union in one area, it inexorably follows that powers must continue to flow in that same direction. That is how the European Union is set up. Really, there can only be two honest positions here. Either you support a European super state, with all that entails, and the loss of sovereignty and identity that comes with it. That view is logically internally consistent, and however much I disagree with it, I respect those who honestly hold that view. The other position is to recognise that the alternative is to leave the European Union and to get off the train before it reaches destination super state. That is what we in the United Kingdom are doing. But I just think if only the European Union had remained as a trading organisation rather than a political monolith, I am sure we would not be in this position today.

Patricija Šulin (PPE). – Nahajamo se v časih, ko pada zaupanje državljanek in državljanov v evropske institucije, zato je pred nami velika odgovornost, kako zaupanje ponovno okrepiti.

Pregledna poraba evropskega denarja ter učinkovit boj proti goljufijam sta pomemben vidik zaupanja v naše delo. Leta 2014 je bilo zaradi vrzeli pri pobiranju DDV izgubljenih skoraj 160 milijard evrov prihodkov, ter 50 milijard evrov zaradi goljufij na področju DDV znotraj skupnosti. Gre za ogromno izgubo, ki bi jo lahko namenili za ustvarjanje gospodarske rasti in novih delovnih mest.

Namesto da bi izkoristili številne možnosti za hitro ukrepanje v boju proti goljufijam, smo še vedno priča nezanesljivim podatkom, ki jih sporočajo države članice, ki so posledica premalo učinkovitega sodelovanja z Evropsko komisijo. Prav tako obstajajo še številne vrzeli v sodelovanju med državami članicami, ki bi si med seboj morale izmenjevati informacije ter najboljše prakse.

Na ravni Evropske unije potrebujemo močno in neodvisno javno tožilstvo, ki mu moramo dati dovolj pristojnosti, da bo lahko hitro in učinkovito zaščitilo finančne interese Evropske unije. V kolikor tožilstvu ne bomo dali dovolj pristojnosti ter poskrbeli za njegovo neodvisnost, s čimer bi mu zagotovili visoko stopnjo legitimnosti, potem bo to izgubljena priložnost za učinkovit boj proti goljufijam na nadnacionalni ravni.

Le usklajeno delovanje evropskih institucij, držav članic ter ostalih pristojnih služb, bo pripeljalo do uspešnejše zaščite finančnih interesov Evropske unije.

Maria Grapini (S&D). – Domnule prešedinte, doamnă comisar, dragi colegi, până la urmă, în orice analiză trebuie să plecăm de la datele statistice. Numărul de nereguli financiare a crescut îngrijorător: 36% în 2015 față de 2014. Este un argument pentru o analiză profundă, dar și măsuri concrete.

Susțin raportul și sper că, după ce îl adoptăm, să se îmbunătățească colaborarea și cooperarea dintre Comisie și statele membre, în același timp și între instituțiile abilitate din fiecare stat. Analiza arată că sursa majoră de venituri pentru statele membre este TVA. Din păcate, există o vulnerabilitate sporită la fraudă fiscală în tranzacțiile transfrontaliere, doamnă comisar, și eu cred că trebuie să ne concentrăm acolo unde există vulnerabilitatea cea mai mare. Aici trebuie să existe o cooperare strânsă și loială între state pentru eliminarea fraudei de tip carusel. Controalele vamale sunt foarte importante în acest lanț de depistare a fraudelor, dar se vede că nu sunt suficiente. De asemenea, consider că trebuie să se îmbunătățească procedurile de control la produsele care sunt preponderent folosite și tranzacționate prin contrabandă pentru că din totalul produselor 75% sunt cele, câteva: alcool, tutun, textile, mașini electrice; atunci acolo trebuie să ne concentrăm cu controalele, evident și la contrafacere.

Salut controalele comunității ex ante și ex post pentru a putea să depistăm neregulile ce pot evita în viitor fraude, dar acestea trebuie întărite și eficientizate și susțin poziția raportoarei și solicit și eu Comisiei să analizați posibilitatea utilizării obligatorii de către statele membre a instrumentelor de evaluare a riscurilor.

Doamnă comisar, cred că OLAF-ul își face datoria, dar trebuie să ne uităm și la eficiență, nu este suficient să avem un număr statistic de controale, ci este important efectul acestor controale și vin aici cu o propunere concretă: eu cred că trebuie sporite sancțiunile, trebuie înăsprite sancțiunile pentru că orice om care greșește trebuie corectat dacă nu vrea prin sancțiuni și până la urmă fiecare euro contează și lipsește de la cetățean acest euro nu neapărat de la Uniunea Europeană. Totul merge la cetățean.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, caros colegas, um combate eficaz à fraude exige dois tipos de atitudes: mudanças e reformas profundas dos sistemas judiciários dos Estados-Membros, sobretudo dos países que saíam de longas ditaduras, no sentido de adaptar esses sistemas judiciários à modernidade da criminalidade, adaptar esses sistemas judiciários às exigências da democracia.

Exige também a coragem para efetuar reformas profundas na Justiça ao nível da União Europeia. É necessário criar um catálogo de crimes exclusivos da União e criar também tribunais com competências exclusivas para julgar esses crimes.

O combate à criminalidade económica e financeira não pode ser feito através dos vinte e sete Estados-Membros, através dos sistemas judiciários dos vinte e sete Estados-Membros.

Mas o combate a este tipo de criminalidade, à criminalidade económica e financeira, faz-se também com medidas políticas. A fraude não está desligada da corrupção e é necessário desenvolver um combate político à corrupção na União Europeia, que desprestigia a União, desprestigia a democracia e fere de morte a própria cidadania.

Por último, Senhor Presidente, Senhora Comissária, é preciso gastar melhor o dinheiro dos contribuintes. É preciso que os dirigentes políticos da União Europeia gastem melhor o dinheiro dos contribuintes.

Beatrix von Storch (EFDD). – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Meine liebe Besuchergruppe! Wir sprechen heute über Betrug bei EU-Haushaltsmitteln. Es geht um 22 000 Unregelmäßigkeiten oder drei Milliarden Euro. Die Unregelmäßigkeiten sind um etwa 6 000 Fälle angestiegen – mehr als ein Drittel. Die Kommission sagt: Die Zahl der Unregelmäßigkeiten sei gewachsen, weil auch der EU-Haushalt gewachsen sei. Und nun wollen die Kommission und auch das Parlament und einige Mitgliedstaaten – unter anderem Deutschland – dafür einen europäischen Staatsanwalt zur Betrugsbekämpfung einführen. Einen Staatsanwalt für einen Staat, den es nicht gibt und den wir nicht wollen.

Meine Lösung ist etwas einfacher und besser: weniger Umverteilung, weniger Unregelmäßigkeiten, weniger Betrug. Deshalb sollten wir den Haushalt der EU kürzen, und zwar auf das, was sinnvollerweise nur von der EU geregelt werden kann: z. B. gegenseitige Hilfe bei Naturkatastrophen, aber keine dauernde Umverteilung und keine Subventionitis.

Intervenții la cerere

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la tutela degli interessi finanziari dovrebbe essere uno degli elementi fondamentali della politica dell'Unione europea, al fine di aumentare la fiducia dei cittadini garantendo che il loro denaro venga utilizzato in modo corretto ed efficiente.

Rilevo invece che, malgrado la positiva riduzione dell'11 per cento delle irregolarità segnalate come fraudolente rispetto al 2014, nel 2015 i corrispondenti importi sono addirittura aumentati del 18 per cento. L'Unione europea e gli Stati membri condividono la responsabilità della tutela degli interessi finanziari dell'Unione e le autorità nazionali gestiscono circa l'80 per cento della spesa europea. È del tutto evidente che il sistema di collaborazione tra Commissione e Stati membri nell'ambito dell'individuazione delle frodi presenta delle falle notevoli.

Va facilitato il lavoro dell'OLAF e vanno stabilite condizioni che garantiscano l'ammissibilità delle prove fornite, incoraggiando le autorità degli Stati membri a condurre indagini comuni. Anch'io sono favorevole all'istituzione di una Procura europea autonoma e indipendente, che disponga degli strumenti giuridici necessari e sia in grado di lavorare in maniera efficace con altri organismi europei esistenti e con l'autorità degli Stati membri.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η διαφθορά και η καταπολέμησή της αποτελούν προαπαιτούμενο σωστής λειτουργίας του κράτους και βασικό αίτημα των πολιτών. Η πολιτική παρέα των Βρυξελλών όμως, ενώ το γνωρίζει, υπηρετεί τη διαπλοκή και συνεργάζεται με την παγκόσμια ολιγαρχική, οικονομική και τραπεζική ελίτ. Η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς και στην οικονομική, φορολογική και τελωνειακή διοίκηση έχει εκλείψει αλλά η προπαγάνδα που έχει υποστεί ο λαός έχει σπείρει τον φόβο και την αβεβαιότητα, συντηρεί αυτόν τον φαύλο κύκλο ανομίας, κατάχρησης της εξουσίας και αναξιοκρατίας. Ο Μακρόν στη Γαλλία διαφημίστηκε ως καινοτόμος και πολέμιος της διαφθοράς ενώ υπηρέτησε το σύστημα ως στέλεχος της Rothschild και υπουργός του Ολάντ. Ο φυγόδικος Χριστοφοράκος, του σκανδάλου της Siemens, προστατεύτηκε από την τότε ελληνική κυβέρνηση και την νυν γερμανική, ενώ ο Μητσοτάκης, ο οποίος διεκδικεί την πρωθυπουργία της Ελλάδος, συνδέεται άμεσα με δωροδοκίες από τα μαύρα ταμεία της εταιρείας Πολύ σύντομα όμως το σύστημα θα πάψει να εφευρίσκει «Μακρόν» και να ανακυκλώνει «Μητσοτάκηδες». Το βασικό αίτημα των πολιτών θα γιγαντώνεται: τα κλεμμένα στον λαό και οι κλέφτες στη φυλακή.

(Încheierea intervențiilor la cerere)

Marianne Thyssen, Member of the Commission. – Mr President, this debate shows once more how pivotal the need for an adequate protection of the Union's financial interests is. It also indicates that continuous improvements and enhancements are necessary to bring the fight against fraud and irregularities in line with the expectations of the European citizens. Please rest assured that the Commission is fully committed to continue to strengthen the protection of the European Union's financial interests and to reinforce our efforts in this area. To ensure the European budget is delivering its optimal impact and value for money, the Commission and the Member States have the duty to make every effort to prevent public money from being defrauded.

On your question or your statement that the total number of irregularities detected by the Commission and the Member States is rising again and what the reason is for this, I can only tell you that there is no straight answer to this question. Identifying the main reasons behind increases and decreases in the number of irregularities is always, as you know, a complex exercise. Several factors may contribute to this. In relation to 2015, increased spending, changes in control strategies and delayed reporting have played a role. I kindly refer you to certain paragraphs in the PIF report about this.

On fraudulent irregularities, there we see that the number of fraudulent irregularities has been decreasing. I want to tell you here that interpreting the true meaning of the fluctuations in the number of this kind of irregularities reported and in their related financial value is always difficult and could easily be misleading. As observers we tend to associate the positive judgment to decreases and the negative one to increases of detected fraudulent activities. However, we should never forget that we are looking at the Member States' capacity to prevent and detect fraud. It is the detection efficiency of Member States that counts.

Of course, as many of you said money lost due to fraud is money we could use better, we could invest it in useful projects. But we also should know that reporting of irregularities does not always mean that the budget lost the amounts. Member States and the Commission often recover the amounts. Let us not forget that.

And then, of course, we recognise that there is a conflict of interests. But let me tell you that we also addressed this conflict of interest among other things in the public procurement directive of 2014, where the definition of conflict of interest is introduced, and I can also tell you that the Commission prepared guidelines with Member State experts on conflict of interests.

One Member asked me why the Commission decided to discontinue the anti-corruption report. Well, an effective fight against corruption within the European Union remains essential, delivered through the right vehicle. Fighting corruption has become a key element of the European Semester process. I want to underline that the Commission will take up anti-corruption matters in the context of its main economic policy dialogue between the Member States and the European institutions. This is in line with the general approach of this Commission to streamline processes and focus on key issues in the relevant fora.

There was also a question on whistle-blowers and about the state of play on initiatives of the Commission on the protection of whistle-blowers. There I can tell you that the Commission is assessing the feasibility and the scope for European action to strengthen the protection of whistle-blowers. DG JUST is carrying out an impact assessment, has launched a public consultation in March and is about to launch a targeted consultation. The Commission should decide in July of this year what action to propose before the end of the year, before December.

Despite my efforts I have probably not addressed completely certain specific or certain technical issues in my introduction or in my reply to your questions, but I can tell you that Commissioner Oettinger will meet the rapporteur, Ms Pitera, at the beginning of June in order to continue the discussion on how to improve further the protection of the European Union's financial interests. Thank you for your attention and I can tell you that the Commission counts on the European Parliament's continuous support.

Julia Pitera, sprawozdawczyni. – Panie Przewodniczący! Chciałam bardzo podziękować pani komisarz oraz koleżankom i kolegom biorącym udział w tej debacie.

Muszę powiedzieć, że przy całej złożoności zagadnienia i z uwagi na to, że jest ono przedmiotem wielkiej troski polityków, jestem pełna nadziei, ponieważ niezależnie od różnic politycznych, które nas dzielą, ta troska o stan budżetu, o możliwie skuteczną likwidację wszystkich negatywnych zjawisk jest troską wspólną, a to zawsze daje nadzieję na skuteczne zwalczanie wszystkiego, co szkodzi prawidłowemu funkcjonowaniu życia publicznego.

Zgadzam się z hierarchią ważności spraw, która została tu przedstawiona przez kolegów – zasady sprawozdawczości, kwestia Prokuratury Europejskiej, kontrola, OLAF to rzeczywiście najważniejsze aspekty tego sprawozdania. Tak jak powiedziałam, ufam, że nasza współpraca doprowadzi do tego, że zjawisko będzie minimalizowane i jak najmniej pieniędzy będzie traconych, bo przecież od tego zależy również poziom zaufania do Unii Europejskiej, do instytucji europejskich, do polityków europejskich.

Na zakończenie chciałam jeszcze raz bardzo podziękować kontrsprawozdawcom, którzy rzeczywiście sprawili, że praca nad tym sprawozdaniem była wyjątkowo owocna, bardzo ciekawa i bardzo harmonijna.

Președintele – Debaterea este închisă.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La lotta alle frodi realizzate a danno dell'Unione vanno combattute con decisione. La relazione annuale indica infatti un aumento del 36%, che rende un intervento deciso assolutamente necessario. Grandi debolezze circa la prevenzione e il controllo riguardano il settore dell'IVA: le perdite dovute al divario dell'IVA e alle frodi in materia di IVA intracomunitaria, sono responsabili rispettivamente del mancato gettito di 159,5 miliardi di EUR e 50 miliardi di EUR nel 2014.

Un'analisi circa la fattibilità dell'omogeneizzazione della stessa risulta pertanto urgente, così come urgente è l'intervento in altri settori particolarmente interessati dal fenomeno: quello dell'agricoltura e quello della pesca.

Tre tipi di intervento sono fondamentali per aggredire il problema: un maggiore controllo, l'incremento dello scambio di informazioni tra Stati membri e, ultimo ma assolutamente non meno importante, l'istituzione di un quadro comune per la protezione efficace degli informatori.

Tamás Deutsch (PPE), *írásban*. – Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága a zárszámadási eljárás lefolytatásával párhuzamosan évről-évre elkészíti a csalás elleni küzdelemről szóló éves jelentését. A jelentés áttekinti a közösség pénzügyi érdekeinek védelmében tett erőfeszítéseket. Kéri a tagállamokat a csalási esetek felderítésében az erősebb együttműködésre és az ellenőrzés megerősítésére, melyek elengedhetetlenek a hatékonyabb fellépéshez. Az egyik legnagyobb problémát továbbra is a magas adótartalmú termékek csempészete jelenti, mely komoly bevételkiesést okoz az EU és a tagállamok költségvetései számára. Az Unió külső határain a vám- és határellenőrzések megerősítése szükséges ahhoz, hogy a csempészet és a csalások ellen hatékonyabban lehessen fellépni.

A jelentés bemutatja azt is, hogy a tagállamok által jelentett csalási és szabálytalansági esetek számán alapuló statisztikák sokszor torzító hatásúak lehetnek és emiatt lényeges az egyértelmű különbségtétel a hibák és a csalás között. Kiemeli az Európai Csalás Elleni Hivatal szerepét az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmében, ugyanakkor kifogásolja, hogy az OLAF által lefolytatott nyomozások átlagos időtartama továbbra is folyamatosan növekszik. A jelentést a szakkbizottságban és a plenáris szavazáson is támogattam.

16. Az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszere (vita)

Președintele – Următorul punct de pe ordinea de zi este dezbateră privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral O-000038/2017 referitoare la Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții, adresată Comisiei de Thomas Händel în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (2016/2798(RSP) (B8-0218/2017).

Marita Ulvskog, *author*. – Mr President, I would like to thank Mrs Thyssen for being here.

The European Qualifications Framework (EQF) is a European-wide qualifications framework, which joins the qualifications of different EU Member States together. In a way it is a translation of different national qualifications which makes qualifications in different EU countries easier to understand. As such, the EQF is of key importance for well-functioning European integration and mobility.

According to the Commission, the upcoming review of the EQF will make it even easier to compare qualifications across countries. It will help learners, workers and employers to better understand what a job applicant knows and is capable of doing. The revised EQF is also supposed to facilitate the comparison and understanding of the qualifications of third country nationals.

These are important and admirable goals. Nonetheless, on the revision of the EQF, Parliament has adopted an oral question. The question – or really the questions – reads as follows:

Qualifications differ across the European Union and that makes it difficult to assess the knowledge and capabilities of workers and learners. In 2008, Parliament and the Council adopted a recommendation on the establishment of a European Qualifications Framework for lifelong learning with the aim of improving the transparency, comparability and transferability of qualifications in Europe. The EQF's objectives have not yet been fully achieved. Therefore, as part of its New Skills Agenda, the Commission is proposing to revise the system through a new Council recommendation.

Question 1: how will the proposed recommendation facilitate equal opportunities in the knowledge-based society and a better permeability between the education and training system? How will it help to match the supply and demand of skills in the labour market?

Question 2: why would the revised EQF work better? Why did the Commission deem a revision necessary, despite the current framework being only partially implemented and Member States' calls to focus on this?

Question 3: how is the framework contributing to the swift validation of informal and non-informal learning? How is the new relationship between ECTS and ECVET expected to work?

Question 4: how will the Commission support a consistent implementation of the EQF across Member States, its use and involvement by all the relevant stakeholders, as well as its better visibility?

Question 5: by using the EQF as a meta-framework, how will the Commission ensure that the specific features of national training and education systems can be recognised and understood in the other Member States?

Question 6: the growing migration flows to and from the EU highlight the need for a better understanding of qualifications awarded outside the EU and of their recognition in order to help migrants and refugees integrate into EU labour markets. How does the Commission intend to support the development and application of mechanisms to enable the comparison and recognition of third countries' qualifications?

In the resolution by the Committee on Employment and Social Affairs that will be voted by Parliament on Wednesday, it is also highlighted that relevant stakeholders – such as public employment services, social partners, education and training providers and civil society – should be further involved and closely cooperate in the creation, implementation, promotion and monitoring of the EQF, at EU level and also at national level, in order to ensure its broader support. We have also highlighted the importance of Member State commitment and involvement. So far only the Netherlands and Sweden have specific procedures put in place within their plans for the inclusion of non-formal qualifications. No Member State has specific procedures for informal learning within their national qualifications frames. This is an unnecessary barrier to the labour market.

We should always respect national competences and guaranteeing that the distinctive traits of the education systems of the Member States are safeguarded but, at the same time, many Member States are still in the early stages of implementing their national qualification systems. This is too slow if qualifications are to be comparable across Europe. We have to see improvement here if a fully functional EQF is to be achieved. We also need to make sure that employers know how to use the system so that it can truly be the tool that we all want it to be. Improving the EQF is key to achieving our common goals, namely to see that people are not jobless and do not end up in a desperate situation with high unemployment rates.

Commissioner, we look forward to hearing your answers to all these questions.

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Mr President, thank you Ms Ulvskog, let me start by welcoming your engagement and contribution to our work on the new Skills Agenda for Europe. I know that you are currently working on a report on the Skills Agenda and I look forward to reading this.

Your question today on the European Qualifications Framework (EQF) comes at the right moment, as in one week's time the Council will adopt the new EQF recommendation. Let me now address the issues raised in your question. Firstly, I want to stress that the EQF is a success story. In the almost 10 years since it was established it has helped to make qualifications more transparent and therefore more comparable across Europe. Twenty-four of our Member States have national qualification frameworks in place and have completed the referencing process of EQF. Others will follow this year.

Citizens across Europe are already benefiting from the EQF level on their diplomas and certificates. This makes it easier for their qualifications to be understood in other Member States. This is why phase 2 of the EQF represents an evolution, and not a revolution. Compared to the 2008 text the eight qualification levels remain unchanged. The key principle remains: this is a transparency tool, not a recognition tool. EQF levels will feature on individuals' diplomas and certificates and Member States, participating countries and social partners, indeed also social partners, will continue to meet at European level to agree the correct referencing of each qualification framework.

But the world of qualifications does not stay still. People are increasingly learning in different settings and are rightly demanding that this learning and experience is better recognised. This will happen even more in the future. Qualifications and national qualification frameworks are adapting. This is why the new EQF recommendation proposes a continuous updating of the referencing process in order to ensure that this keeps pace and the referencing remains.

As highlighted in your question and in your motion for a resolution on the EQF, equal opportunities and permeability should be strengthened. This is valid both within systems, for example to make progress from vocational to higher education easier, as well as between different systems and countries. I am sure Parliament will welcome therefore that our proposed revision puts a greater emphasis on credit systems to support flexible learning pathways, including by setting our principles for credit systems in a dedicated annex, that is Annex 5 as you know. And of course linked to this, a call for the proper recognition and validation of non-formal and informal learning in line with the dedicated Council recommendation of 2012. Member States are invited by the EQF to incorporate this validation in their national qualification frameworks. Indeed for the EQF what counts are the outcomes of learning, and not the duration or the institution where the learning took place.

Ensuring the consistency of EQF implementation is the task of the EQF advisory group. This group, created in 2009, has proven its value in building trust between Member States, and its work will continue. We will continue our work together with the advisory group to better communicate about the EQF and to improve its outreach to citizens and employers. We will also look more closely at the reality on the ground through studies and peer-learning activities. In addition, CEDEFOP will support the EQF process updating, the European Inventory on National Qualifications Framework, and all this should also help to make it more visible.

You know that the EQF serves as a translation grid, a translation grid between different national education and training systems. It helps to better understand and compare qualifications that are part of these systems. The EQF therefore fully respects and protects each national education and training system. The goal is transparency and understanding. The goal is not harmonisation.

Regarding a better understanding of third-country qualifications, the proposal includes a specific recommendation on exploring such comparisons. We should not have illusions, though. The reference to the EQF requires mature national qualification systems. Pilots to date have been done by New Zealand, Australia and Hong Kong, but this is not done in isolation. Migrants and refugees need our help now.

Other actions of the new Skills Agenda for Europe focus on practical actions, practical action for a better understanding of the skills of third-country nationals. Next month I will launch a skills profile tool for this very purpose. It will be done on 20 June and this will coincide, as you know, with World Refugee Day.

The new EQF also brings more clarity on international qualifications such as sectoral or industry qualifications. This will be achieved by expert and peer support to Member States for their levelling.

The EQF has been a successful tool to improve the transparency of qualifications across Europe. It has stimulated Member States to introduce national qualification frameworks and it is a tool which individuals and employers are beginning use: people are referring to EQF levels in their CVs and I hope soon too in job adverts. The new EQF will build upon what we have achieved. It looks to the future to keep pace with changes in qualifications and continues to be at the forefront of skills transparency. Together with the nine other actions of the Skills Agenda for Europe we aim for a joined-up approach which promotes better skills in Europe.

David Casa, *fisem il-grupp PPE*. – Nilqa' s-suċċess tal-użu tal-proċess ta' Qafas Ewropew ta' Kwalifiċi. Dan sar sors ta' referenza u ta' ispirazzjoni sabiex jiġi żviluppat qafas ta' kwalifiċi kemm fl-Ewropa u anke globalment. Madankollu, dan mhux biżżejjed peress li hemm studji li juruna li għad hemm vojt u li qed iżomm lura l-oġettiv primarju li huwa dak li jżid it-trasparenza u l-paragun ta' kwalifiċi fl-Unjoni Ewropea.

Din l-inizjattiva timxi id fid ma' oġettivi politiċi, kif qalet il-Kummissarju, imnizzla fl-iskills agenda għal mobiltà avvanzata li tippromwovi snajja' relevanti għal ekonomija moderna u funzjonali, kif ukoll proċess ta' tagħlim matul il-hajja u fuq it-trasparenza u r-rikonoxximent ta' kwalifiċi madwar l-Unjoni Ewropea.

Filwaqt li nirrikorru u nkunu nafu l-possibilitajiet ta' azzjoni fuq livell ta' Unjoni Ewropea, irridu nkunu ppjanati wkoll – dana kollu – fil-konfini tat-trattat; ikollna aktar x'nigwadanjaw kieku jkun hemm koordinazzjoni aktar wiesgħa, u mekkaniżmi ta' informazzjoni, trasparenza, komparabilità u kooperazzjoni.

Dan jghin u jsostni l-mobiltà tal-haddiema u ta' dawk li qegħdin jtgħallmu, sabiex jahdmu bil-għan illi jaslu lejn l-oġettiv ta' tagħlim matul il-hajja u jkunu f'pożizzjoni aħjar li jiġu impjegati. Permezz ta' kontribut lejn l-użu aħjar tas-snajja' u tal-kwalifiċi, ikun aktar faċli għall-kumpaniji sabiex jimpjegaw u jimlew il-vojt fis-suq tax-xogħol minhabba diffikultajiet sabiex jinstabu kandidati utli għewwa l-pajjiż.

Issa, Sinjura Kummissarju, għandna bżonn nibnu fuq dak li akkwistajna sabiex innegħħu l-ostakli għall-mobiltà relatati mal-fiduċja u l-ftehim fil-kwalifiċi tagħhom irrispettivament ta' minn fejn gew ottenuti, kif għedt tajjeb inti fid-diskors tiegħek, u dan irridu naghmluh kemm għall-benefiċċju tal-individwu, kemm għas-suq tax-xogħol imma fl-aħħar mill-aħħar għall-ekonomija tagħna.

VORSITZ: EVELYNE GEBHARDT

Vizepräsidentin

Javi López, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora presidenta, hoy es oportuno hablar sobre las cualificaciones y la revisión que el Consejo, en los próximos días, va a aprobar del Marco Europeo de Cualificaciones, dentro del trabajo de la Agenda de Capacidades que ha establecido durante el último año, dos años, la Comisión Europea.

Para nosotros es muy relevante esta cuestión, por varias cuestiones. El aprendizaje y el reconocimiento del aprendizaje, formal e informal, durante toda la vida son relevantes, primero, por los cambios profundos que está habiendo en el mercado laboral, con trabajadores cada vez más vulnerables, con trabajos más temporales y con un desempleo muy preocupante en algunos países de la Unión Europea; en segundo lugar, porque las transformaciones dentro del mercado laboral nos obligan a estos cambios, especialmente la digitalización; y, en tercer lugar, porque tenemos nuevos grupos de riesgo, como las personas que han venido a buscar refugio, acogida, a Europa, porque este camino es el camino que pueden recorrer para entrar dentro del mercado laboral.

Es oportuno hablar de esto, es oportuno que trabajemos en ello, pero hay varias cuestiones encima de la mesa. Uno: si vamos a ser capaces de que los Estados miembros cumplan con la revisión, porque es cierto que con el Marco Europeo de Cualificaciones hasta ahora hay varios Estados que han dado pasos hacia delante, pero no todos, y no todos por igual. Dos: si vamos a ser capaces de garantizar accesibilidad a todos los grupos, también a los grupos de riesgo, de forma segura, gratuita y con provisión pública de esta formación. Tres: si vamos a ser capaces de escuchar al Parlamento, porque hasta ahora no ha habido este trabajo de escuchar al Parlamento en esta materia. Y cuatro: si, a la vez, vamos a ser, también, conscientes de que no todo va a ser política sobre la oferta, sobre el aprendizaje, sobre los trabajadores, sino también política sobre la demanda; y de que hay graves, graves problemas macroeconómicos que también generan desempleo.

Jana Žitňanská, *za skupinu ECR*. – Vážená pani predsedajúca, možnosť získať nové poznatky, vedomosti či zručnosti sa už dávno neobmedzuje len na klasickú školu v mieste trvalého bydliska jednotlivca. Internet, študovanie na diaľku, vycestovanie za štúdiom alebo práca dobrovoľníka. To sú dnes všetko spôsoby ako si jednotlivci či už v mladom veku alebo počas života dokážu zvýšiť svoju kvalifikáciu.

Rozmanitosť spôsobov nadobudnutia týchto zručností však automaticky prináša so sebou potrebu ich nejako pochopiť, ohodnotiť, uznať, tak aby zlepšili jednotlivcovi možnosť výberu zamestnania a zároveň zamestnávateľovi jasne pomenovali, akými schopnosťami uchádzač o prácu disponuje.

Európsky kvalifikačný rámec pre celoživotné vzdelávanie je nástrojom pre členské štáty na lepšie porozumenie a uznávanie zručností získaných v iných vzdelávacích systémoch iných krajín, respektíve v neformálnom či informálnom vzdelávaní. Napriek tomu, že odporúčanie týkajúce sa Európskeho kvalifikačného rámca bolo prijaté ešte v roku 2008, dodnes sa nepodarilo plne dosiahnuť jeho ciele, a síce transparentnosť, porovnateľnosť a prenosnosť kvalifikácií, a preto je potrebné ďalej rozvíjať a zefektívňovať tento nástroj v snahe uľahčiť zamestnávateľom, pracovníkom a vzdelávajúcim sa osobám pochopenie národných a medzinárodných kvalifikácií, ako aj kvalifikácií z tretích krajín.

V tomto smere členské štáty musia zvýšiť úsilie pri rýchlejšom a efektívnejšom uznávaní formálnych kvalifikácií a diplomov, ako aj dodatkov k osvedčeniam a referencovaní príslušnej úrovne Európskeho kvalifikačného rámca, pričom výsledky referencovania by mali verejne sprístupniť na vnútroštátnej úrovni i na úrovni Európskej únie. V tomto kontexte treba pripomenúť, že je povinnosťou a výlučnou kompetenciou členských štátov dbať na kvalitu obsahu výučby a organizáciu vzdelávacích systémov a Európsky kvalifikačný rámec do tejto zodpovednosti nijako nezasahuje.

Renate Weber, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, we are living in a world that changes every day and facing constant technological challenges that demand the continuous development of knowledge, skills and competence.

Both the private and the public sector require skills that were almost unconceivable 30 years ago, and in adapting to these changes we should no longer follow old-school ways when it comes to education. Yet our education and training systems lag behind this new dynamic, limiting the recognition of non-formal and informal learning, including the skills gained during volunteering activities.

This is damaging, not only in relation to a short-term economic outcome, but also to the main aim of education: generating adaptable and independent individuals able to face the challenges ahead with open minds and confidence.

Greater flexibility in skills recognition is beneficial for European citizens, and can also lead to better economic and social integration for migrants and refugees, thus responding to another challenge of the EU. At the same time, through structured dialogues with the EU neighbourhood countries, especially the ones that have an association agreement with the EU, we should aim at referencing their national qualification frameworks to the European Training Foundation. In this way, if sooner or later these countries become EU members, their citizens will be ready to cope with the demands of the European markets and labour force from day one.

Moreover, EU support through development aid should be directed to third countries in order to offer assistance in developing national qualifications frameworks. The revision of the European Qualifications Framework should result in an innovative meta-framework that responds to all these existing challenges but also think ahead, anticipate potential problems and offers 'out of the box' solutions.

Paloma López Bermejo, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señora presidenta, valoramos con cautela la iniciativa de la Comisión de impulsar el Marco Europeo de Cualificaciones para mejorar la comparación de la formación y los conocimientos de los trabajadores europeos, especialmente de los migrantes de otro Estado miembro o de terceros países.

Esta debe ser una herramienta fundamental para facilitar el reconocimiento de las competencias de los trabajadores que son discriminados con frecuencia en el mercado laboral, así como para contribuir al diseño nacional de las políticas activas.

Y es en este marco donde debe impulsarse una nueva Recomendación, y no forzar una estandarización de la formación que vaya en detrimento de las especificidades nacionales, o que las evalúe considerando únicamente su potencial económico.

En este sentido, pedimos a la Comisión que se centre en reforzar su colaboración con los Estados miembros, con los interlocutores sociales y con los servicios públicos de empleo.

Laura Agea, a nome del gruppo EFDD. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, Commissario, credo che, per quanto possa condividere il lavoro e il progetto di cui stiamo parlando, stiamo analizzando il problema ignorando due punti fondamentali.

Il primo è che stiamo livellando i sistemi di istruzione adattandoli a processi di cambiamento verso la globalizzazione, che vanno esattamente a snaturare quella che era l'essenza vera del sistema di istruzione così come concepito non solo all'interno dell'Unione europea, ma anche nei singoli Stati membri. L'istruzione dovrebbe essere un momento di crescita personale e culturale dei giovani e oggi, invece, ci stiamo spostando esattamente dal lato opposto, creiamo un sistema di istruzione che serve al mercato del lavoro così come lo vogliamo o come lo programmiamo, fatto di globalizzazione, fatto semplicemente di cambiamenti ai quali non tutti possono adeguarsi.

Da un'altra prospettiva è come se volessimo, o se stessimo in qualche maniera, curando un malato terminale con dell'aspirina perché, per quanti sforzi noi possiamo fare per poter arginare il problema delle qualifiche all'interno dell'Unione europea, sappiamo benissimo qual è il problema alla base, il fatto che oggi la disoccupazione è un problema reale e drammatico e se non iniziamo a risolvere i problemi dalla base, cioè laddove è principalmente necessario agire, qualunque altra misura noi troveremo, cercheremo o immagineremo non sarà né efficace né efficiente.

Se non creiamo posti di lavoro, se non facciamo manovre espansive a sostegno dell'occupazione e se non cerchiamo di risolvere il gravissimo problema della disoccupazione a tutti i livelli, potremmo parlare di tutto questo ma non avrà nessun senso, e non a caso ci troviamo a parlare di mobilità.

Vi faccio un esempio dandovi alcuni dati: lo scorso anno 110 000 giovani italiani se ne sono andati dal mio paese perché non esistono prospettive, e credetemi, cari colleghi, che i giovani che se ne sono andati avevano qualifiche, avevano titoli, avevano capacità, ma hanno trovato un paese che non sa valorizzarle. Questa è la realtà, dobbiamo iniziare a risolvere i problemi alla radice perché costruiamo e stiamo costruendo una casa partendo dal tetto, ma non mettiamo mai basi solide.

Dominique Martin, au nom du groupe ENF. – Madame la Présidente, Madame Thyssen, chers collègues, l'Union européenne souhaite mettre en place un cadre européen des certifications pour l'apprentissage tout au long de la vie. L'objectif semble tout à fait louable puisqu'il s'agit d'assurer une meilleure adéquation entre les compétences disponibles et celles qui font défaut sur le marché du travail.

Par ailleurs, l'idée de tenir compte des trois niveaux de connaissance nous semble pertinente. Les savoirs, les aptitudes et les compétences peuvent s'acquérir de façon formelle et informelle.

Malheureusement, la proposition de résolution consacre un paragraphe entier – le paragraphe 7 – à l'inclusion des migrants et nous nous opposons fermement à cette politique, compte tenu des 25 millions de chômeurs européens, dont 4 millions de jeunes. D'autre part, nous craignons que ces équivalences nivellent vers le bas et dévaluent ainsi nos formations et nos diplômes. De plus, cette question des équivalences pose la question plus large de la mobilité. Cette meilleure équivalence des compétences sert en fait de prétexte pour développer la mobilité des travailleurs, favorisant ainsi le dumping social, source de plus de précarité.

Enfin, l'Union européenne a déjà tenté par le passé d'uniformiser les formations sans véritable succès et ce nouveau dispositif ne semble pas voué à une meilleure réussite.

Pour toutes ces raisons, Madame la Présidente, Madame Thyssen, chers collègues, nous voterons contre ce texte et déposons des amendements afin que ce cadre ne devienne pas obligatoire. Les États membres doivent pouvoir rester libres de reconnaître les qualifications formelles ou informelles en fonction de leurs propres critères et de leurs besoins.

Vous vous trompez de cible: il faut établir une nouvelle réglementation pour préserver la concurrence loyale et non favoriser encore plus la concurrence déloyale entre l'Est et l'Ouest, voire une nouvelle concurrence entre migrants et chômeurs européens.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κυρία Πρόεδρε, το λεγόμενο ευρωπαϊκό πλαίσιο προσόντων για τη δια βίου μάθηση, όλα αυτά τα δέκα χρόνια λειτουργεί με στόχο να ενισχύσει τους ευρωενωσιακούς μηχανισμούς σε όλα τα κράτη μέλη, προκειμένου το μεγάλο κεφάλαιο να έχει σε αφθονία εργαζόμενους καταρτιζόμενους με μιας χρήσης δεξιότητες, άλλους σε καθεστώς μαθητείας υπό δια βίου κινητικότητα να αλλάζουν ως και δέκα επαγγέλματα στη ζωή τους. Αυτή η διαρκής περιπλάνηση μεταξύ ανεργίας και ευέλικτης δουλειάς με το κομμάτι, είναι η πραγματικότητα που διαμορφώνει το κεφάλαιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις τους σε όλα τα κράτη μέλη με στόχο τη μέγιστη δυνατή καπιταλιστική κερδοφορία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επικαιροποιεί αυτή τη στρατηγική, ώστε να συμπεριλάβει τους πρόσφυγες και μετανάστες με τον ίδιο στόχο: φτηνό, ευέλικτο και υποταγμένο εργατικό δυναμικό προς άγρια εκμετάλλευση. Σ' αυτή τη γραμμή και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, την ίδια ώρα που φέρνει το τέταρτο μνημόνιο-σφαγείο εργατικών δικαιωμάτων, παίρνει τα συγχαρητήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί προάγει μεταξύ άλλων, με την ταμπέλα της μαθητείας, επιδοτήσεις με ζεστό χρήμα στους εργοδότες, που πλέον θα καρπώνονται ακόμα και τα επιδόματα ανεργίας. Μόνη απάντηση είναι οργάνωση της εργατικής λαϊκής πάλης για να μπουν εμπόδια στην καπιταλιστική εργασιακή γαλέρα, για να σηκώσει ανάστημα ο λαός. Και μ' αυτή την ευκαιρία καλούμε τους εργαζόμενους στην Ελλάδα σε μαζική, αποφασιστική συμμετοχή στην πανελλαδική απεργία στις 17 Μάη ενάντια στην αντεργατική λαίλαπα κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου.

Michaela Šojdrová (PPE). – Madam President, the European Qualifications Framework is the main tool for simplification of mobility of employees and greater comparability of the qualifications system. Qualifications differ across the European Union, which makes it difficult for employers to assess skills. The European Qualifications Framework should facilitate opportunities in a knowledge-based society and ensure a better permeability between education and training systems in order to improve the match between the education programmes and the needs of the labour market.

The Commission proposes to revise the system, as the Commissioner has just stated here. I would like to emphasise that the Commission should focus more on the implementation of the current framework, because the current framework has not been fully introduced yet by Member States.

So we have new proposals on the table. When implementing them, the Commission should create an effective system with involvement by all relevant stakeholders. It is also very important that the Commission support a mechanism to enable comparison and recognition of third countries' qualifications and the swift validation of informal and non-formal learning.

We have asked the Commission relevant questions in our oral question, and we also tabled relevant recommendations in our motion for a resolution. I am looking forward to a fruitful debate and cooperation on new legislation.

Elena Gentile (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, non vi è dubbio, nell'agenda europea l'occupabilità dei lavoratori non può non essere un obiettivo prioritario. Occupabilità e competitività sono due passaggi ineludibili per un'Europa che cresce e si sviluppa.

La valorizzazione delle competenze, delle conoscenze e delle abilità libera lo straordinario potenziale del nostro capitale umano. Gli strumenti di valutazione delle competenze già acquisite o, ancora di più, necessarie in un'economia che cambia e che esplora nuovi spazi e nuove opportunità sono un passaggio fondamentale per consentire un incrocio efficace tra offerta e domanda di lavoro.

Insomma, il mercato del lavoro oggi ci pone l'esigenza, in un contesto di flessibilità, di aggiornare costantemente e permanentemente i contenuti dei percorsi formativi, dunque criteri condivisi di comparabilità dei processi di istruzione e formazione rendono ancora più trasparenti questi percorsi, migliorando l'occupabilità dei lavoratori e favorendo la mobilità degli stessi.

Vi è un'altra grande opportunità, nel tempo in cui i flussi migratori a vario titolo di cittadini e cittadine pongono l'obiettivo della loro reale integrazione, la correlazione tra i quadri nazionali e regionali delle qualifiche dei paesi terzi e l'EQF pare un'esigenza assolutamente non trascurabile. Quindi ci pare necessario promuovere il trasferimento delle qualifiche tra i vari sistemi d'istruzione e formazione da uno Stato all'altro, per sostenere la domanda del sistema di impresa e favorire dunque l'occupazione.

Ancora, e concludo, la migliore risposta possibile, questa, alle nuove sfide tecnologiche e demografiche per scrivere finalmente la nuova agenda politica del lavoro, dei diritti e delle pari opportunità.

Czesław Hoc (ECR). – Pani Przewodnicząca! Europejskie ramy kwalifikacji stanowią perspektywicznie ambitny instrument, który promuje mobilność zawodową obywateli pomiędzy krajami oraz ułatwia im uczenie się przez całe życie. Ramy kładą nacisk nade wszystko na rezultaty uczenia się w trzech kategoriach: wiedzy, umiejętności i kompetencji. Zatem nowe priorytety strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia do 2020 roku umożliwiają osobom uczącym się i pracownikom lepsze zaprezentowanie swoich umiejętności bez względu na to, gdzie je zdobyli.

Ale niestety diabeł tkwi w szczegółach. Jak zastosować mechanizmy porównywalne i uznawanie kwalifikacji zdobytych na przykład w państwach trzecich? Jak ma funkcjonować nowy układ wzajemnych zależności między ECTS, czyli europejskim systemem transferu punktów, a ECV, czyli europejskim systemem akumulacji i przenoszenia osiągnięć w kształceniu i szkoleniach zawodowych? Jak zdefiniować jednoznacznie pojęcie kompetencji? I tak dalej. Wszystko to przy bardzo ważnym założeniu: nie może być mowy o naruszeniu kompetencji państw członkowskich w dziedzinie polityki edukacji i zatrudnienia.

Κωνσταντίνα Κούνεβα (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, το θέμα μας είναι το «ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων δια βίου μάθησης»: επτά λέξεις που καλύπτουν το έλλειμμα των πολιτικών για την πραγματική απασχόληση. Τις παρουσιάζουμε ως πανάκεια για την ανεργία, γιατί ξεχάσαμε την πλήρη απασχόληση. Τις κάνουμε σημαία των πολιτικών μας. Λύνεται όμως έτσι το πρόβλημα εργασίας στην Ευρώπη; Εκατομμύρια νέοι, αλλά και έμπειροι εργαζόμενοι, με πολύ καλά επιστημονικά και επαγγελματικά προσόντα, μένουν για χρόνια άνεργοι και τα προσόντα τους αχρηστεύονται. Προτείνω να αλλάξουμε προτεραιότητες: πρωτίστως, γενναίες δαπάνες και την απασχόληση, γιατί αλλιώς η βιαστική αλλαγή του ευρωπαϊκού πλαισίου επαγγελματικών προσόντων μπορεί να λειτουργήσει σαν μηχανισμός αύξησης των ανέργων.

Claude Rolin (PPE). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, je vous remercie pour cet important outil, qui dit quelque chose de l'Europe que nous voulons.

En matière d'éducation, le rôle de l'Union européenne est de construire des ponts entre les différents acteurs et les différentes politiques, qu'elles soient sociales, économiques, de la jeunesse ou de l'éducation, pour montrer que des chemins sont possibles.

Les États membres ont convenu d'établir des certifications qui se réfèrent au cadre européen. Nous devons organiser la portabilité des qualifications en Europe pour qu'elles répondent aux réalités et aux évolutions de la société.

Le cadre européen des certifications est un instrument crucial pour améliorer l'employabilité et la mobilité des apprenants. Il existe autant de parcours pertinents que d'individus. Il est essentiel que les parcours proposés soient flexibles et les formations accessibles pour améliorer ses compétences et progresser vers une qualification, vers une certification, c'est-à-dire une reconnaissance des compétences acquises.

La question de la mobilité est importante, en particulier pour les jeunes et les régions transfrontalières, qui connaissent bien l'enjeu de cette reconnaissance des compétences et des diplômes.

La révision du cadre de certification commun à l'ensemble de l'Union doit faire le lien entre les systèmes de certification des différents États. Ce travail doit pouvoir s'appuyer sur le dialogue social redynamisé afin d'établir une meilleure adéquation entre certifications et marché de l'emploi et d'intégrer les enjeux de mobilité et de formation tout au long de la vie.

Monika Smolková (S&D). – Vážená pani predsedajúca, celoživotné vzdelávanie sa v súčasnosti ukazuje ako nevyhnutné pri uplatnení sa na trhu práce, pri zavádzaní nových technológií, automatizácii, robotizácii a nových informačných technológií. Od finančnej a ekonomickej krízy sme schválili a do života uviedli mnohé podporné programy pre vzdelávanie, rekvalifikácie a vytváranie nových pracovných miest. Ale ukazuje sa, že miera nezamestnanosti v členských štátoch je stále veľmi vysoká aj napriek tomu, že v každom štáte máme mnoho pracovných miest neobsadených, pretože nie je dostatok uchádzačov s potrebnou kvalifikáciou alebo zručnosťou.

Pri vzniku Európskeho kvalifikačného rámca pre celoživotné vzdelávanie bolo nosným princípom prepojenie vzdelávania, odbornej prípravy a zamestnanosti. Všetci vieme, že systémy vzdelávania a odbornej prípravy patria výhradne do právomocí členských štátov, preto Európsky kvalifikačný rámec mal umožniť cieľnú výmenu a spoluprácu medzi členskými štátmi, aby uznávanie kvalifikácií a zručností neboli prekážkou pre uplatnenie sa na trhu práce pri vymoženosti spoločnej Európy, akou je slobodný pohyb osôb.

Keďže ciele pôvodného Európskeho kvalifikačného rámca neboli naplnené, je namieste otázka pre Komisiu a ja sa s ňou plne stotožňujem, prečo by mal revidovaný rámec fungovať lepšie, keďže súčasný bol implementovaný iba čiastočne. Členské štáty, ktoré sú nositeľmi úloh Európskeho kvalifikačného rámca, vyzývajú tiež na implementáciu pôvodného. Stotožňujem sa aj s ďalšími otázkami, ktoré boli položené, a očakávam fundované odpovede od Komisie.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαμόρφωσε ένα χώρο ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Προκειμένου όμως να μπορεί να πραγματοποιηθεί αυτό το δικαίωμα, βασική προϋπόθεση είναι η αμοιβαία αναγνώριση των προσόντων, η αμοιβαία αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, τόσο της τυπικής κατάρτισης όσο και της άτυπης κατάρτισης και εκπαίδευσης, κι αυτό νομίζω ότι είναι υπέρ των ιδίων των εργαζομένων, διότι οι εργοδότες στα διάφορα κράτη μέλη προφανώς δεν επιθυμούν να υπάρχει αυτή η αμοιβαία αναγνώριση. Διότι, εφόσον δεν υπάρξει αυτή η αναγνώριση, προσλαμβάνουν όλους τους εργαζόμενους με τον πιο χαμηλό μισθό. Άρα λοιπόν είναι υπέρ των ιδίων των εργαζομένων να γίνει αυτή η αναγνώριση και να προχωρήσει στη διαδικασία. Θα έλεγα βέβαια ότι στην έκθεση δίνεται μεγάλη έμφαση στην αναγνώριση των προσόντων των προσφύγων και των μεταναστών. Από εδώ αποδεικνύεται ότι ο στόχος είναι η δημιουργία ενός εφεδρικού στρατού, ο οποίος στην ουσία θα μειώσει τις αμοιβές των ιδίων των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μια Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει γεμίσει με στρατιές ανέργων.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, οι νέες προτάσεις της Επιτροπής για το ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων ακολουθούν την πεπατημένη και οδηγούν σε αδιέξοδο. Τόνωση των ψηφιακών δεξιοτήτων της τομεακής εργασίας, περισσότερη πληροφόρηση σε συγκεκριμένους τομείς, αναθεώρηση του πλαισίου Europass. Αυτά από μόνα τους δεν φέρνουν ούτε ανάπτυξη ούτε μείωση της ανεργίας. Χρειάζονται δημόσιες και μακροχρόνιες επενδύσεις, ολοκληρωμένος στρατηγικός σχεδιασμός, πολιτικές οι οποίες να καλύπτουν τόσο την εκπαίδευση των εργαζομένων όσο και τη δημιουργία νέων αξιοπρεπών θέσεων εργασίας. Το σημερινό κόστος που αναλαμβάνει το κράτος για πρακτικές ασκήσεις στις επιχειρήσεις δεν είναι στρατηγική ενάντια στην ανεργία. Είναι ξεκάθαρη στήριξη για αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων. Η ευθύνη για εργοδότηση δεν μπορεί να βαρύνει μονομερώς τους εργαζομένους. Προσεγγίσεις όπως η δια βίου μάθηση, η επέκταση των επαγγελματικών προσόντων, η μετανάστευση, η επονομαζόμενη «κινητικότητα των εργαζομένων», δεν είναι λύσεις. Αντίθετα, αποτελούν μοχλούς πίεσης των εργασιακών δικαιωμάτων προς τα κάτω.

Thomas Mann (PPE). – Frau Präsidentin! Der EQR für das lebenslange Lernen ist ein wichtiges Instrument, um die Mobilität der Auszubildenden und der Arbeitskräfte zu fördern. Im Jahr 2006 konnte ich als EQR-Berichterstatter erreichen, dass die Gleichberechtigung zwischen der beruflichen und der akademischen Bildung festgeschrieben wurde. Wir wollten, dass Kopenhagen dieselbe Wertigkeit erhält wie Bologna. Die Vergleichbarkeit von Kenntnissen, Fertigkeiten und Kompetenzen sollte entschieden verbessert werden. Es gelang, acht Bildungsniveaus zu etablieren und damit das gesamte Spektrum der Bildung abzudecken.

Leider sind die Inhalte in den Mitgliedstaaten noch nicht ausreichend umgesetzt worden. Deshalb fragen wir zu Recht die Europäische Kommission, inwieweit wir eine Konkretisierung von EQR erreichen können, inwieweit es in vielen Fällen eine bessere Kooperation geben kann zwischen den Anbietern der Ausbildung und den nationalen Behörden.

Ich halte es für wichtig, die Eigenheiten der nationalen Systeme zu bewahren. So hat sich in Deutschland gezeigt: Unsere duale Ausbildung ist zukunftsfest, und unser Meisterbrief ist keineswegs eine Hürde im Binnenmarkt, die zu überwinden wäre, sondern seit Jahrzehnten ein Beispiel für Kompetenz und Qualität.

Möge es gelingen, dass bei der angestrebten Reform die Instrumente EQR aber auch ECVET vereinfacht, vereinheitlicht und verbessert werden. Reduzieren wir die Bürokratie, und steigern wir die Flexibilität! Wir Beschäftigungspolitiker sehen darin einen europäischen Mehrwert und eine Inspiration.

Момчил Неков (S&D). – Г-жо Председател, напълно подкрепям преразглеждането на европейската квалификационна рамка за учене през целия живот, защото смятам, че това ще подобри прозрачността и съпоставимостта между получените квалификации в различните държави членки.

В епохата на бързоразвиващи се технологии и постоянно променящия се пазар на труда европейските граждани се нуждаят от широк набор от умения, които да им помогнат да се развиват професионално. За съжаление квалификациите, придобити в чужбина, както и уменията, развити извън официалната система на образование, остават непризнати и недооценени. От това страдат европейските граждани, защото това ограничава възможностите им за професионално развитие, назначаване и повишение.

Поради тези причини смятам, че преразглеждането на рамката трябва да има за резултат осигуряването на по-голяма видимост на уменията, придобити извън класната стая. Към момента единствено Холандия и Швеция са въвели процедури за признаване на неформалните квалификации.

Призовавам държавите членки да дадат повече видимост на неформалното и самостоятелното учене, в това число и на доброволството, в националните квалификационни рамки, защото това ще осигури повече възможности за младите хора за разгръщането на техния потенциал.

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz (PPE). – Pani przewodnicząca, pani komisarz, szanowni państwo! Przede wszystkim chciałabym podziękować Komisji za podjęcie decyzji o rewizji europejskich ram kwalifikacji. Te ramy do dzisiaj nie zostały w pełni wdrożone, mimo że zostały opublikowane chyba sześć lat temu, i warto sobie zadać pytanie dlaczego. Przecież europejskie ramy kwalifikacji powstały jako odpowiedź na pilną potrzebę umożliwienia porównywania dyplomów i kwalifikacji. Jeżeli tak ważny i pilny cel nie jest realizowany, to musi być jakaś przyczyna i moim zdaniem ta przyczyna tkwi właśnie w narzędziu.

Widzieliśmy, z jakim trudem europejskie ramy były przekładane na bardziej konkretne ramy krajowe, i w tej rezolucji i w dzisiejszych głosach słysząc, że są one po prostu niewystarczające, że są nowe wyzwania, że pojawia się kwestia uznawania kwalifikacji zdobywanych poza formalnym systemem kształcenia.

Mamy dzisiaj na przykład chyba 40% specjalistów w sektorze IT, bardzo wysokiej klasy specjalistów, którzy zdobywają swoje kwalifikacje właśnie poza formalnym systemem kształcenia, więc jest taka potrzeba. Istnieje też potrzeba rozumienia, co znaczą dyplomy i certyfikaty osób, które pochodzą spoza krajów Unii Europejskiej i przyjeżdżają tutaj do pracy, więc tak, ta zmiana jest bardzo potrzebna.

Myślę, że te pomysły, żeby na wydawanych w Europie dyplomach i certyfikatach automatycznie oznaczać, jakiemu poziomowi europejskich ram kwalifikacji odpowiadają, bardzo by się przyczyniły do tego, by te ramy stały się bardziej popularne i bardziej rozpoznawalne dla przeciętnego obywatela i wśród pracodawców.

Jeszcze za bardzo ważne uważam postulaty zapisane w agendzie na rzecz nowych umiejętności, które dotyczą porównywania krajowych ram kwalifikacji. Jest bardzo potrzebne, żeby te ramy krajowe ze sobą porównać, żeby je analizować i żeby się wymieniać dobrymi praktykami.

Julie Ward (S&D). – Madam President, the diversity of learning structures and educational pathways represents an opportunity for sustainable economic development as well as for personal development of learners and citizens. I know from personal experience that lifelong learning develops creative and critical thinking, helping us to gain in self-confidence, to become problem solvers, entrepreneurs and responsible citizens, and to acquire the intercultural social and transversal skills needed to achieve more inclusive, open and tolerant communities.

We are often asked to equip learners with skills and competences for a world that does not yet exist. Therefore, properly including lifelong learning in our education policy is key, and promoting EU collaboration and harmonisation across Member States is important. In the context of demographic changes, flexible economies and uncertain job markets characterised by increasing digitisation, robotisation and automation of production, we must also embrace the concept of occupational literacy promoting active engagement in arts, citizenship and sport.

Furthermore, we must include refugees, as they have much to offer and they arrive with skills and a desire to contribute.

Romana Tomc (PPE). – Ideja o evropskem ogrodju kvalifikacij se mi zdi zelo dobra ideja. Izobraževanje in še posebej povezava izobraževanja s trgom dela je zelo pomembno področje, zato podpiram vse napore, da se prepozna tudi neformalno učenje in da se priznajo tudi neformalno pridobljene veščine.

V kolikor imamo in želimo do konca oblikovati enotni trg, potrebujemo seveda tudi večjo enotnost pri priznavanju medsebojnih kvalifikacij in veščin. Prost pretok ljudi je ena izmed ključnih svoboščin in čeprav imamo morda drugačen občutek, pa mobilnost delovne sile v Evropski uniji ni v celoti izkoriščena in to možnost uporabi zelo malo ljudi, zelo majhen odstotek državljanov. V primeru sprememb enotnega ogrodka kvalifikacij bi dodatno spodbudili tudi mobilnost delovne sile, kar bi seveda imelo pozitivne dolgoročne učinke na gospodarstvo.

Osebe, ki iščejo zaposlitev v tujini, se srečujejo z veliko težavami, seveda predvsem s priznavanjem njihovih kvalifikacij, ampak težav nimajo samo oni. Težave imajo seveda tudi delodajalci, ki morajo prepoznati, kakšne veščine ti ljudje prinašajo s sabo. Zato bi bilo potrebno na nek način neke vrste certificiranje, da bi lahko uporabili poenotene kriterije in da bi vedeli, kdo kaj ponuja na trgu dela. To bi bilo dobro za vse.

Verónica Lope Fontagné (PPE). – Señora presidenta, señora comisaria, la libre circulación de personas es uno de los derechos mejor valorados por nuestros ciudadanos y uno de los pilares en los que se basa el mercado interior. Pese a ello, la falta de comparabilidad, de reconocimiento y de validación de títulos entre los distintos Estados miembros supone un gran obstáculo para que muchos europeos puedan encontrar trabajo fuera de sus fronteras.

Por lo tanto, conseguir que unos sistemas de educación y de formación tan diversos entre sí como los europeos puedan compararse fácilmente será un paso muy positivo hacia nuestro objetivo.

Considero importante que se profundice y se aplique plenamente el Marco Europeo de Cualificaciones en concordancia con otros instrumentos como Europass, Eures o Erasmus. Gracias a ello, se podrá adecuar mejor la oferta y la demanda de capacidades al mercado laboral y las empresas podrán interpretar más fácilmente las cualificaciones y competencias de los candidatos, lo que fomentará la movilidad de trabajadores entre países y, en última instancia, ayudará a crear empleo.

En la actualidad, los Estados miembros están en proceso de adaptar sus marcos nacionales al europeo y muchos de ellos todavía se encuentran en una fase inicial. Por ello, me pregunto por qué se plantea renovar este Marco, que todavía no se ha implementado plenamente y del que todavía no hemos podido evaluar su impacto.

Ádám Kósa (PPE). – Elnök Asszony! Kedves Kollégák! A Bizottsághoz intézett kérdések kapcsán szeretnék rámutatni arra, hogy fel kell mérni, hogy a technológiai és innovációs környezet hogyan fogja befolyásolni a képzettségi szintek elismerhetőségét.

Ne felejtjük el, hogy minden hibája ellenére az Európai Unió az egyik legkiegyensúlyozottabban fejlődő térség a világon. Miért is fontos ez? Az EU határain túlról érkező, sokszor még alapközi képzettséggel sem rendelkező migránsok munkaerőpiaci integrációjához hosszú évek, akár egy évtized is szükséges lehet az ENSZ adatai szerint – elég, hogyha a nyelvtudás hiányára gondolunk. Egy példát mondok: egy észak-afrikai országbeli technikus olyan gépeken tanulhatta a szakmáját, ami évtizedekkel ezelőtti technológiát jelent. Ennek az embernek a képzettsége gyakorlatilag nem lehet egyenértékűen elismertethető egy európai szakmunkáséval. Ahogy a technológia egyre gyorsabban fejlődik, egyre inkább valós kérdések ezek. Nem szabad politikai kérdést csinálnunk ebből. Ezért is különösen támogatom azokat a módosító indítványokat, amik a képzettségek magas minőségét védik. Ez alapvető érdek. Az Európai Unió versenyképességét erősíteniünk kell a jövőben.

Stanislav Polčák (PPE). – Já bych chtěl předem uvést, že každý rozumný občan, každý podnikatel v evropském prostoru musí podporovat posílení kompetencí zaměstnanců, jejich profesní růst, obecně samozřejmě i srovnávání právě toho vzdělávání odborného a akademického.

Je zde problém v tom, že před právě několika lety stanovené cíle nebyly dosud naplněny. Ten problém spočívá i na straně členských států, jejich nedostatečné implementace stanovených cílů. Právě tato nedostatečnost je velkým problémem z hlediska naplňování pravidel, na kterých stojí EU. Pokud Unie selhává právě v těchto základních pravidlech, které mají potom sloužit pro naplňování těch základních svobod EU a jednotného vnitřního trhu, tak si myslím, že skutečně selhává.

My bychom měli odstraňovat především ty administrativní překážky, které zde byly již zmíněny v uznávání právě např. těch kvalifikací. To je úkolem EU, odstraňovat bariéry a já jen doufám, že za těch pár let, kdy se opět bude provádět přezkum tohoto rámce, naši následovníci nebudou muset konstatovat další nenaplnění těch očekávání a cílů, které jsme si stanovili. Pevně doufám, že tento návrh již bude dále prosazován na úrovni evropských institucí.

Catch-the-eye-Verfahren

Csaba Sógor (PPE). – Madam President, although the European Qualifications Framework has been a significant driver of reforms in the setup of national frameworks, as the Commission is also aware, not all the objectives of the 2008 recommendation were reached in terms of comparability and portability of qualifications.

This is why, if we take European cross-border mobility of learners and workers and lifelong learning seriously, it is important that we make qualifications more transparent and understandable across different countries and different educational systems.

One of the greatest challenges in referencing national systems in a common framework is posed by the changes over time in qualification systems. This makes it necessary to keep referencing activity constant and up to date, especially considering the increasing proliferation of international sectoral, industry-based training and certifications. I would especially welcome if the Commission could provide more details on this.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο γιατί θέλω να προσθέσω κάποια πράγματα στη συζήτηση. Καταρχήν, ασφαλώς και συμφωνώ για τουλάχιστον ένα από τα κίνητρα αυτής της συζήτησης, που είναι η εναρμόνιση των πτυχίων. Αυτό είναι σωστό. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα από τα κύρια ζητήματα που πρέπει να δούμε είναι ότι έχει εμπορευματοποιηθεί η Παιδεία. Σπουδάζει κανείς τρία επί τρία συν τρία, εννιά χρόνια σπουδές, ίσως και περισσότερο, και στο τέλος δεν έχει εργασία. Αυτό είναι το ουσιαδότερο. Και θυμάμαι μια κουβέντα που δεν ξέρω ποιος την έχει πει, δεν θυμάμαι τώρα, και νομίζω είναι καλό να ακουστεί στην ολομέλεια: Πήγαινα, λέει, πάρα πολύ καλά με τη μόρφωσή μου μέχρι που με έστειλαν στο σχολείο. Κλείνω λέγοντας ότι, δηλαδή, αυτό που μας λείπει είναι μια Παιδεία με ανθρωπιστικό υπόβαθρο. Πέραν του να βρούμε δουλειά, που δεν βρίσκουμε ούτως ή άλλως, να βγάζουμε πλάσματα που εξανθρωπίζουν τον άνθρωπο και τον Ευρωπαίο πολίτη.

Milan Zver (PPE). – Spoštovana predsedujoča, spoštovana gospa komisarka Thyssen, želim vam čestitati, da ste se lotili tega pomembnega dela, to je novele evropskega kvalifikacijskega okvira. Spomnim se marca 2008, ko smo dokončno sprejeli, oziroma potrdili prvi dokument s tem nazivom, takrat sem kot predsedujoči pristojni minister za predsedujočo države tudi podpisal ta dokument in si štejem v veliko čast.

Seveda, minilo je skoraj desetletje in nisem najbolj zadovoljen s samo implementacijo tega dokumenta v državah članicah, ampak glede na to, kar ste prej omenili, da bodo letos praktično vse države po svoje implementirale vse ključne elemente tega okvira, je to vseeno ... gre vendarle za uspeh. Še posebej pa sem vesel, da boste novelirali, apdejtali osnovni dokument.

Tukaj vendarle moramo ugotoviti, da ne gre za priznavanje kvalifikacij, ampak gre za preglednost in primerjavo teh kvalifikacij, če ne bi imeli možnosti primerjati izobraževalnih rezultatov med različnimi državami, bi seveda evropski izobraževalni sistemi še naprej šli vsak svojo pot. Ta dokument nam omogoča svojevrstno harmonizacijo in lažjo primerljivost kvalifikacij.

Krzysztof Hetman (PPE). – Pani Przewodnicząca! Europejskie ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie, które ustanowione zostały niemal dziesięć lat temu, stanowiły ważny krok ku większej przejrzystości uznawalności kwalifikacji, co miało przyczyniać się do ułatwiania mobilności pracowników w ramach wspólnego rynku. Propozycja nowych zaleceń Rady w tym zakresie pokazuje z jednej strony, że europejskie ramy kwalifikacji stosowane są we wszystkich państwach członkowskich, z drugiej jednak wskazuje, że nie udało się osiągnąć konwergencji opisu podobnych kwalifikacji, co znacznie utrudnia ich przenoszenie i wzajemne uznawanie.

Uważam, iż państwa członkowskie powinny dążyć do dalszej harmonizacji krajowych systemów i ram kwalifikacji, do wspólnych europejskich standardów. Nie mniej ważne jest też promowanie stosowania tych ram wśród instytucji edukacyjnych i szkoleniowych oraz służb zatrudnienia, aby zapewnić ich większą widoczność. Tylko dzięki temu będą one mogły stać się powszechnie obowiązującym standardem. Mam nadzieję, że propozycja nowych zaleceń Rady okaże się pomocna w tym zakresie.

(Ende des Catch-the-eye-Verfahrens)

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, I would like to thank the House for today's debate that shows the importance we all attach to the European Qualifications Framework (EQF). I will not go into the details of your questions one by one, but I would like to stress that the EQF is a tool to make skills and qualifications more transparent. It is not about automatic recognition or the harmonisation of national qualifications frameworks.

Secondly, the EQF revision builds on the achievements of the recommendation of 2008, and it will make the EQF a more effective tool adapted to the reality of today and to the evolving nature of qualifications.

And finally, the future success of the EQF is in the hands of Member States and stakeholders, who are in charge of implementation. The Commission's role will be one of support. I count on your continued support for the EQF and for other initiatives within the European skills agenda.

It is our joint responsibility to offer citizens the necessary tools to develop their skills and find the jobs that are right for them. This counts especially for the still more than 19 million unemployed people in our Union. Skills are of the utmost importance for them, so we are working on this, including by improving the EQF. This is only one of our actions to create more jobs, more growth and fairness in our Union.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Mittwoch, 17. Mai 2017, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – 2008 m. buvo priimta Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros, kuria siekiama didinti kvalifikacijų skaidrumą, palyginamumą ir perkeliamumą Europoje. Šioje rekomendacijoje valstybės narės buvo raginamos iki 2010 m. susieti savo kvalifikacijų sistemas ir lygius su aštuoniais Europos kvalifikacijų sistemos lygiais bei iki 2012 m. nurodyti Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros lygį naujai išduodamuose pažymėjimuose ar diplomuose. Europos kvalifikacijų sandaros tikslai dar nėra visiškai įgyvendinti, o Europos Komisija jau siūlo persvarstyti sistemą remiantis nauja Tarybos rekomendacija. Todėl būtų svarbu sužinoti, ar ši nauja rekomendacija padės užtikrinti lygias galimybes žinių visuomenėje ir geriau susies švietimo ir mokymo sistemas, taip pat ar padės suderinti įgūdžių pasiūlą ir paklausą darbo rinkoje. Šie klausimai yra svarbūs, nes ES švietimo ir mokymo sistemos skiriasi, sunku įvertinti, ką, kitoje šalyje įgijęs asmuo žino, išmano ir moka daryti. Nepakankamas supratimas neleidžia pasitikėti kitoje valstybėje narėje įgytos kvalifikacijos kokybe ir turiniu. Dėl nepakankamo pasitikėjimo tokiomis kvalifikacijomis jas turintiems darbuotojams sunkiau tobulėti profesiniu požiūriu, įsidarbinti, sumažėja paaugstinimo ir tolesnio mokymosi galimybių, atsiranda kliūčių darbuotojų ir besimokančiųjų judumui ES. Taigi, dėl to labai svarbu tinkamai suprasti ir įvertinti turimus įgūdžius bei kvalifikaciją, siekiant padėti juos įgyti ar atnaujinti, nes tai padės efektyviau suderinti įgūdžių pasiūlą ir darbo rinkos poreikius.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Az EKKR – egy olyan közös európai referencia-keretrendszer, amely összekapcsolja egymással a különböző országok képesítési rendszereit. Ez a keretrendszer mintegy fordítóeszközként működik, amely kölcsönösen könnyebben olvashatóvá és érthetővé teszi az Európa különböző országaiban és oktatási, képzési rendszereiben megszerezhető képesítéseket. Két fő célja van: az egész életen át történő tanulás, valamint a polgárok és az országok közötti mobilitás támogatása.

Az eddigi tapasztalatok alapján a tagállamok nem elég elhivatottak, és a kötelezettségvállalásaik ellenére továbbra is hiányzik a képesítések átláthatósága, és alacsony a külföldi képesítések elismerési aránya. Ennek érdekében az EKKR folyamatos fejlesztést és kiigazítást igényel, rendszeres nyomon követéssel kell támogatni és javítani, különösen, ami a felhasználóbarát, átjárható és átlátható jellegét illeti. Támogatom tehát, hogy a program sikeressége érdekében a tagállamok ténylegesen kötelezzék el magukat annak végrehajtása és használata mellett. Az EKKR hatékony működése segíteni fogja az ágazatokat és az egyént abban, hogy minél jobban élhessenek a képesítések nemzetköziesedése kínálta lehetőségekkel; valamint hatással lesz mind az oktatási és képzési rendszerekre, mind a munkaerőpiacra, az iparra, a kereske-

delemre, valamint a polgárokra. Az Európai Uniónak lehetővé kell tennie, hogy életkortól vagy státusztól függetlenül mindenkinek láthatóbbá váljanak készségei és kompetenciái, azok is, amelyeket önkéntes tevékenység során szerzett, és ezeket egyértelmű és hozzáférhető módon jobban el lehessen ismerni, különösen a határokon átnyúló térségekben.

Damian Drăghici (S&D), în scris. – Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții este un instrument crucial pentru îmbunătățirea angajabilității și a mobilității cetățenilor europeni. Trăim într-o lume în continuă schimbare în care exigențele de pe piața muncii devin tot mai mari impunând o adaptare rapidă și continuă a cunoștințelor, competențelor și abilităților. Din păcate, sistemele de educație nu urmează această dinamică, iar recunoașterea rezultatelor învățării non-formale și informale este încă foarte limitată având un impact negativ asupra posibilităților de angajare și promovare profesională pentru o parte însemnată a populației, în special pentru persoanele din grupurile vulnerabile. De aceea, consider că revizuirea acestui cadru al calificărilor trebuie să aibă în vedere și creșterea vizibilității și a importanței competențelor dobândite în afara sălilor de clasă, ceea ce va facilita egalitatea de șanse într-o Europă mai deschisă, mai tolerantă și mai favorabilă incluziunii.

17. Erőforrás-hatékonyság: az élelmiszer-pazarlás csökkentése és az élelmiszer-biztonság javítása (vita)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Biljana Borzan im Namen des Ausschusses für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit über die Initiative für Ressourceneffizienz: Verringerung der Verschwendung von Lebensmitteln, Verbesserung der Lebensmittelsicherheit (2016/2223(INI)) (A8-0175/2017).

Biljana Borzan, izvijestiteljica. – Gospođo predsjednice, Europska unija, kao jedna od najnaprednijih i najbogatijih zajednica u svijetu, ima moralnu i političku obavezu smanjiti ogromne količine hrane koje se bacaju svake godine.

Dokle god u našim gradovima djeluju pučke kuhinje i socijalne samoposluge i jedan kilogram bačenog povrća je previše. Dokle god naši sugrađani kopaju po kontejnerima jer su gladni i jedna štruca kruha koja se baci je previše. Dokle god djeca umiru od gladi u Jemenu i Somaliji i jedna vreća brašna koja se baci je previše.

55 milijuna Europljana ne može si priuštiti kvalitetan obrok barem svaki drugi dan. Godišnje se baci oko 88 milijuna tona hrane. Situacija u kojoj se 20 posto hrane koja se proizvede ne pojede ili se baci neodrživa je i nemoralna.

Cilj ovog izvještaja jest predložiti Europskoj komisiji i državama članicama političke i praktične mjere kojima bi se smanjilo bacanje hrane duž cijelog proizvodno-prodajno-potrošačkog lanca. Čuvanje standarda sigurnosti hrane nam je crvena linija jer nam je javno zdravlje prioritet.

U izvještaju pozivamo države članice da poduzmu mjere potrebne za smanjenje cilja rasipanja hrane u Uniji za 30 % do 2025. i za 50 % do 2030. Da bi se to postiglo, potrebne su nam službene definicije bacanja i gubitaka hrane te zajednička metodologija za mjerenje tih pojava.

Parlament smatra da bi Komisija pri predlaganju novih zakona koji mogu utjecati na bacanje hrane trebala provesti procjenu učinka kako bismo ustvari znali hoće li određeni zakon djelovati pozitivno ili negativno.

Edukacija je ključna kako bi se smanjile količine bačene hrane. Prema procjenama više od pola sve bačene hrane dolazi iz kućanstava. U izvještaju pozivamo Komisiju, države članice, jedinice lokalne samouprave i ostale dionike na provođenje edukativnih kampanja kojima bi se javnost informirala o vrijednosti hrane i prevenciji njezinog bacanja.

Primjer je nerazumijevanja razlika između „upotrijebiti do” i „najbolje upotrijebiti do”. Manje od pola građana ustvari zna da postoji razlika i da se hrana i dalje može konzumirati nakon što istekne datum „najbolje upotrijebiti do”. Tražimo od Komisije da preispita svrishodnost trenutnog sustava označavanja i predloži promjene ukoliko se to pokaže potrebnim.

U nekim državama članicama još se uvijek naplaćuje PDV na doniranje hrane što je ustvari direktna posljedica europskog zakonodavstva. Neke su države te propise zaobišle, no smatramo da bi najbolje rješenje bilo da Komisija predloži izmjenu Direktive o PDV-u kojom bi se izričito odobrila izuzeća od plaćanja poreza za doniranje hrane.

U isto vrijeme, neke države članice potiču doniranje kroz porezne olakšice i druge ekonomske poticaje za društveno odgovorne tvrtke. Smatramo da bi takve i ostale primjere dobre prakse trebalo promovirati u čitavoj Europskoj uniji.

Fondovi EU-a i programi poput Fonda za pomoć najpotrebitijima i Poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj imaju potencijal za povećanje doniranja i smanjenje gubitka u proizvodnji hrane. Smatramo kako se te mogućnosti nedovoljno koriste i pozivamo države članice da se više angažiraju po tom pitanju.

Svijest građana o ovom problemu danas je na vrlo visokoj razini i zato ne smijemo propustiti priliku za djelovanje. Poštovani povjerenici Europske komisije, poštovani predstavnici država članica, Parlament traži da smanjite bacanje hrane u Europskoj uniji jer je zatvaranje očiju pred ovim problemom duboko nemoralno. Hvala.

Vytenis Povilas Andriukaitis, *Member of the Commission*. – Madam President, I am delighted to be here today to take part in this important discussion.

Food waste is an issue which is very close to my heart, not only because of my personal history, but also because food waste is unethical and immoral. Indeed, it is shameful to throw away food in a world where more than 800 million people go to bed hungry every day. Therefore we – institutions, industry and science, households, and also as individuals – can make simple gestures to make a real, tangible difference. I hope I am able to show, via my numerous interventions and participation in events throughout the European Union and beyond, that the Commission is fully committed to leading the European Union's efforts to fight food losses and waste from farm to fork and to make solid progress towards achieving the United Nations sustainable development goal of halving food waste by 2030.

Efforts to prevent food waste will not only increase resource efficiency, but will also reduce unnecessary pressure on the environment, reduce costs and really enable surplus food to be redistributed as a priority to those in need. Indeed, tackling food waste is one of the examples with a strong social aspect where successful businesses can benefit our people. By delivering better food, we deliver better health and quality of life. By creating commercially viable business models, we provide jobs. To be successful in all these tasks, we need focused coordination of all relevant policies at European Union and Member State level, which is rightly pointed out in Parliament's report.

I found the report very comprehensive and I welcomed the holistic view taken in the analysis and proposals put forward to prevent food waste and, more generally, to strengthen the resource efficiency of the food supply chain, including the management of water as a key strategic resource of the agri-food industry. I can assure honourable Members that I, together with my fellow Commissioner, will closely analyse your requests for action in the areas of environmental protection, agricultural policies, fisheries, finance, education and communication – to name just a few. I am also glad that the report follows the guiding principle of all Commission action on food waste, which is that food safety and the protection of both human and animal health remain our absolute priority and shall not be undermined or compromised in any way. With its circular economy package and related action plan, the Commission translates this general objective into a set of actions with clear commitments and deliverables.

The first commitment was already achieved when the Commission launched, in November 2016, a multi-stakeholder forum dedicated to food waste prevention, the European Union platform on food losses and food waste. The platform brings together both public and private interests, including Member States, stakeholders and international organisations, to spearhead European Union efforts to tackle food waste. At the first meeting of the platform, Members welcomed the establishment of this unique forum, integrating all players as a means of helping all actors to design ways of eliminating food waste from our food systems. The platform will soon meet again, giving stakeholders the opportunity to share experiences, business cases and successful models to allow their replication in all other Member States and business sectors and possibly bring these up to EU level. The platform is also a forum to help us deliver our next commitment, namely to elaborate a methodology to enable Member States and actors in the food value chain to quantify food waste in a consistent and comparable manner and to adopt, in 2017, EU guidelines to clarify how relevant provisions on EU legislation apply to food donation and to remove barriers, be they regulatory or operational, which hinder the donation of safe, edible food. Moreover, my services are working intensively on guidelines to facilitate the valorisation of so-called former foodstuffs as a safe resource for animal feed. There is huge potential to utilise former foodstuffs such as unsold

bread or broken biscuits as animal feed. The guidelines are being finalised with experts from the Member States and we intend to publish them this autumn.

The Commission will also examine ways to improve the understanding and use of date marking by actors in the food chain, including consumers. We are currently carrying out further research and exploring, with Member States, food supply chain operators and consumers, possible ways to simplify date marking on food labels. This is no easy task. Should any changes be proposed in future, we would need to ensure that these, first, meet consumer information needs, second, can indeed make a contribution to food waste reduction, and – most importantly – third, would not put consumer safety at risk.

Finally, let me take this opportunity to thank the House and in particular the honourable Members directly concerned with our work on this report, which I am sure will help us make us significant progress towards our common goals to rescue food and help create a better world.

James Nicholson, *rapporteur for the opinion of the Committee on Agriculture and Rural Development*. – Madam President, there are obviously huge economic and environmental and social costs to food waste. Around 88 billion tonnes of food are wasted annually in the European Union with the associated cost estimated at EUR 143 billion. It is welcome that this issue is getting increased attention. But we can and should do more. The Committee on the Environment, Public Health and Food Safety was of course the lead committee on this file but I felt it was extremely important that the Committee on Agriculture and Rural Development had a say also. In putting together the Committee on Agriculture and Rural Development's opinion on the report I want to concentrate on farm waste and how producers can be assisted in tackling it.

Finding innovative solutions to the problem of food waste from the farm to the supermarket shelf, to the consumer is in everyone's benefit. Firstly it goes without saying that no farmer wants to produce waste food. Farmers' livelihoods depend on getting their produce to the market and loss of produce at farm level equates to loss of investment and income. Therefore farmers can be part of the solution here. Farmer-led initiatives can and have offered viable economic solutions and provide value for products which might otherwise go to waste as well as socially innovative projects such as gleaning and offering food that might otherwise go to waste to food banks. In Europe we import 40 million tonnes of feed yet we waste 89 million tonnes of food. So there is also potential for the use of former foodstuffs, by-products, in the food chain in feed production. But I also recognise the stress and need for increased traceability.

The role of retailers also needs to be recognised. We will all have heard stories from producers in our constituencies about farmers having to search for secondary markets at short notice, even plough their produce back into the soil, because the supermarket does not accept their product. This can be for a number of reasons, from standards in terms of a product specification to cancelled orders owing to changes in consumer demand and over production as a result of requirements to seasonal demands.

I would like to take this opportunity to thank my shadow rapporteurs on the Committee on Agriculture and Rural Development and can I also congratulate the rapporteur on the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, Ms Borzan, on her excellent report.

Angélique Delahaye, *au nom du groupe PPE*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, je tiens à remercier tout d'abord ma collègue, Mme Borzan, ainsi que l'ensemble des rapporteurs fictifs pour les échanges fructueux sur ce sujet qui me tient à cœur depuis très longtemps.

À l'échelle de la planète, certaines études indiquent qu'un tiers de la nourriture est gaspillée chaque année. À l'échelle de l'Europe, ces milliers de tonnes pourraient nourrir 200 millions de personnes.

Le gaspillage alimentaire est un non-sens éthique, mais aussi environnemental, social et économique. Il faut renforcer l'information des consommateurs, entre autres leur compréhension des dates indiquées sur les emballages, d'une part, et redonner de la valeur à notre alimentation, d'autre part.

Par ailleurs, la recherche et l'innovation ont également un rôle à jouer, aussi bien pour limiter le gaspillage alimentaire que pour la sécurité alimentaire.

Il est également nécessaire d'encourager le don des produits invendus via une baisse, voire une suppression, de la TVA, et par la mise en place de conventions entre les acteurs économiques et les associations caritatives pour récupérer ces invendus. Mais pour favoriser les dons, il faudra aussi s'assurer que ces associations d'aide alimentaire ont bien les moyens de les recueillir, sans quoi cela serait un coup d'épée dans l'eau.

J'ai proposé un amendement sur le paragraphe évoquant les fruits et légumes moches. Une partie du gaspillage résulte effectivement de la mise en place de normes imposées par les distributeurs aux producteurs afin de répondre aux attentes des consommateurs. Mais je reste convaincue qu'il est nécessaire d'analyser sérieusement les conséquences de ces normes tant sur le gaspillage alimentaire que sur les rémunérations des agriculteurs. Pour autant, promouvoir les fruits et légumes moches tient, à mon avis, davantage de l'effet de manche que de la solution à long terme. L'offre de fruits et légumes moches est aléatoire; or, pour faire fonctionner une filière, il faut une offre durable.

De plus, il est demandé dans ce paragraphe d'encourager et de développer ces marchés, mais quid des agriculteurs qui approvisionnent actuellement les filières de distribution de fruits et légumes? Attention à ne pas mettre en place une concurrence déloyale.

Pour moi, la solution passe par une meilleure éducation et une meilleure information des consommateurs, sans oublier une analyse des conséquences de leurs demandes et de leurs comportements. Je suis néanmoins convaincue de l'importance de ce rapport et de la nécessité de lui apporter un large soutien afin de lancer un message fort.

Miriam Dalli, *fisem il-grupp S&D*. – Ippermettili nibda billi niringrazzja, qabel kolloxx, lir-rapporteur Biljana Borzan, tax-xoghol tajjeb hafna li ghamlet, ghaliex il-hela tal-ikel mhijiex *issue* politika biss, ghalija din hija *issue* morali, ghaliex l-ammont tal-ikel li qiegħed jintrema u jinhela huwa litteralment skandaluż.

Terz ! Mhux ċajta ! Qegħdin nitkellmu dwar terz tal-ikel dinji li qiegħed jintilef fil-proċess tal-produzzjoni tal-ikel. Mill-ghalqa sa fuq il-platt. Kull persuna fl-Ewropa qed tahlì madwar mija tlieta u sebghin kilò ta' ikel fis-sena.

Fis-supermarkets, hwienet tal-hxejjex, fid-djar tagħna, fabbriki u anki rziezet, kontinwament qegħdin nahlu u narmu l-ikel. U l-aghra haġa hi li hafna mill-ikel li qegħdin narmu huwa tajjeb biex jittiekel.

Ghalija din hija ingustizzja meta s-soluzzjoni tista' tkun wahda faċli. Poġġi bilqiegħda u kul l-ikel li għandek quddiemek. Dejjem se jkun hemm iżda ammont ta' ikel li se jispiċċa jinhela, imma dak li qegħdin nesperjenzaw illum hija hela kolossali.

Jirrizulta li aktar ma pajjiż huwa sinjur, aktar qed jahli ikel, tant li hemm pajjiżi li għandhom erba' darbiet aktar ikel milli fir-realtà n-nies tagħhom jehtieġu.

Fid-dinja għandna biżżejjed ikel għal kulhadd imma minkejja dan, għandna sal-gurnata tal-llum miljuni ta' persuni ibatu l-ġuh ta' kuljum.

Biex nipproduċu l-ikel qegħdin neqirdu l-foresti, qegħdin nużaw l-ilma, qegħdin nipproduċu l-emissjonijiet u qegħdin nilhqu l-limiti ekoloġiċi tal-pjaneta tagħna.

Ma jistax ikun li ghaliex frotta mhijiex ta' daqs jew inkella ta' forma perfetta, tispiċċa tintrema. Ma jistax ikun nibqgħu nagħmlu l-ostakoli biex l-ikel jingħata bhala donazzjoni. U finalment, kull wiehed u wahda minna jista' jnaqqas din il-hela billi nbiddlu l-attitudnijiet tagħna.

L-Unjoni Ewropea wkoll għandha d-dover li tagixxi. Imma rridu niehdu azzjoni issa u ma nistgħux nibqgħu nistennew li haddiehor jaġixxi.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI*Wiceprzewodniczący*

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – Mevrouw Dalli heeft groot gelijk. Dagelijks gaan grote hoeveelheden voedsel verloren in de verschillende schakels van de voedselketen. De cijfers zijn inderdaad hallucinant: wereldwijd bedraagt het verlies 1,3 miljard ton voedsel per jaar, ongeveer een derde van de totale voedselproductie. In de EU zou jaarlijks naar schatting 88 miljoen ton voedsel verloren gaan, wat neerkomt op 173 kg per persoon per jaar. Het spreekt voor zich dat we daar paal en perk aan moeten stellen. Voedsel verspillen is slecht voor mens, milieu en economie. Bovendien staat voedselverspilling haaks op onze ambitie om om te schakelen naar een kringlooeconomie, waarbij we net voluit inzetten op het voorkomen van afval en we kostbare grondstoffen zoveel mogelijk proberen te hergebruiken of te recycleren.

Daarom onderschrijf ik de prioriteiten in deze resolutie: voedselverlies halveren tegen 2030, een concreet actieplan uitrollen om dit doel te bereiken, en stevig inzetten op bewustwording en preventie. Sleutels tot succes zijn zonder twijfel het betrekken van alle spelers uit de voedselketen en een belangrijke rol voor de regionale en de lokale overheden zodat maatwerk kan worden geleverd.

Vlaanderen, de natie die ik hier vertegenwoordig, neemt mee het voortouw en ontwikkelde al een eigen actieplan om voedselverlies met 15 % te verminderen tegen 2020. Alle actoren, van boer tot bord, zijn vertegenwoordigd in een ketenoverleg. Tal van interessante initiatieven zien het licht, zoals het Chefs Charter van Horeca Vlaanderen of de GroeneVentscan. Het wegschenken van voedsel wordt digitaal gefaciliteerd via online-platforms en apps. Ook de uitbreiding van het 0% btw-tarief voor de verdeling van onverkochte levensmiddelen heeft een positief effect. Verder krijgen consumenten allerhande tips, wordt informatie verspreid over de houdbaarheidsdata's en doen "lelijke" groenten en fruit opnieuw hun intrede in de winkelrekken.

Ook de verplichte inzameling en recyclage van bio-afval en het aanmoedigen van thuis composteren zijn belangrijk in de strijd tegen voedselafval. Een recent bezoek met enkele collega's aan de composteerinstallatie Ecowerf in Leuven toont de enorme mogelijkheden in dat verband.

Kortom: de strijd tegen voedselverspilling is een zaak van iedereen waarbij overheden het goede voorbeeld moeten geven. Laten we daar samen werk van maken.

Ulrike Müller, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kollegen! Bei unserem heutigen Thema „Lebensmittelverschwendung“ handelt es sich um ein dringendes Thema, das uns alle angeht. 53 % der weggeworfenen Lebensmittel stammen aus privaten Haushalten. In diesem Zusammenhang soll auch nicht vergessen werden, dass wir in Europa nicht alle im totalen Überfluss leben. Etwa 55 Millionen Europäer können sich nicht einmal jeden zweiten Tag eine vollwertige Mahlzeit leisten. Trotzdem zur Veranschaulichung: Jeder Europäer wirft in der Woche fast zwei Kilo Lebensmittel in den Abfall, und hinzu kommt entsprechend nochmals die gleiche Menge an Abfällen, die im vorgelagerten Bereich der Lebensmittelkette entstehen.

Die Europäische Union hat dieser Verschwendung den Kampf angesagt. Ziel ist es, bis 2030 die Lebensmittelabfälle zu halbieren. Bisher fehlen uns dazu aber die grundlegenden Instrumente, Herr Kommissar. Deshalb appellieren wir in diesem Bericht, so schnell wie möglich eine einheitliche Definition und Messmethoden vorzulegen. Das ist das Fundament, auf dem wir Maßnahmen gestalten können. Bisher haben wir 29 Verordnungen, 10 Richtlinien, 14 Dokumente aus mindestens sieben Politikbereichen – Sie haben es angesprochen –, und da müssen wir jetzt schnellstens handeln.

Zwei Themen liegen mir besonders am Herzen. Erstens: Die Verbraucher sind der Schlüssel zum Erfolg, deshalb müssen wir mehr Bewusstsein für das Problem schaffen, die Ernährungsbildung wieder mehr in den Vordergrund rücken, sowie den Verbrauchern wichtige Informationen besser zugänglich machen. Unter anderem muss die Haltbarkeit verständlicher werden. Ich nenne hier nur die beiden Schlagworte Mindesthaltbarkeitsdatum und Verbrauchsdatum. Natürlich können wir verstärkt auf neue Medien setzen und die junge Generation so besser erreichen.

Zweitens: Die Lebensmittelspenden müssen vereinfacht werden. Das heißt für mich, dass wir die Stakeholder der Lebensmittelkette als Teil der Lösung betrachten müssen und nicht als Ursache des Problems. Es ist an uns, einen positiven Rahmen für Spenden zu schaffen und dadurch freiwilliges Engagement zu aktivieren. Mit dem vorliegenden Bericht setzen wir dafür wichtige Impulse.

Ich möchte die Gelegenheit nutzen, mich bei der Berichterstatteerin und den Schattenberichterstatteuren ganz herzlich für die gute Zusammenarbeit zu bedanken. Selten waren wir in einem Initiativbericht so geschlossen.

Merja Kyllönen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, kiitokset kollegoille erinomaisesta yhteistyöstä asian parissa.

Näen, että on suorastaan rikollista, että samaan aikaan, kun EU:ssa menee hukkaan valtavat määrät syötäväksi kelpaavaa ruokaa, esimerkiksi vuonna 2014 55 miljoonalla ihmisellä ei ollut varaa kunnon ateriaan kuin joka toinen päivä, ja seuraavana vuonna laskettiin, että melkein 119 miljoonaa ihmistä oli vaarassa joutua köyhyyteen ja kaikkien yhteiskunnan järjestelmien ulkopuolelle.

Ruokahävikille on tehtävissä paljonkin, mutta sitä varten meidän pitää saada aivan aluksi määriteltyä asiat yhteisellä sovitulla tavalla, jotta jäsenmaat ja asianosaiset voivat mitata sitä tarkemmin ja kehittää keinoja vähentää jätteen määrää ja käyttää loppu hyödyksi muutoin, esimerkiksi lahjoittamalla syötäväksi kelpaava ruoka sitä tarvitseville. Köyhyyden aiheuttamaa nälkää voidaan helpottaa turvallisesti todetulla ylijäämäruoalla, mutta se tarkoittaa sitä, että ylijäämäruoka on saatava järkevästi ihmisten ulottuville.

Ruokaketjussa ylipäättään on paljon parantamisen varaa. Kilometreissä mitattuna ruoka on Euroopan kuljetetuista tuotteista vuosittain ruokaa ja ruokatuotteita matkaa teilläämme noin puolen miljoonan kilometrin pituisen matkan. Sillä matkalla ehtisi kyllä kiertää maapallon useammankin kerran, eli lähiruuan tuotantoon, jos mihin, kannattaa satsata.

Davor Škrlec, *u ime kluba Verts/ALE*. – Zahvaljujem gospodine predsjedavajući, poštovani povjereniče, koristim priliku da Vas podsjetim na nedavnu studiju Revizorskog suda koja je pokazala da pored političke volje i rasprave o rasipanju hrane Komisija nije pokazala preveliku predanost u rješavanju tog problema. Zato mi je drago čuti Vaše današnje riječi, kako ćete Vi osobno i drugi povjerenici predano raditi na tome i željno iščekujem trijalog, jer kao izjavitelj u sjeni Kluba zastupnika zelenih sam upravo u ime Kluba uspio uvesti obvezujuću cilj za Europsku uniju u rasipanju hrane i zanima me zapravo hoćete li i tada pokazati u tom trijalogu tu predanost da stanete na stranu Parlamenta i uvjerite državne članice kako je rasipanje hrane ekonomski, gospodarski, socijalni, ekološki problem, znači možemo ih nabrojati koliko želimo.

I da tog trenutka, kada ćemo razgovarati na trijalogu, budete svjesni da taj dan 55 milijuna građana Europske unije sebi nije moglo priuštiti kvalitetan obrok, a mi rasipamo 180 kilograma hrane po stanovniku godišnje i šaljemo na odlagališta. Šaljemo i stvaramo jedan ekološki problem. I znamo koliko su pojedine države članice još uvijek slabe u postizanju ciljeva koje smo i sami definirali, a i Komisija definirala u paketu kružne ekonomije što se tiče smanjivanja odlaganja otpada do 2030. godine.

Naravno da teret trebaju preuzeti svi, i političari, i građani, i gospodarstvo. Ali jedno je sigurno važno, da je i na našim politikama koje donosimo ključno kako ćemo zapravo kroz inovacije, kroz tehnologiju omogućiti ne samo da se rasipa manje hrane nego i da ambalaža u kojoj je ta hrana pakirana također ne završi na odlagalištima ili također da se slučajno ne spaljuje u spalionicama jer smo svjedoci toga da do 2030. godine dva milijuna ljudi godišnje može umrijeti od posljedica zapravo spaljivanja otpada.

Ako bismo za 60 % smanjili bacanje hrane, teritorij poljoprivrednih površina države članice Republike Hrvatske bio bi pošteđen lošeg korištenja. Hvala lijepa.

Julia Reid, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, the data on food waste in European Union are quite astonishing. Almost 88 million tonnes of food is being wasted in the EU each year, and a number of studies have shown that between 33% and 50% of the world food production is not consumed.

Consequently, I concur that such waste is an issue of great importance, affecting both national and global food security. The rapporteur believes that a solution to this problem is a coordinated policy at EU level with the EU action plan for the circular economy laying the foundation, in conjunction with the Commission evaluating the relevant legislation to see if it is fit for purpose and identifying if there are gaps, overlaps or areas in need of clarification or further action.

However, my party UKIP and I believe that an issue as great as this should be addressed at a global rather than a European level with the national parliaments of Member States monitoring wastage and food safety issues in their countries without the creation of further EU bureaucracy and legislation.

Mireille D'Ornano, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, dans mon pays, la France, vingt kilos de déchets alimentaires sont gaspillés par habitant chaque année. Outre le surcoût financier, qui représente entre 110 et 150 euros par personne, une telle situation n'est pas acceptable dans un pays où quatre millions de personnes bénéficient de l'aide alimentaire.

Je soutiens bien entendu ce texte, qui insiste sur la nécessité d'une définition claire du gaspillage alimentaire afin de pouvoir le quantifier et le limiter autant que possible. De même, il est plus qu'urgent de faire en sorte que les citoyens comprennent mieux la différence entre les mentions «à consommer jusqu'au» et «à consommer de préférence avant», les incompréhensions pouvant être à l'origine d'un gaspillage absurde.

D'autre part, il est louable que ce rapport considère la tarification variable en fonction de la date limite comme un outil efficace. En effet, les incitations financières sont toujours préférables à une approche punitive.

Je soutiens également l'idée selon laquelle les supermarchés, mais aussi les administrations locales, doivent jouer un rôle essentiel dans la réduction du gaspillage. Ces dernières sont les mieux placées pour promouvoir les circuits courts et les produits locaux, notamment auprès des plus jeunes. Dans le même temps, il est essentiel de veiller à ce que toutes les denrées alimentaires approchant de la date d'expiration soient offertes à des œuvres caritatives, ce qui, manifestement, ne va pas encore de soi.

Pour finir, ce rapport n'insiste pas assez sur les opportunités offertes par les nouvelles technologies. Par exemple, certaines applications permettent aux clients d'acheter à prix réduit les invendus des restaurants ou des commerces. Ce sont, bien entendu, des perspectives d'avenir, qui ne demandent qu'à être exploitées.

Diane James (NI). – Mr President, thank you very much for the opportunity to address you on this particular subject. All UK citizens who have food waste caddies are very familiar with this initiative and obviously they will be watching, I hope, all of the developments that take place in terms of the debate this evening and the voting this week on this. As ever they will be looking at it somewhat critically. Why is the European Union actually doing this, and what does it actually imply and mean in terms of implications?

I think the negative that really needs to be addressed and voiced this evening is this issue again of European Union control on every aspect of the food chain, from animal health and welfare, packaging, crop selection, transport, consumption and waste disposal, and it is all about performance targets and does not address local issues. So, in short, the European Union is trying to take control of every issue, be it from farm to fork to bin, and I do not think that is the right way to go about it. I welcome what the rapporteur is trying to do, but I think at this stage it has gone too far in terms of just addressing numbers and meeting those targets. It is not actually looking at local Member State issues and how they need to manage and address what happens at the sovereign state level.

Marijana Petir (PPE). – Gospodine predsjedniče, prema podacima UNICEF-a gotovo jedan milijun i 400 000 djece moglo bi umrijeti zbog pothranjenosti ove godine u Nigeriji, Somaliji, Južnom Sudanu i Jemenu dok tri milijuna i 100 000 djece mlade od 5 godina godišnje umire od gladi. Svaki deveti stanovnik svijeta ide gladan spavati, a prema podacima FAO-a svake se godine baci oko jedna milijarda i 300 milijuna tona hrane.

To dovodi do zaključka da problem gladi nije prvenstveno problem proizvodnje hrane, tehnologije i sirovina pa niti klimatskih promjena, već prije svega krize morala i krize politika koje se provode kako na globalnoj razini tako i unutar država.

Danas, više nego ikad, potrebne su nam nove politike okrenute ljudima, a ne profitu. Potrebno nam je racionalno upravljanje resursima i održivo gospodarenje.

Europska unija baca 88 milijuna tona hrane godišnje, a kako hrana ne bi postajala otpad u fazi smo donošenja akcijskog plana za kružno gospodarstvo i smatram kako jedna od mjera za smanjenje bacanja hrane može biti i snažnija potpora lokalnoj poljoprivrednoj proizvodnji, prodaji na kućnom pragu i naravno kratkim lancima opskrbe hranom.

Zalažem se za ciljane socijalne politike poput ukidanja PDV-a na doniranu hranu, kao i one usmjerene na potpore socijalnim samoposlugama i humanitarnim udrugama.

Ipak, najvažnija je promjena svijesti političara, koji moraju pokazati odgovornost za ljude koji su im povjereni. Hvala lijepa.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Domnule președinte, datele pe care le cunoaștem despre risipa alimentară sunt șocante. 88 de milioane de tone de alimente au fost risipite în Uniunea Europeană în 2012, iar la nivel global aproape o treime din alimente ajung la gunoi. Costul real este uriaș pentru că el reflectă cheltuieli implicate în producerea alimentelor cu energie, apă, transport, îngrășăminte și tot ce ține de sol. La fel de mari sunt și costurile asociate: emisii de carbon, poluarea apei, degradarea solului și a ecosistemelor. Toate acestea sunt consecințe ale supraproducției. Risipa alimentară nu face decât să stimuleze această supraproducție care, în timp, diminuează capacitatea solului agricol de a furniza hrană în viitor pentru o populație tot mai numeroasă.

Așa cum au afirmat colegii mei este și o problemă morală și politică, nu doar una ce ține de alimentație. Cantități enorme de hrană sunt irosite, în timp ce un număr foarte mare de europeni, inclusiv copii se confruntă cu sărăcie și malnutriție.

Rezoluția prezentată de Comisia pentru mediu face câteva propuneri importante și cu caracter practic, iar munca pentru realizarea unor definiții comune și a unor metodologii pentru combaterea acestui fenomen a început deja.

Fac apel la colegi să sprijine aceste propuneri, ca și măsurile obligatorii propuse pentru a fi aplicate la nivelul Uniunii Europene care sunt necesare pentru combaterea risipei alimentare de-a lungul întregului lanț alimentar.

Julie Girling (ECR). – Mr President, I would like to agree with all of my colleagues in thanking Ms Borzan for this report. She chose a very challenging subject for a word-limited own initiative report but I think she has done a terrific job. And, for the record, having followed two British Members, both happened to be ladies this time, I would like to say that I think it is entirely not the case that this is not of use to all of us. It is extremely useful to share best practice, it is extremely useful to share benchmarking, not to repeat the reinventing of the wheel across 28 Member States. What is wrong with that? I think it is a terrifically good idea and there are lots of ideas in here. I compare it for example with a House of Commons report from the UK and so many of the things are along the same lines – similar thinking, the gathering of data, the use of data. It is all terribly important and I think this report really does a great job in bringing all of those threads together.

I would just like to welcome very much what the Commissioner said about rethinking within the Commission on animal feed. I recognise why every time I meet somebody over about 70 they talk to me about how food used to be collected to be fed to pigs and chickens, etc. and I try painstakingly to explain to them why, for public health reasons, that had to be stopped. And they always kind of look at you a little bit blankly because clearly the use of food waste in animal feed would be a good move forward. So thank you, Commissioner, I really welcome your thoughts that that is being rethought through, because I do think that this House would welcome that so long as public health was adhered to. So thank you again and I look forward to seeing some of these ideas come to fruition.

Jan Huitema (ALDE). – Iedereen is het erover eens dat voedselverspilling zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Er zijn verschillende manieren om dit te bewerkstelligen, maar de primaire verantwoordelijkheid hiervoor ligt natuurlijk bij de consument zelf. Duidelijkheid rondom houdbaarheidsdata kan de consument hierin een handje helpen. Recent onderzoek van Wageningen Universiteit heeft namelijk aangetoond dat wanneer houdbaarheidsdata op lang houdbare producten zoals rijst, pasta en koffie zouden worden weggelaten, dit leidt tot 12 % minder verspilling. Het zou daarom goed zijn dat de Commissie serieus gaat kijken of het mogelijk is om de Europese lijst met producten die zijn uitgezonderd van een houdbaarheidsdatum, uit te breiden.

Flexibele regelgeving rondom de donatie van voedsel zou ook interessant kunnen zijn. Hierbij moeten we echter wel oppassen dat de veiligheid en de kwaliteit van etenswaren altijd vooropgesteld worden. De voedselveiligheid mag nooit in het geding komen.

Daarnaast ben ik een groot voorstander van initiatieven waarbij overheid en partijen zoals horecaondernemingen en supermarkten samenwerken om voedselverspilling te reduceren. Deze veelbelovende initiatieven moeten we stimuleren en verwelkomen. Kijk waar nodig of wet- en regelgeving kan worden aangepast zonder ondernemers op te schepen met onnodige bureaucratie. Daarom moeten we oppassen met het doorvoeren van Europese regelgeving zonder bindende doelen voor voedselverspilling. Dit kan juist een demotiverende werking hebben. Bovendien zou voedselverspilling op nationaal vlak moeten worden aangekaart. De Europese Unie hoeft zich hier niet gelijk in te mengen door wetgeving voor te stellen.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Produkce potravinového odpadu dosahuje v EU alarmujících čísel. Hovoříme zde o 173 kg na jednoho obyvatele za rok.

Výroba a likvidace tohoto odpadu eliminuje až 170 milionů tun CO₂. Je zde neustále tlak na snižování emisí ze všech směrů a ve všech sektorech. Bavíme se o nové úpravě energetické účinnosti. Podporujeme bio, eko a podobné značky, abychom zabránili nevratným dopadům konzumu na životní prostředí. Přitom průměrný Evropan vyhodí desítky kilogramů potravin ročně a toto není udržitelný stav. Kvůli naší neukojitelné spotřebě hoří svět. Jak se koneckonců ukázalo např. u palmového oleje. Situace je taková, že my díky naší poptávce zdevastujeme jednu část světa a potom věci z látky strašlivě vyprodukované hodíme v milionech tun do koše a spálíme na další emise. No to je přece skandální.

Proto velice vítám nejenom tuto zprávu kolegyně Borzanové, ale i balíček oběhového hospodářství ve znění této instituce. Nicméně šla bych ještě dál. Z nezávazného cíle do roku 2050 snížit produkci tohoto odpadu o 50 % bych rozhodně udělala cíl závazný. Je totiž zcela zřejmé, že takto nemůžeme již dále pokračovat.

Linnéa Engström (Verts/ALE). – Herr talman! Tack till föredraganden fru Borzan. Livsmedelskedjan går inte från butiken till kylskåpet, utan från åkern eller havets djup rätt upp på sopberget. Vi slänger enorma mängder mat. Ska vi klara klimatet och världens befolkningsökning måste vi bli mer resurseffektiva på alla områden. Därför måste kampen mot matsvinnet ha hög prioritet inom EU.

Matsvinnet måste minska och den här veckan röstar vi om att det är ett första steg att minska slöseriet med 30 % under åtta år, och sedan med 50 % på tretton år. Vi måste fortsätta det hårda arbetet för sundare och miljövänligare jordbruk, djurhållning och fiske. Vi måste undvika att transportera mat fram och tillbaka över hela jordklotet.

EU-kommissionen måste agera nu. Varför tar inte kommissionen initiativ till lagstiftning? Alla världens länder har undertecknat hållbarhetsmål 12.3 om att minska det globala livsmedelsavfallet. Därför är det obegripligt för mig att man inte tar det här ansvaret på EU-nivå.

Vi måste bli bättre på att undervisa våra barn om vikten av att inte slänga mat, och vi måste titta på märkningen av produkter – går det att äta mat efter bäst före-datum? Vi skulle också kunna använda skatteverket för att göra det lönsamt att skänka bort mat som inte används. Allt för att undvika att bra mat hamnar på soptippen.

Lika ohållbart som det är att tillverka mat som direkt slängs på soptippen, lika ohållbart är det att fiska upp allt som rör sig, rensa ut det lilla man vill ha och sedan slänga resten.

Det är dags för mer fisk i haven, mer mat i magen och mindre mat på soptippen. Tack så mycket!

Piernicola Pedicini (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, noi crediamo che sia davvero inaccettabile che in tempi di crisi economica ogni cittadino dell'Unione europea possa sprecare in media 173 chilogrammi di cibo ogni anno e, d'altra parte, se questa è una media, vuol dire che ci sono poveri che non sprecano nulla, perché hanno poco più di niente, e quindi ci sono ricchi che sprecano il doppio o anche molto più del doppio di queste enormi quantità. Noi appoggeremo qualsiasi proposta che intenda ridurre questi sprechi, come ad esempio la riduzione progressiva del prezzo dei prodotti alimentari all'avvicinarsi, all'approssimarsi della loro scadenza naturale.

D'altra parte, allo stesso tempo, crediamo che sia davvero inaccettabile che in tempi di crisi ecologica vi sia uno spreco alimentare; il cibo ha un impatto negativo sull'ambiente nel momento in cui viene prodotto e ha un impatto negativo sull'ambiente nel momento in cui viene sprecato, perché diventa rifiuto e quindi deve essere smaltito.

La nostra ricetta è molto semplice: prevenzione dei rifiuti alimentari, incentivi al consumo consapevole e divieto assoluto di messa in discarica e di incenerimento di qualsiasi tipo di rifiuto alimentare.

Pilar Ayuso (PPE). – Señor presidente, según la FAO se desperdicia en el mundo aproximadamente un tercio de la producción mundial de alimentos. Y algo, desde luego, hay que hacer. Muchos Estados miembros ya están actuando; por ejemplo el mío. Existe una estrategia que se llama «Más alimento, menos desperdicio», que de lo que trata es de coordinar las actuaciones de los agentes de la cadena alimentaria y las administraciones públicas para reducir el desperdicio de alimentos.

Pero lo primero que tenemos que hacer es definir claramente qué se entiende por desperdicio de alimentos y establecer una metodología común para todos los países, clara y precisa, antes de pretender marcar objetivos obligatorios para reducir el desperdicio. Esto hay que tenerlo muy en cuenta, habida cuenta de que algunos Estados miembros ya han empezado a hacer actuaciones y, probablemente, con criterios distintos.

Como he dicho, es prematuro y por esto, precisamente por esto, es prematuro pretender fijar *a priori* objetivos de cumplimiento sin una definición y una metodología claras y sin que se hayan obtenido datos sobre la situación de partida de cada Estado miembro.

Por otro lado, también hay que realizar campañas de sensibilización, información y educación, sobre todo, sobre el valor de los alimentos, las consecuencias de su despilfarro y los modos de reducirlo.

Y, finalmente, quisiera señalar que tanto las políticas de prevención como las de reducción del desperdicio necesitan del esfuerzo de todos los actores implicados en la cadena alimentaria, en aras de una mejor eficacia. Así, poder limitar las pérdidas y el desperdicio y reducir las presiones ambientales sería lo más deseable.

Simona Bonafè (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi ha stupito molto leggere, in un recente studio, che se lo spreco alimentare fosse rappresentato da uno Stato, questo sarebbe il terzo principale produttore di anidride carbonica sul pianeta, senza contare che nel mondo per ogni persona denutrita due, almeno, sono in sovrappeso.

L'Europa si è impegnata, con gli obiettivi per lo sviluppo sostenibile delle Nazioni Unite, a dimezzare questa che è una tra le contraddizioni economiche, ambientali ed etiche più insopportabili, ma niente, ad oggi, è previsto nella legislazione europea.

Allora, punto numero uno: inserire l'impegno della riduzione dello spreco superando un vuoto normativo, come ha chiesto il Parlamento nella sua posizione sul pacchetto dell'economia circolare e come continua a chiedere con questa importante relazione dell'onorevole Borzan.

Due: supportare il raggiungimento di questo obiettivo con le azioni specifiche che sono già state ricordate, ma anche con una gerarchia specifica per gli alimenti, che privilegi il consumo umano attraverso le donazioni. Lo spreco non è solo quello del consumo finale, ma quello in tutta la catena, dalla produzione agricola alla trasformazione degli alimenti, dalla distribuzione fino alla ristorazione, ed è lì che noi dobbiamo rendere per le aziende più conveniente donare a chi è in difficoltà piuttosto che sprecare.

In ultimo, incentivare l'utilizzo del rifiuto organico non più donabile come materia prima secondaria per nuovi prodotti.

Allora, l'invito che faccio qui, sia agli Stati membri sia alla Commissione, è quello di condividere questa urgenza che il Parlamento sta esprimendo anche con questa ulteriore e importante relazione, per trovare una soluzione a partire dal pacchetto sull'economia circolare, oggi in fase di negoziato. Su questi temi, che chiamano in causa i valori di solidarietà ed equità, l'Europa deve essere in prima linea.

Bolesław G. Piecha (ECR). – Panie Przewodniczący! W pełni popieram inicjatywę pani poseł Borzan dotyczącą wezwania Komisji do podjęcia działań przeciwdziałających marnotrawieniu żywności.

Bezpieczna i zdrowa żywność to priorytet, ale w ramach tego priorytetu nie można pomijać aspektu ekonomicznego. 88 mln ton żywności wartości 150 mld euro rocznie trafia do kosza. Nie można również przejść nad tym priorytetem do porządku dziennego w zakresie etycznym, podczas gdy w świecie istnieją ogromne problemy niedożywienia czy głodu. Szacuje się, że pięćdziesiąt procent marnotrawionej żywności pochodzi z europejskich gospodarstw domowych. To konsumenci, to my robimy ten nieporządek. Nie rozumiemy po prostu pojęć dotyczących trwałości żywności. Nie rozróżniamy daty minimalnej trwałości od daty przydatności do spożycia, w związku z czym na wszelki wypadek wyrzucamy do kosza. Podjęcie inicjatywy i szeroko zakrojonych działań indykacyjnych to zadanie planu, który powinna przedstawić Komisja.

I na koniec VAT. Niedopuszczalne jest, żeby darczyńcy, którzy przekazują żywność osobom potrzebującym, byli obciążeni VAT. I nie jest usprawiedliwieniem to, że niektóre państwa znalazły sposób obchodzenia prawa. Trzeba to znormalizować.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Kiitoksia puhemies. Joka kolmas kilo ruokaa pilaantuu. EU:ssa suurin osa ruokahävikistä syntyy kotitalouksissa. Ratkaisukin on löydettävissä läheltä: meistä jokaisesta itsestämme, kuluttajista.

Ruokakoriin päätyvä ruoka kuormittaa taloutta ja ympäristöä. On tuotettu, pakattu, kuljetettu ja hyllytetty täysin turhaan. Ruokahävikki nostaa koko ruoan arvoketjun kokonaiskustannuksia. Ruokahävikin ilmastovaikutukset vastaavat noin neljäsosaa koko EU:n vuosittaisista hiilidioksidipäästöistä. Se on paljon, ja se tarkoittaa, että toimiin on ryhdyttävä.

Kuluttajat tarvitsevat apua, jotta onnistuisivat vähentämään ruokahävikkiään. Tärkeintä on vaikuttaa ihmisten käyttäytymiseen. Mitä konkreettisemmin hyöty on osoitettavissa itselle ja omalle lähipiirilleen, sitä todennäköisemmin ihmiset muuttavat käyttäytymistään.

Ruokahävikin vähentäminen edellyttää toki asennemuutoksen lisäksi paljon muitakin toimia. Koko kauppaketju mukaan lukien on ryhdyttävä toimiin. On sitouduttava ottamaan käyttöön älykkäitä ja kustannustehokkaita ratkaisuja hävikin pienentämiseksi. Näitä innovaatioita odotellessamme jokainen meistä voi käynnistää henkilökohtaiset hävittämistalkoot. Ensiksikin ottamalla lautaselle sen minkä syö ja ostamalla kaupasta sen minkä kuluttaa.

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL). – Señor presidente, al adoptar el paquete de economía circular aprobamos un objetivo no vinculante, ese 30 % en 2025 y 50 % en 2030 que recordaba la ponente, e incluíamos una jerarquía específica para estos residuos.

Es un paso positivo en la buena dirección, pero creo, sinceramente, que no es suficiente. Que necesitamos objetivos vinculantes, como ya se ha mencionado en este debate. No solo instar al cambio, sino hacer que sea posible, desde la granja a la mesa -como ilustraba el comisario-, pasando por la distribución. Y solo conseguiremos esto con un cambio de sistema, con un modelo de producción y consumo sostenible y coherente, unido a la demanda y no a los intereses de los mercados.

Por otra parte, necesitamos medir mejor las pérdidas en el sector primario, por ejemplo en la agricultura, pero esto exige también alejarnos del modelo de liberalización de cuotas y cupos, con los que producimos excedentes que luego se terminan desechando.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – Monsieur le Président, je voudrais remercier le rapporteur pour son travail sur un sujet qui est, je dirais, un véritable scandale. Pourquoi? Parce que, d'un point de vue social, d'un côté, 10 % de la population en Europe n'a même pas accès à un repas de qualité et plus de 23 % est dans la précarité et, de l'autre – cela a été dit –, 88 millions de tonnes de nourriture sont gaspillées et le tiers de la nourriture produite pour la consommation humaine est perdu.

Cela n'est donc pas tenable, que ce soit d'un point de vue social ou d'un point de vue environnemental. On se bagarre au sujet de la COP21 et on s'aperçoit que l'agriculture représente un quart de la consommation totale d'eau, une superficie aussi grande que la Chine et à peu près 10 % des émissions de gaz à effet de serre, et que tout n'est pas utilisé. Donc oui, je me réjouis de ce rapport et je pense qu'il faut avoir des objectifs contraignants, comme pour l'énergie. Cela passera par une sobriété. Il faut que nos enfants sachent que la nourriture n'est pas n'importe quelle marchandise. Il faut aussi être plus efficaces, ce qui passera par une meilleure technologie, mais aussi par une meilleure information, car la différence entre la mention «à consommer de préférence avant» et les dates de péremption est très mal connue des consommateurs. Je pense donc qu'une clarification est nécessaire. Il faut aussi avoir une politique de la PAC cohérente. Comment peut-on, d'un côté, faire une politique agricole commune qui pousse à la productivité et, d'un autre côté, vouloir éliminer le gaspillage alimentaire? C'est donc à nous, à l'Europe, d'agir, et je pense qu'il s'agit d'un vrai problème européen qui doit être décliné dans les États membres pour réduire ce gaspillage alimentaire.

Karin Kadenbach (S&D). – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kommissar! Die Zahlen, die wir heute gehört haben, zeigen es eindrucksvoll: Wenn wir davon ausgehen müssen, dass 28 % jener Produkte, die auf dem Acker angebaut werden, die dort reifen, die dort geerntet werden, in Wirklichkeit nie im Magen der Konsumenten landen, dann wissen wir: Hier gibt es ein Problem. Es ist ein moralisches Problem, und es ist ein politisches Problem. Ein moralisches Problem, wenn wir wissen, wie viele Menschen in dieser Welt hungern, die, wie wir heute gehört haben, es sich nicht einmal leisten können, jeden zweiten Tag eine ordentliche Mahlzeit zu essen. Ein politisches Problem, weil es viele Kosten verursacht.

Die Produktion erzeugt zusätzlich das, wovor wir überall warnen, nämlich zusätzliche CO₂-Emissionen. Wir haben es heute gehört: Wäre die Lebensmittelverschwendung ein Staat, wäre er nach den USA und China der drittgrößte Staat auf diesem Globus. Das heißt, wir haben hier eine ganz große Herausforderung. Natürlich müssen wir zuerst einmal Aufklärung, Bewusstsein schaffen. Aber wir brauchen auch Rahmenbedingungen, wie hier produziert wird. Meine Vorrednerin hat es angesprochen: Wir müssen auch unsere Agrarpolitik verändern. Wie oft wird uns als Argument für den Einsatz von gentechnisch verändertem Material, von Pestiziden, gesagt: Das müssen wir machen, damit wir die Welt ernähren können. Wenn ein Drittel der Lebensmittel, die wir produzieren, entsorgt wird, dann gibt es für mich keinen Grund, diese Agrarpolitik in der jetzigen Art fortzusetzen. Wir brauchen gesetzliche Rahmenbedingungen, und wir brauchen entsprechende Mittel, damit es uns gelingt, bis 2030 diese Abfälle wirklich zu halbieren.

Jana Žitňanská (ECR). – Vážený pán predsedajúci, oceňujem, že sa na pôde Európskeho parlamentu opäťovne zaoberáme touto veľmi dôležitou témou. Plytvanie potravinami je totiž nielen mimoriadne neetické, keďže za situácie, kedy takmer 800 miliónov ľudí vo svete trpí podvýživou, sa v Európe ročne vyhodí viac ako 88 miliónov ton potravín, ale ide aj o zbytočné vyčerpávanie našich zdrojov.

Hoci k plytvaniu potravinami dochádza vo všetkých fázach výrobného procesu, faktom zostáva, že najväčší podiel vyhodnených potravín, a to až 53 %, majú na svedomí domácnosti. Preto je na každom z nás, ako sa k tomuto fenoménu postavíme. Dobrých skúseností máme mnoho, v prvom rade nakupovať primerane našej spotrebe, správne uskladiť potraviny, aby sa predĺžila ich životnosť a tiež prostredníctvom charitatívnych projektov sa dokázať podeliť s tými, ktorí to potrebujú.

Zároveň je potrebné, aby sa na úrovni členských štátov prijali také opatrenia, ktoré budú motivovať prevádzkovateľov reštauračných služieb či veľké potravinové reťazce na zapojenie sa do takýchto projektov.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL). – Señor presidente, es positivo hablar hoy de desperdicio alimentario en el Pleno del Parlamento Europeo; es positivo un informe que se plantea, por fin, la necesidad de un cambio de modelo hacia un modelo más sostenible que hable de generación de residuos, que hable de destrucción de la naturaleza.

Tenemos que cambiar las pautas y este informe empieza a hablar de las medidas necesarias para evitar el desperdicio alimentario, en concreto la legislación del «buen samaritano» que sirve para incentivar, de alguna manera, que los excedentes alimentarios acaben siendo donados —los excedentes de los supermercados, de los restaurantes, etcétera—.

Me gustaría hacer un par de puntualizaciones en este sentido.

Está bien que hablemos de limitaciones de la producción, pero estas limitaciones de la producción tienen que venir asociadas al concepto de soberanía alimentaria, porque lo que no puede ser es que nos hagan lo mismo que con la leche: no nos digan —a España— que tenemos que producir menos leche para que se invada nuestro mercado de leche extranjera, porque eso no nos hace más sostenibles, nos hace más pobres.

Y está bien que hablemos de reciclaje, pero tenemos que hablar sobre todo de un cambio de modelo económico. Como decía Gandhi, en la tierra hay recursos suficientes para satisfacer las necesidades de todos, pero no hay tantos para satisfacer solamente las necesidades de alguno.

Así que lo que hace falta es cambiar de modelo productivo; hace falta cambiar de modelo, de sistema de producción y distribución de alimentos.

Maria Heubuch (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich freue mich sehr, dass der Bericht ganz klar darauf hinweist, dass wir bezüglich der Lebensmittelabfälle eine ganz spezifische Abfallhierarchie brauchen, für die als oberstes Ziel gilt: Erst einmal vermeiden und verringern. Und da möchte ich noch einen weiteren Aspekt, der heute noch gar nicht gefallen ist, mit in die Debatte einbringen: Im Landwirtschaftsausschuss wurde ganz stark darauf gedrängt, in die energetische Nutzung von Lebensmittelabfällen zu investieren und zusätzliche Einkommensquellen für die Landwirte zu schaffen. Ich bin froh, dass der Umweltausschuss diesem Drängen nicht nachgegeben hat.

Die energetische Nutzung kann eine Option sein, aber nur, wenn sie unter klar umrissenen Bedingungen stattfindet. Das haben wir in Deutschland zum Beispiel missachtet. Dort wurden nicht nur große Biogasanlagen gefördert, die dann in Reststoffe wie Gülle oder Futterreste investieren und diese einbringen, sondern dort wird Mais angebaut, und 10 % unserer Fläche fließt inzwischen in eine rein energetische Nutzung, und, ich glaube, dass die energetische Nutzung am Schluss dieser Abfallhierarchie stehen muss. Denn wir dürfen nicht diese Nutzung zu einem Geschäftsmodell ausbauen. Erst müssen die Menschen an die Lebensmittel kommen, und dann können wir es den Tieren und der Umwelt zukommen lassen und zum Schluss der Energie.

Andrzej Grzyb (PPE). – Panie Przewodniczący! Do produkcji żywności wykorzystujemy energię, surowce odnawialne, i być może największym problemem jest to, że skoro co roku jesteśmy w stanie uzyskać mniej więcej tyle samo produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, to wydaje nam się, że możemy zrezygnować z oszczędnego nimi gospodarowania. Przy produkcji żywności pobierana jest woda, mają miejsce emisje i wpływamy na środowisko, ale z drugiej strony marnowanie żywności to przede wszystkim problem natury etycznej. Nie możemy sobie pozwolić na takie rozrzutne gospodarowanie zasobami – żywność nie może trafiać do odpadów. A tu nawet nie mamy pełnej statystyki, ile odpadów pochodzących z żywności wytwarzamy w poszczególnych krajach. Musimy zatem wypracować nowe podejście, dlatego dziękuję za tę inicjatywę.

Kiedy patrzymy na skalę marnowanej żywności, warto zwrócić uwagę na fakt, że z tych zasobów można wytworzyć nie tylko żywność, ale i inne produkty. Są to w końcu surowce, które mogą służyć również przetworzeniu w przemyśle. W Parlamencie wielokrotnie mówiono, że nie należy wytwarzać biopaliw z produktów pochodzenia rolniczego, ponieważ jest to konkurencja dla produkcji żywności. Ale należy zadać pytanie: skoro tak duża jest skala marnotrawienia, czy nie potrzeba tu pewnej refleksji?

Wreszcie powinniśmy zastanowić się, jak wykorzystać przetworzoną żywność w okresie przydatności do spożycia i czy nie przekazywać jej, zgodnie z tą postulowaną inicjatywą o dobrym Samarytaninie, organizacjom charytatywnym, na przykład bankom żywności.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D). – Señor presidente, en primer lugar, mi enhorabuena a la señora Borzan por este ambicioso y oportuno informe. Y es que, Señorías, no es ético que una parte del mundo tire lo que otra necesita. Necesitamos un cambio de comportamiento —como aquí se ha dicho— que implique a todos los actores de la cadena de alimentación. Porque un 60 % de lo que se desperdicia en nuestros hogares es evitable, lo que supondría un ahorro de 565 euros al año o que sacásemos de la circulación a uno de cada cinco vehículos, y con ello reduciríamos la contaminación.

Para ello, necesitamos un etiquetado coherente de los alimentos, que evite la variación entre 28 y 35 días en la fecha de caducidad que los mismos alimentos tienen en diferentes lugares o que el tiempo de esta caducidad dependa de la demanda del mercado. Necesitamos envases con cantidades adecuadas al consumo, estimular la reutilización de los alimentos y modificar la Directiva del IVA, que impide que las donaciones queden exentas para los bancos de alimentos. Necesitamos, también, trabajar para cambiar los estándares de calidad y así evitar los numerosos desechos que en alimentación se producen. Se trata, por lo tanto, de medidas todas ellas ambiciosas y adecuadas.

Por ello, considero que este informe, además de factible, es claramente oportuno. ¡Enhorabuena, señora Borzan!

Zbigniew Kuźmiuk (ECR). – Panie Przewodniczący! Panie komisarzy! Zabierając głos w debacie w sprawie ograniczenia marnotrawienia i zwiększania bezpieczeństwa żywności, chcę podkreślić, że zawarty w sprawozdaniu postulat ograniczenia tego zjawiska o 50% do 2030 roku zasługuje na poparcie, zwłaszcza że obecnie to marnotrawienie dotyczy 88 mln ton żywności rocznie, wartej blisko 150 mld euro.

W tej sytuacji na szczególne zainteresowanie zasługuje proponowana przez sprawozdawczynię zmiana dyrektywy VAT, która jednoznacznie zezwalałaby krajom członkowskim na zwolnienie darów żywnościowych z opodatkowania tym podatkiem, a także możliwość finansowania ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym kosztów zbiórki i transportu, magazynowania i dystrybucji darów żywnościowych.

Ponadto w związku z tym, że w krajach Europy Zachodniej marnotrawstwo żywności jest przynajmniej pięciokrotnie większe niż w krajach Europy Środkowo-Wschodniej, główny nacisk na przeciwdziałanie marnotrawieniu żywności powinien dotyczyć przede wszystkim krajów wysoko rozwiniętych.

Stefan Eck (GUE/NGL). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Die Nahrungsmittelabfälle in der EU erreichen immer absurdere Dimensionen, derzeit liegen sie bei rund 88 Millionen Tonnen pro Jahr. Was ist das für ein Skandal!

Für diese Verschwendung sind die Landwirtschaft, die nahrungsmittelerzeugende Industrie, der Handel und natürlich die Verbraucher verantwortlich. Aber im Hinblick auf die rund 800 Millionen Menschen, die unter Hunger leiden, und die Millionen Kinder, die pro Jahr an den Folgen von Mangelernährung sterben, ist es doch unsere Pflicht, die gesetzlichen Rahmenbedingungen für mehr Unternehmensverantwortung, für Verbrauchersensibilisierung auf nationaler und europäischer Ebene zu schaffen.

Aber das allein reicht nicht aus. Wir brauchen nämlich auch dringend Maßnahmen auf der Produktionsseite, weil wir schlichtweg viel zu viele Nahrungsmittel erzeugen. Jetzt brauchen wir nicht nur kosmetische Korrekturen bei der anstehenden GAP-Reform, sondern ein grundlegendes Umdenken im Bereich der subventionierten Überproduktion. Wir brauchen einen Paradigmenwandel in der Agrarpolitik. Sie muss endlich auf einem ethisch orientierten und nicht nur einem profitorientierten Fundament stehen. Bitte, Herr Kommissar, setzen Sie sich dafür in Ihrem Kollegenkreis ein! Ich danke Ihnen schon jetzt dafür.

Francesc Gambús (PPE). – Señor presidente, señor comisario, hoy podríamos hablar del hecho de que la economía circular no se limita solo a unos objetivos de reciclaje o de reducción de los desperdicios que acaban en los vertederos; hoy podríamos hablar de que el desperdicio alimentario de la Unión supone una huella de emisiones de CO₂ cercana a la tonelada por cada ciudadano europeo.

Pero hoy quiero hablar de un punto de este informe que no podíamos permitirnos que pasase desapercibido y, prueba de ello, es que quien más quien menos ha hecho mención de ello. Cito del informe: «Considerando que, según datos de 2014, 55 millones de personas, es decir, el 9,6 % de la población de la Europa de los [todavía] Veintiocho, no podían permitirse una comida de calidad cada dos días». Termino la cita.

Señor presidente, señor comisario, no puede ser que, por un lado, haya un desperdicio alimentario de 173 kilos por persona y año y, por otro, convivamos con personas malnutridas porque no se pueden permitir una buena alimentación: no es de razón.

Por ello, quiero resaltar, primero, el llamamiento que hacemos en este informe a la Comisión Europea para que establezca un plan de acción contra el desperdicio alimentario; segundo, las medidas específicas para los Estados miembros para la prevención de dicho desperdicio; y, tercero, las exenciones fiscales para las donaciones de alimentos.

Es nuestro deber poner las herramientas y hacer un llamamiento a quienes las deben desarrollar y ejecutar para que juntos —instituciones, gobiernos nacionales, sociedad civil, ciudadanía— empecemos a acabar con la malnutrición en Europa. Y es mi deber también agradecer el excelente trabajo de la ponente.

Massimo Paolucci (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, la transizione verso un'economia circolare è debole, molto più debole senza regole comuni europee, per ridurre gli sprechi alimentari in tutta la filiera: produzione, distribuzione, consumo. Non si tratta, lo vorrei dire al collega che è intervenuto prima, di ingerire e intralciare le iniziative nazionali, anzi, queste vanno sostenute, incentivate e coordinate, ma serve una base comune europea.

È un'illusione che tale problema gigantesco si risolva solo con misure nazionali, non dobbiamo mettere la testa sotto la sabbia. Ridurre gli sprechi alimentari è un'urgente necessità. Siamo dentro a un paradosso incredibile, l'hanno detto altri colleghi, un miliardo e trecento milioni di tonnellate di cibo sprecate, quattro volte la quantità necessaria per sfamare gli 800 milioni di uomini e donne denutriti. Ma lo spreco alimentare non è solo un'insopportabile ingiustizia, una gigantesca disuguaglianza sociale di cui vergognarsi, è anche spreco di materie prime, spreco di territorio, spreco di acqua, spreco di energia, moltiplicazione di rifiuti e danni ambientali.

Ecco perché, mi ripeto, è un colpo alla transizione verso un'economia circolare se ci limitiamo solo a bei dibattiti. Serve urgentemente un'iniziativa legislativa della Commissione europea.

Ángela Vallina (GUE/NGL). – Señor presidente, está claro que debemos reducir los desperdicios alimentarios a nivel europeo. Las cifras son escandalosas, se han repetido aquí durante el debate. Y por ello estoy de acuerdo, como no podía ser de otra manera, en pedir compromisos de reducción de aquí al año 2025 y 2030. Pero, eso sí, me hubiera gustado que fuera de forma obligatoria, y no como recomendaciones simplemente a los Estados, que luego ya sabemos lo que pasa.

También creo que este informe tiene aspectos muy positivos pero, como toda la propuesta de la Comisión sobre economía circular, olvida el estado de la producción agrícola y ganadera. Seguimos en un modelo descontrolado que tiende a la superproducción y a la ausencia de salarios dignos en el campo europeo. Mientras tanto, además, seguimos alimentando acuerdos de libre comercio con precios agrícolas a la baja. Por tanto, la única alternativa válida entiendo que es defender la soberanía alimentaria, los circuitos cortos de distribución y la agricultura ecológica dentro de la Unión Europea.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I left home at 5.30 this morning and arrived in here at 7.30 this evening, and this is the story for many MEPs. That is not very resource efficient, and that is something we need to tackle in the broader sense.

At least we are trying to tackle the food waste, which is similar. The figures, which have been mentioned, actually are staggering: 88 million tonnes of food are wasted each year at a cost of EUR 143 billion; the food that is produced globally but not eaten uses a volume water equivalent to the annual flow of the Volga River in Russia and adds 3.3 billion tonnes of greenhouse gases to the planet's atmosphere. At time we are talking about meeting the two degree target, this is something we really have to tackle and thankfully we are beginning to do so. Also, of course, we have signed up to the UN sustainable development goals, and that is about halving the per capita food waste at the retail and consumer level.

I was glad to hear the Commissioner mention the necessity for a reliable method to measure food waste, and this is something I welcome the report. Also the 'best before' and 'use by' dates. I am beginning to wonder: is there a need for a best before date? Maybe the simple thing would be to abolish it. Food is either safe or it is not, the 'use by' date would be proper and that would help to end the confusion. This is a major topic and I look forward for further development in the future.

Damiano Zoffoli (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lo spreco alimentare è un inaccettabile scandalo del nostro tempo, come denuncia la relazione in oggetto.

Infatti, se da un lato vi è la necessità, nei prossimi anni, di incrementare la produzione alimentare del 70 per cento, per nutrire una popolazione crescente, dall'altro nel mondo si spreca un terzo del cibo prodotto, di cui l'80 per cento sarebbe ancora consumabile, in Europa 180 chili pro-capite. Con il cibo buttato vengono anche sprecati la terra, l'acqua e i fertilizzanti, senza contare le emissioni di gas serra che sono necessarie per produrlo.

Ridurre lo spreco alimentare del 50 per cento al 2030, come previsto nel pacchetto approvato dal Parlamento sull'economia circolare, richiede l'impegno di tutti, produttori, rivenditori, ristoratori, imprese, singoli cittadini e famiglie. Il 42 per cento degli sprechi alimentari in Europa avviene fra le mura di casa, un costo di oltre 500 euro all'anno per famiglia. Incominciamo da casa nostra a promuovere un modello di sviluppo più sostenibile dal punto di vista sociale, ambientale ed economico, attraverso campagne di prevenzione dello spreco e incentivando le donazioni alimentari di cibo invenduto.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem velmi pozorně poslouchal debatu svých kolegů a víceméně musím říci, že se shoduji s tím, co zde bylo řečeno.

Většina z nás zde popisuje, jak gigantické rozměry má fenomén a problém plýtvání s potravinami. Padlo tady číslo, které já také zopakuji, protože v takovémto případě opakování některých čísel je velmi důležité. 88 milionů tun potravin je roční plýtvání na území EU. Je to opravdu mimořádné číslo. Ten problém tady byl popisován jak z pohledu etického, kdy mnoho lidí na této planetě nemá co jíst, tak z pohledu ekonomického, tak hlavně z pohledu ekologického. Bylo zde naznačeno, jak obrovské náklady musíme vynakládat na to, abychom ty potraviny vyrobili, ale také následně je zlikvidovali.

Jsem rád, že to tedy je materiál, který na tento problém poukazuje, ale ten materiál samozřejmě je nutné uvést do praxe a tady apelují na Komisi, na pana komisaře, aby udělal vše proto, aby zde byl konkrétní akční plán, který bude přinášet konkrétní věci. Např. řešení daně při darování potravin. To je myslím strašně důležité, protože zde může vzniknout jasná daňová pobídka proto, aby obyvatelé, firmy, podniky darovali potraviny, které nevyužijí. Je tam jasný popis toho, jak se mají chovat domácnosti, např. domácí kompostování. To je věc, kterou se také zabývám, takže prosím uveďme tento plán do praxe.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lo spreco alimentare è un assurdo paradosso dei tempi moderni. Da un lato vi è la necessità di incrementare la produzione alimentare del 60-70 per cento per nutrire una popolazione crescente, dall'altro nel mondo si spreca oltre un terzo del cibo prodotto, di cui l'80 per cento è ancora consumabile. Tale spreco è tanto più illogico quanto più aumentano la produzione dei rifiuti, la crisi ambientale, l'impoverimento e la denutrizione.

Un problema che riguarda ambiti eterogenei richiede però un'azione su più fronti. Gli sprechi riguardano tutti i passaggi che portano gli alimenti dal campo alla tavola. Occorre lavorare sulle abitudini di consumo e di produzione delle singole comunità sul piano normativo, ma anche attraverso un lavoro capillare di informazione.

In secondo luogo occorre recuperare e destinare all'alimentazione umana le eccedenze alimentari, supportando gli enti che svolgono attività di assistenza sociale. Tutte queste azioni devono però partire da una definizione comune dello spreco alimentare, per avviare sistemi attendibili in grado di monitorare quanto viene sprecato perché, come ha già detto qualcuno, il tipo di spreco più pericoloso è quello che non siamo in grado di riconoscere.

Stanislav Polčák (PPE). – Já se ztotožňuji vlastně opravdu s většinou stanovisek svých předřečníků, svých kolegů. Chtěl bych poukázat na to, že samozřejmě každý z nás by se měl možná ve svém životě zastýdět, pokud otevře lednici a musí z ní něco vyhodit. Při vědomí toho, kolik milionů lidí na planetě hladoví.

Nepochybně je to otázka šetrnosti, vlastního osobního přístupu jak ke zdrojům, případně tedy k jejich vyrobení, tak samozřejmě i v případě jaksi zničení nebo uvedení v nenávratno a toto bychom si měli uvědomit i v našem osobním přístupu. „Osvěta, osvěta, osvěta!“, chce se mi samozřejmě zvolat při vědomí toho, jak je s potravinami denně plýtváno.

Měli bychom si také říci, že jsou i problémy na úrovni EU, protože nevím, kolik z vás ví, ale je zde určitá standardizace v oblasti právě potravin a některá jablka, pokud třeba nedorostou určité velikosti, tak nemohou jít přímo k zákazníkovi, musí např. do té druhotné výroby. Přitom to s výživou a s výživovou hodnotou takového jablka nemá nic společného. Je to prostě umělé pravidlo, které nastavila EU, takže i v tomto bychom si měli sáhnout do vlastního svědomí.

Já každopádně vítám ty nástroje, pobídky, které jsou v té zprávě uvedeny. Myslím, že jdou velmi správným směrem, ale chci také varovat před tím, abychom se nesnažili příliš paternalisticky vměšovat do života lidí. Musíme o tom mluvit, musíme co nejvíce prokazovat osvětu, ale přímo vstupovat ostrými nařízeními do života lidí, před tím bych se trochu bránil.

Ricardo Serrão Santos (S&D). – Senhor Presidente, é relevante salientar que em 2010, por exemplo, um milhão de pessoas morreram vítimas de fome e subnutrição e, adicionalmente, três milhões de pessoas, três vezes mais, morreram de obesidade.

Há mais gente no mundo a morrer por comer de mais do que por comer de menos. 2.1 mil milhões de pessoas têm excesso de peso e 793 milhões de pessoas sofrem de má nutrição. Para que uns tenham de forma doentia mais recursos, outros morrem porque carecem deles.

A somar a tudo isto, a FAO identificou que cerca de um terço dos alimentos produzidos anualmente são diretamente perdidos e desperdiçados. A má utilização de recursos é responsável por sofrimentos absolutamente evitáveis no mundo em que vivemos.

O paradigma não é mais crescimento, mas sim, eficiência e suficiência. Este relatório aponta soluções interessantes e consequentes que abrangem desde os sistemas organizacionais até aos de produção alimentar e redistribuição de recursos. É um excelente relatório, necessário e urgente, pelo qual o felicito a relatora.

Renate Sommer (PPE). – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Es ist richtig, zu versuchen, etwas gegen die Verschwendung von Lebensmitteln zu tun. Lebensmittel sind ein hohes Gut, und wenn Lebensmittel verschwendet werden, dann ist das unglaublich teuer, denn wir verschwenden ja nicht nur ein konkretes Lebensmittel, sondern alles, was in den Anbau, in die Produktion dieses Lebensmittels gesteckt wurde: Boden, Wasser und natürlich Energie, Düngemittel, Spritzmittel etc.

Es ist aber nicht nur teuer, sondern es ist entsprechend auch umweltschädlich. Denn es ist klimaschädlich, wenn wir viel mehr produzieren, als wir letztendlich selbst verbrauchen, weil wir einen großen Teil dieses Produzierten einfach wegwerfen. Und es ist natürlich in höchstem Maße ethisch bedenklich, vor allen Dingen vor dem Hintergrund der Tatsache, dass die Weltbevölkerung so stark wächst, die landwirtschaftlich nutzbare Fläche nun einmal nicht vermehrbar ist und wir uns Gedanken darüber machen müssen, wie wir mit der vorhandenen Fläche die Welt und nicht nur uns selbst ernähren können.

Das Problem, das wir aber haben, wenn wir uns mit dem Thema „Wie vermeiden wir Lebensmittelverschwendung?“ beschäftigen, ist, dass es ja international gar keine gültige Definition gibt – in Europa nicht, international offensichtlich auch nicht. Und solange es eine solche Definition nicht gibt, dürfte es sehr, sehr schwer sein, auszumachen, wieviel die Einzelnen in der Lebensmittelkette Anteil an dieser Lebensmittelverschwendung haben. Wir müssen aufpassen, dass wir nicht den Verlust, der in der landwirtschaftlichen Produktion entsteht, mit Verschwendung verwechseln. Es gibt unvermeidbare Ernteverluste, und es gibt auch nahezu unvermeidbare Lagerverluste durch Insekten, durch Pilze. Das könnte man durch den Einsatz von Gentechnik sicherlich gut in den Griff bekommen. Aber das ist ja in Europa mehrheitlich auch nicht wirklich erwünscht. Und man kann natürlich auch in der Verarbeitung nicht 100 % eines Obststücks oder eines Gemüses verarbeiten. Auch da gibt es immer Abfälle, und das ist auch eher dem Verlust zuzurechnen als der Verschwendung.

Klar ist aber: Der Hauptverursacher sind wir eigentlich selbst, wir Verbraucher. Ich zähle mich da mit dazu. Wir sind nicht sakrosankt und wir sind ja auch nicht immer die Opfer. Wir müssen uns darüber klar werden, dass das Mindesthaltbarkeitsdatum nicht bedeutet, dass ich das Lebensmittel wegwerfen muss. Dafür ist das Verbrauchsdatum da. Aber die Aufklärung darüber fehlt, und da sind unsere Mitgliedstaaten zu Hause gefordert. Aber wir müssen auch mal Aufklärung haben zu Hause in den Mitgliedstaaten über den Wert eines Lebensmittels an sich. Weil der Mensch so verärgert ist heutzutage, auch in Europa, hat er überhaupt keinen Zugang mehr zum eigentlichen Wert des Lebensmittels. Essen ist wertvoll – das wissen viele Menschen auf der Welt, denen es schlecht geht. Aber wir haben es vergessen. Ich fordere die Mitgliedstaaten auf, da endlich aktiv zu werden und den Kindern wieder zu vermitteln, wie wertvoll Essen ist.

Elena Gentile (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lo spreco alimentare è la più profonda contraddizione, il più insopportabile paradosso del nostro tempo.

È la cifra che rappresenta anche la nostra incapacità di affrontare una delle più gravi ingiustizie sociali. Se pensiamo alle condizioni di vita di milioni di persone, se immaginiamo, per un solo istante, che al capitale umano più prezioso, ai bambini e alle bambine, la malnutrizione e la fame sottraggono il futuro, allora il tema delle disuguaglianze, del disequilibrio e delle opportunità si incrocia con le altre questioni, con i temi del futuro del pianeta e del nostro continente, con il tema della difesa del suolo, della limitazione al suo consumo, dei cambiamenti climatici, del dissesto idrogeologico, delle calamità naturali, in una visione moderna del ciclo dei rifiuti.

È un tema cruciale, etico, sì, ma anche di visione dello sviluppo e della crescita. La riflessione che la relazione ci offre è un eccellente strumento di lavoro, è un obiettivo rispetto al quale il tempo non può e non deve essere una variabile ininfluente.

Tibor Szanyi (S&D). – Elnök Úr! Itt a vita során is többször elhangzottak különböző mértékek, mennyiségek, ezermillió tonnák, ugyanakkor lássuk be, hogy az elpazarolt élelmiszer Európában euróban is kifejezhető, a szakértői becslések ezt egy olyan 140 milliárd euróra teszik évente, amit kidobunk élelmiszer formájában a szemétkbe. Ez nagyságrendileg megegyezik egyébként az Európai Unió saját éves költségvetésével, tehát őrületes nagy összegekről van szó.

Viszont van egy jelenség, amire szeretném felhívni Biztos Úr figyelmét, ez Magyarországon, az én hazámban tapasztalható, hogy a szociális leromlás mellett mégis növekszik az élelmiszerpazarlás mértéke. Ennek valószínűséggel az az oka, hogy a szegény emberek döntően nagyon romlékony élelmiszereket, gyorsan romló élelmiszereket tudnak csak megvásárolni. Magyarul szerettem volna felhívni a figyelmet arra, hogy a szociális helyzetnek is van jelentősége az élelmiszerpazarlás szempontjából.

Zgłoszenia z sali

Anna Záborská (PPE). – Vážení pán predsedajúci, nie je to po prvýkrát, čo sa venujeme v Európskom parlamente plytvaniu potravin. Domnievam sa, že je to správne, lebo jedlo by sme si mali vážiť. Ako lekárka by som však chcela vyzvať k určitej opatrnosti. Ani pri tých najlepších úmysloch nesmieme dopustiť, aby boli niektorí občania EÚ vystavení vyššiemu zdravotnému riziku len preto, že sa ocitli v podmienkach chudoby.

Preto by som vás chcela, milí kolegovia, vyzvať, aby ste si pri každom konkrétnom návrhu nejakého opatrenia v duchu položili otázku: dal by som takúto potravinu svojmu dieťaťu alebo svojim rodičom? Pretože len ak si budeme klásť túto otázku, dokážeme znížiť plytvanie potravinami tak, aby sme zároveň neohrozili verejnú zdravie a predovšetkým zachovali ľudskú dôstojnosť tých, ktorí sú na tento druh potravinovej pomoci odkázaní.

Νότης Μαρίας (ECR). –Κύριε Πρόεδρε, η σπατάλη των τροφίμων αποτιμάται σε 1,7 τρισεκατομμύρια δολάρια ετησίως. Πρόκειται γι' αυτό που πολλοί εδώ αποκαλούν τροφικά απόβλητα. Ταυτόχρονα, 793 εκατομμύρια συνάνθρωποι μας υποσιτίζονται σε όλο τον πλανήτη. 700 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Το 23,7% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 118 εκατομμύρια, βρίσκονται σήμερα σε κίνδυνο φτώχειας. Ταυτόχρονα, το 2050 θα έχουμε 9,7 δισ. κατοίκους. Το ερώτημα λοιπόν είναι πώς αντιμετωπίζεται το ζήτημα της φτώχειας. Και αυτό αντιμετωπίζεται με το να υπάρξει ένα άλλο μοντέλο, μια δίκαιη κατανομή του παραγόμενου πλούτου, διότι και πλούτος παράγεται και τρόφιμα παράγονται ικανά να θρέψουν όλους τους συμπολίτες μας. Χρειάζεται λοιπόν διαφορετική πολιτική, δίκαιη κατανομή του πλούτου.

PRÉSIDENTE DE MME Sylvie GUILLAUME

Vice-présidente

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως έχουν υπερκατανάλωση και σπατάλη τροφίμων. Το τραγικό είναι ότι εκατομμύρια τόνων απ' αυτά τα τρόφιμα, είτε πετάγονται, είτε καταστρέφονται μολύνοντας μάλιστα και το περιβάλλον, ενώ θα μπορούσαν να διατεθούν για να σιτιστούν τα εκατομμύρια των κατοίκων των χωρών του Τρίτου Κόσμου που υποσιτίζονται και λιμοκτονούν, όπως επίσης θα μπορούσαν να καλύψουν και τις ανάγκες των Ευρωπαίων αστέγων και ανέργων και λοιπών φτωχών. Δυστυχώς αυτό δεν γίνεται. Αντιθέτως, στην Ελλάδα όταν το κόμμα στο οποίο ανήκω, η Χρυσή Αυγή, με προσφορές ευρωβουλευτών, βουλευτών, μελών και φίλων, συγκέντρωσε χρήματα και αγόρασε τρόφιμα τα οποία διέδωσε σε Έλληνες που πεινούσαν, η κυβέρνηση ποινικοποίησε αυτή τη δραστηριότητα. Με άλλα λόγια, εάν κάποιος θελήσει να δώσει τρόφιμα σε Έλληνες που πεινούν, κινδυνεύει να βρεθεί στη φυλακή. Αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι όχι μόνο πολιτική, αλλά ηθική, διανοητική και συναισθηματική διαστροφή και, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, δεν μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι ότι θα βρούμε μια λύση σε αυτό το σοβαρό πρόβλημα.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Nevzdržno je, da EU vedno ustvari kar 88 milijonov ton zavržene hrane, medtem ko si 55 milijonov Evropejcev niti vsak drugi dan ne more privoščiti kakovostnega obroka.

Dobro polovico prehranskih odpadkov ustvarijo gospodinjstva in pa seveda tudi cel postopek in proces prehranske verige daje svoj delež. Je pa seveda tudi javni sektor, tudi tisti, ki bi lahko z boljšim načrtovanjem porabil in odvrغل manj zavržene hrane.

Zato mislim, da je čas, da razmislimo, da najbolj ranljive skupine, kot so šole, vrtci, bolnice, domovi za ostarele ... da pri naročanju hrane to izvezamemo iz sistema javnih naročil, ker takrat bomo lahko res imeli lokalno pridelano hrano. Predvsem pa – seveda – se bomo izognili tudi zavrženi hrani, kar je v 21. stoletju praktično nedopustno.

Miroslav Mikolášik (PPE). – Vážená pani predsedajúca, myslím si, že je načase, aby sme ďalej pokročili v otázke zabránenia plytvaniu potravín. Veď až 55 miliónov ľudí má teplé jedlo len obdeň. Vieme, že 88 miliónov ton sa v EÚ vyhadzuje ročne a že 173 kg plytvá každá jedna osoba ročne, to znamená, že my si musíme všímať, ako by sme toto vyhodnotili, a je to na Komisii, aby ustanovila jednotnú komisiu, aby sme vedeli pokročiť ďalej a porovnávať jednotlivé členské krajiny. Je nehorázne, keď charitatívne organizácie, ktoré chcú rozdávať jedlo, ktoré im poskytnú reštaurácie alebo veľké reťazce, majú na túto činnosť uvalené DPH na takto darované potraviny. To sa musí skončiť.

Michaela Šojdrová (PPE). – Já jsem se přihlásila do této diskuze, přestože si myslím, že konkrétní řešení, která zabrání většímu plýtvání potravin, musí přijmout členské státy. Přesto se můžeme na úrovni EU vzájemně poučit a také koordinovat naše aktivity.

Z návrhu usnesení já považuji za velmi důležité to, že EU bude doporučovat, zabývat se tím, jak předcházet plýtvání potravinami a jak zachránit potraviny. Bylo tu zde již řečeno, že až 30 % potravin se v EU prostě likviduje, vyhazuje. Já myslím, že ten cíl snížit plýtvání potravinami o 50 % do roku 2030 jako nezávazný cíl je sice pěkný, ale musíme se podívat, jak pomůže těm, kteří potraviny nemají. To si myslím, že v těch cílech chybí. Čili tímto směrem bychom se měli zaměřit.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Já jsem byl nedávno zpravodajem tohoto dokumentu ve výboru CONT a došli jsme tam k názoru, že vlastně začátek je špatně. My chceme řešit slepici, ale neřešíme vejce.

Proč se tolik plýtvá potravinami? Protože EU dává neskutečně mnoho peněz na absolutně neproduktivní výrobu potravin. Podívejme se na zemědělství, je to jeden podvod vedle druhého. Kde se nejvíce podvádí v EU? Právě v zemědělské politice a podívejme se, kam jdou ty peníze a kde se produkují potraviny a jakým způsobem.

Myslím si, že je třeba změnit celou strategii. Zaznělo tady, že se 88 milionů tun potravin ročně vyplývá, ale neřeklo se zde, že je to 143 miliard EUR. Je to celý roční rozpočet EU. Pokud chceme tedy něco změnit, musíme začít tady u toho.

(Fin des interventions à la demande)

Vytėnė Povilaitė-Andriukaitė, *Member of the Commission*. – Madam President, honourable Members have listened closely to this very interesting debate and I am grateful to this House for taking such an active interest in this important issue. May I say a few words? First of all, the Circular Economy package published in 2015 includes European Union level initiatives needed to support implementation of the food-based prevention programme by all actors through the whole food value chain.

The proposal for revising the Waste Framework Directive requires Member States to reduce food waste at each stage of the food supply chain, monitor food waste level and report back on the progress made in preventing food waste. But I would like to mention a couple of points which were raised in the debate.

First of all, Mr Škrlec mentioned the European Court of Auditors' conclusions. The Commission cannot agree with these conclusions and regrets that the works done together with Member States since 2012 has not been fully recognised. We have identified the most efficient actions to take at EU level to combat food waste and want to remain truly ambitious. Given the multifaceted nature of food waste prevention, we have sought to engage both with private actors and public entities through all relevant fora, including expert groups with Member States and various consultative groups with stakeholder participation. This inclusive approach resulted in the Integrated Action Plan to tackle food waste adopted by the Commission as part of the Circular Economy package in 2015.

Moving forward, the Commission will continue to strengthen its supporting efforts in the European Union Member States, notably through the European Union Platform on food losses and food waste, bringing together both public and private interests. Launched in 2016, the platform will support all actors in defining measures needed to prevent food waste, share best practices and evaluate progress made over time.

I would like to strengthen, of course – some mentioned mandatory targets for food waste reduction. But the United Nations Sustainable Development Goals to halve global per capita food waste by 2030 is our food waste target, so no additional aspirational target was deemed necessary. We need to measure food waste consistently before binding targets can be proposed at EU level. The Commission's proposal for revising the Waste Framework Directive requires Member States to measure food waste once again and to use indicators and targets set at national level to monitor progress in food waste prevention.

Some mentioned definition of food waste. Food and waste are already defined in the EU regulatory framework, and an additional legal definition of food waste is not necessary. What really matters is a clear description of the material which constitutes food waste at each stage of the food supply chain. The Commission is therefore elaborating a methodology that will illustrate, in the light of EU definition of food and waste, which material may be quantified and measured as food waste, taking into account, amongst others, exemptions as defined in the Waste Framework Directive, and the definition proposed by the European Parliament will be further discussed internally within the Commission and with Parliament and Member States to ensure a satisfactory outcome.

Some of course also raised questions about food donation. Food donation is local by nature: food which is available for donation has to be collected and redistributed to charities in a very short time in order to avoid any possible issue of food safety and ensure that food reaches those in need. For this reason, Member States and their local authorities are those best placed to directly intervene in this issue. The EU food donation guidelines seek to address the specific issues and obstacles encountered by Member States and stakeholders which need to be addressed at EU level. By focusing on better implementation of existing EU rules, the EU guidelines on food donation will support Member State authorities and stakeholders in ensuring the redistribution of safe, surplus food to those in need.

Of course, also Mr Piecha and some others mentioned issues on VAT. Value added tax is governed at EU level by the EU directive and must be implemented in international law. VAT legislation can sometimes have implications for food donation, and the Commission has worked actively with the Member States to clarify how VAT rules apply to food donation. In line with the guidelines agreed by the VAT committee, the Commission recommends that, in the determination of VAT for the donation of foods, the value of those goods should be adjusted according to the circumstances and the state of the goods at the time of donation. The Commission considers that, when food donations are made close to the 'Best before' date or the goods are not fit for sale but can be safely consumed, these circumstances should be taken into account by Member States when determining the VAT due – which could even be zero.

Changes in the VAT Directive are not being considered. In its 2011 communication on the future of VAT, the Commission set out its policy to make the system simpler, more efficient and robust. A broadening of the tax basis important in achieving the goal set in producing new exemptions would run counter to the policy.

You mentioned questions about better use of date marking. The Commission is working actively on this issue and initiated in 2016 a new study on date marking practices to help inform its work. It is important to promote a common understanding and use of date marking amongst all actors. This study will investigate how date marking is utilised by food business operators and by regulatory authorities and possibly-related impact on food waste. Outcomes of the study will help inform future policy-making. Any future changes to EU rules must meet consumer information needs, ensure food safety and make a meaningful contribution to food waste.

Let me conclude by expressing again my gratitude to Ms Borzan and the shadow rapporteurs. The report, as well as your views and opinions expressed today, will, of course, be given due consideration by myself and by my services. We will continue to work together with our partners in the Member States and stakeholders towards our common goals, remove needless waste of food, and save our resources. I am very happy to present this report – in autumn, for example – to our Food Waste Platform and discuss those issues in more detail.

Biljana Borzan, *izvjestiteljica*. – Zahvaljujem gospođu predsjednice. Cijenjene kolegice i kolege, naš je posao, glavni posao, da Europska unija radi za ljude. A upravo ova tema, oko smanjenja bacanja hrane i povećanja doniranja hrane prilika je da se Europska unija iskaže. Htjela bih naglasiti i izraziti svoje silno zadovoljstvo činjenicom da je ovo izvješće na Odboru za zaštitu okoliša, javno zdravlje i sigurnost hrane usvojeno jednoglasno.

Od Komisije i država članica tražimo da se angažiraju oko ovog pitanja jer je ovo tema koja je izuzetno važna našim građanima, važna je našim poljoprivrednicima, važna je našim trgovcima, a najvažnija je onima kojima je hrana potrebna, dakle gladnima. Večerašnja rasprava pokazala je da je Parlament ujedinjen oko ove teme i pomno ćemo pratiti izvršne organe kako provode ono što mi u ovom izvješću predlažemo.

Zaključno, želim zahvaliti kolegicama i kolegama izvjestiteljima u sjeni, gospođi Angélique Delahaye, Marku Demesmaekeru, Ulrike Müller, Merji Kyllönen, Davoru Škrlec, Piernicoli Pediciniju, Jean-Françoisu Jalkhu i svim ostalim kolegama koji su svojim amandmanima i svojom večerašnjom raspravom dali doprinos da ovo izvješće izgleda danas ovako kako izgleda. Hvala lijepa.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 162)

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Atingerea obiectivului de reducere a risipei alimentare cu 30% până în 2025 și cu 50% până în 2030 (față de nivelul 2014) nu poate fi realizat fără implicarea tuturor actorilor din lanțul de aprovizionare cu alimente și fără analize pertinente privind cauzele acestei risipe și identificarea sectoarelor alimentare în care se înregistrează cea mai mare risipă de alimente, în vederea identificării soluțiilor pentru prevenirea acesteia. Consider benefică propunerea raportorului privind implicarea autorităților naționale și a partenerilor din domeniu pentru derularea de campanii de informare pentru a-i ajuta pe consumatori să înțeleagă etichetele „data expirării” („best before”) și „data limită de consum” („use by”). În acest context, consider benefică implicarea Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa de alimente pentru sprijinirea derulării de programe de informare și educare a consumatorilor cu privire la produsele alimentare, pentru facilitarea cooperării părților interesate locale în cadrul inițiativelor referitoare la prevenirea risipei de alimente și donarea de alimente, precum și evaluarea bunelor practici puse deja în aplicare în diferite state membre, în scopul de a defini mai bine instrumente eficiente de reducere a risipei de alimente.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Zjawisko marnotrawienia żywności dotyczy całego łańcucha dostaw żywności, dlatego wszyscy powinniśmy podjąć stosowne kroki w celu jego efektywnego zmniejszenia. Współdziałanie zarówno na poziomie unijnym, jak i państw członkowskich jest niezbędne z uwagi na złożoność tego problemu i konieczność skoordynowania polityki dotyczącej odpadów, bezpieczeństwa żywności i informacji na jej temat, a także w zakresie gospodarki, badań naukowych i innowacji, środowiska, rolnictwa, edukacji oraz polityki społecznej.

W mojej ocenie niezwykle istotną kwestią, którą podjęto w tym sprawozdaniu, jest uregulowanie przekazywania darów żywnościowych dla osób potrzebujących, a zwłaszcza propozycja jednoznacznego zezwolenia na zwolnienie darów żywnościowych z opodatkowania, gdyż dotychczasowe przestarzałe przepisy rzeczywiście nie odpowiadają potrzebom współczesnego świata.

Jednocześnie mam nadzieję, że środki zmierzające do zmniejszenia marnotrawienia żywności będą szły w parze z podwyższaniem poziomu bezpieczeństwa żywności, które musi jednak pozostać priorytetem.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – Tisztelt Elnök Úr! Az élelmiszerpazarlással kapcsolatos számok megdöbbentőek, különösen, ha arra gondolunk, hány millió ember alultáplált vagy egyenesen éhezik napjainkban. Úgy vélem, hogy az Európai Uniónak, a világ egyik leggazdagabb és leginkább prosperáló közösségének erkölcsi és politikai felelőssége az évente kidobott élelmiszerek hatalmas mennyiségének csökkentése. Mindezek alapján nagyon fontos és időszerű a környezetvédelmi Bizottság jelentése. A ma elfogadott határozat egyik kiemelt célja az élelmiszeradományozással foglalkozó civil és egyházi szervezetek munkájának megkönnyítése, hiszen a teljes ellátási láncban keletkező el nem adott élelmiszerek adományozása nemcsak jelentős csökkenést eredményez az élelmiszer-hulladékok mennyiségében, hanem segítséget jelent a szükségben lévőek számára is.

Nagy öröm számomra, hogy a plenáris jelentés tartalmazza azon módosító indítványomat, amely az Európai Unió Élelmiszersegély Programja, a FEAD által biztosított forrásoknak az élelmiszerfeleslegek eljuttatására való felhasználását ösztönzi. Számos – főleg hátrányos helyzetű – régióban ugyanis a meglévő élelmiszerek rászorulóknak számára történő célba juttatása és a megfelelő logisztika kiépítése és működtetése jelenti a legnagyobb kihívást. Szükséges továbbá azon jó tagállami gyakorlatok népszerűsítése is, amelyek a jóhiszeműen adományozott és az adományozás időpontjában fogyasztásra alkalmas élelmiszerek esetében kizárják az adományozó felelősségét, természetesen az élelmiszerbiztonsági szabályok teljes körű figyelembe vételével.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *kirjallinen*. – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ruokajätteen vähentämisessä ei ole pelkästään kyse vältettävissä olevista hiilidioksidipäästöistä – joita ruokajätteestä syntyy arviolta noin 170 miljoonaa tonnia – tai resurssien tuhlaamisesta, vaan myös erityisesti siitä, miten ylipäänsä voimme tulevaisuudessa ruokkia koko väestömäärältään kasvavan maapallon. Ruoantuotantoa ei ole mahdollista dramaattisesti lisätä, joten huomiota on kiinnitettävä ketjusta häviävään ravintoon. Itse toivon, että problematiikkaa tarkastellaan mahdollisimman holistisesti. Tästä esimerkkinä näen, että vaikkapa eläinten hyvinvointia koskevat laiminlyönnit tulisi laskea hävikiksi: tuotantoeläinten kuolema huonosta kohtelusta, puutteellisesta hoidosta tai muista laiminlyönneistä johtuen tulisi laskea mukaan "hävikkiin". Tieto mahdollistaa toiminnan, ja ruoantuotantomme ongelmien ratkaisussa tuon tiedon tulee olla mahdollisimman laaja-alaista. Tärkeää on myös käydä keskustelua ruokatottumuksistamme, sillä yksi suurimmista ongelmista on maailmanlaajuisesti kasvava lihankulutus. Peräänkuulutankin perustavanlaatuisia ajattelunmuutosta, jossa siirryisimme kohti kokonaisvaltaista ruokapolitiikkaa, joka yhdistää kaikki ruoantuotannon vaiheet yhtenäisen toimintakehyksen sisälle.

Carolina Punset (ALDE), *por escrito*. – La reducción de desperdicios de alimentos es una obligación moral de una economía desarrollada como la de la Unión Europea. El desperdicio de alimentos se produce a lo largo de toda la cadena de producción y suministro alimentario, y todos los agentes tienen la responsabilidad de evitar y reducir el problema, comenzando por las producciones agrícolas. Los canales cortos de comercialización de alimentos pueden ser una vía efectiva para reducir las pérdidas de cosechas, porque las producciones vinculadas a núcleos de consumo próximo están más ajustadas a la demanda real y las pérdidas de cosechas son menores. Además, estos canales de comercialización vertebran el territorio, consolidan la población y son una oportunidad de creación de empleo en un sector carente de relevo generacional. La deslocalización de los grandes centros de producción contribuye a aumentar las emisiones de CO₂ por el exceso de mecanización, los grandes trayectos que los separan de los centros de consumo y los envasados obligatorios aumentan las pérdidas cuando son desechados. Las producciones locales de kilómetro cero —o de proximidad— son el complemento a la cadena de suministro de alimentos de menor generación de desperdicios de cosechas, y los mecanismos financieros de la PAC deben promover ampliamente sus ventajas.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – În vreme ce unii oameni (în jur de 800 de milioane de oameni, la nivel global), abia dacă au ce mânca, alții își permit să arunce kilograme de mâncare periodic, generând deșeuri alimentare fără precedent, imorale și neetice. Ca atare, toți cei interesați (instituțiile, organizațiile, gospodăriile, industriile, comercianții, distribuitorii, institutele de cercetări etc.) trebuie să contribuie la combaterea pierderilor de alimente și la reducerea deșeurilor. Obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite de reducere la jumătate a deșeurilor alimentare până în 2030 poate fi atins prin efortul conjugat al tuturor factorilor implicați în acest fenomen cu impact negativ major asupra mediului și printr-o abordare holistică a tuturor politicilor relevante la nivelul Uniunii și al statelor membre. Reducerea deșeurilor și îmbunătățirea securității alimentare poate fi rezultatul direct al modificării comportamentului de consum al populației, printr-un proces de responsabilizare a fiecărui individ în parte, în acest sens, informația și persuasiunea fiind absolut necesare. Limitarea pierderilor de alimente poate fi realizată prin utilizarea stimulenților economice și fiscale în vederea facilitării donării de alimente sigure și comestibile. De asemenea, o definiție clară a deșeurilor alimentare conduce și la o valorificare a acestora ca o resursă sigură pentru hrana animalelor.

Владимир Уручев (PPE), *в писмена форма*. – Разхищението на храни е глобален проблем, като по изчисление на ФАО приблизително една трета от всички храни, произведени за консумация в света, се губят или разхищават всяка година. Само в рамките на ЕС годишно се разхищават 88 милиона тона, което се равнява на 173 кг хранителни отпадъци на човек. Производството и обезвреждането на тези отпадъци води до емисията на 170 милиона тона CO₂ годишно, т.е. на всеки килограм произведена храна в атмосферата се отделят 4,5 кг CO₂ и това коства 143 милиарда евро загуби за икономиката.

Борбата с разхищението на храни зависи от всички участници по веригата за създаване на стойност, но най-голям ефект оказва поведението на потребителите, тъй като домакинствата генерират най-голямата част от хранителните отпадъци (53%). Ето защо са необходими последователни мерки на европейско и национално ниво за повишаване на осведомеността сред потребителите относно качествата на хранителните продукти и начините за предотвратяване на хранителните отпадъци. Социалните иновации, създаването на онлайн платформи и предоставянето на данъчни стимули за даряване на храни са също подходящи мерки в тази посока. Бъдещата ОСП може да изиграе важна роля в борбата с разхищението на храни чрез включване на това измерение в мерките по втори стълб с цел насърчване разпространението на добри практики сред държавите членки.

18. A vámhatósági teljesítmény és igazgatás külső aspektusainak értékelése a kereskedelem elősegítése és az illegális kereskedelem elleni küzdelem eszközeként (vita)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le débat sur le rapport de Tiziana Beghin, au nom de la commission du commerce international, sur l'évaluation des aspects extérieurs du fonctionnement et de l'organisation des douanes, en tant qu'outil pour faciliter le commerce et lutter contre la fraude

(2016/2075(INI)) (A8-0162/2017)

Tiziana Beghin, relatrice. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, come tutti voi sapete in Europa non ci sono frontiere tra i vari paesi, ma solo una grande frontiera comune per tutte le merci che arrivano dall'esterno.

Le regole per varcarla dovrebbero essere le stesse ovunque, ma in alcuni punti questa frontiera è più debole che in altri e questa situazione crea una distorsione dei traffici commerciali dall'estero e un pregiudizio alle risorse finanziarie dell'Unione europea. La risoluzione di cui sono autrice è un documento parlamentare che mette nero su bianco questa situazione ed è stata preparata con il prezioso contributo dei colleghi relatori per opinione e dei relatori ombra in commissione INTA, che voglio ringraziare tutti.

Signora Presidente, esistono porti europei dove i controlli doganali sono rigorosi e attenti, altri dove lo sono meno. Questa situazione crea concorrenza scorretta tra spedizionieri, amministrazioni portuali e Stati, che l'Europa non può tollerare. Indagando ho riscontrato varie tipologie di distorsione. C'è il caso, per esempio, in cui la stessa normativa europea è rispettata, ma applicata in modo difforme tra paesi diversi. Ci sono alcuni porti che corrono sul filo della legalità delle norme europee e ci sono anche quelli che proprio non rispettano le regole, godendo, per certi periodi, della connivenza di una parte delle autorità nazionali.

È un esempio il gigantesco scandalo scoppiato qualche mese fa, quando è emerso che tonnellate di merce contraffatta cinese avevano varcato la frontiera europea nel Regno Unito per poi riversarsi senza controlli in Francia e in Italia, dove hanno causato perdite per 4 miliardi di euro in IVA non riscossa, senza contare il pregiudizio all'entrata dell'Unione europea, che ammonta a circa 2 miliardi di euro di mancati dazi doganali raccolti dovuti al valore inferiore dichiarato. Questa situazione mina le fondamenta della politica commerciale europea.

Nel momento in cui negoziamo trattati di libero scambio, nel momento in cui diciamo ai cittadini che non devono temere prodotti pericolosi per la salute e l'ambiente, dobbiamo essere certi di poter rispettare questa promessa e di poter controllare efficacemente le merci in entrata in Europa. Questo, purtroppo, non è il caso perché l'Europa permette ad alcuni paesi di applicare diversamente le regole o di chiudere un occhio su parte del diritto comunitario.

Ecco perché nella risoluzione chiediamo un intervento della Commissione per garantire l'armonizzazione dei controlli e l'uniforme applicazione del diritto, per identificare le differenze di trattamento tra gli operatori economici, per continuare il cammino dell'informatizzazione e dell'interoperabilità dei database a livello europeo.

Chiediamo inoltre alla Commissione di misurare l'impatto di queste diverse prassi doganali sui flussi commerciali in entrata e in uscita e di adoperarsi in sede OMC per promuovere l'attuazione dell'accordo internazionale sulla facilitazione degli scambi e, infine, di cooperare in materia doganale con i principali partner commerciali.

Onorevoli colleghi, per scrivere questa risoluzione ho incontrato gli operatori di molti porti in Europa e in Italia, ho raccolto le loro testimonianze e ho portato le loro preoccupazioni a Bruxelles. Per questo vorrei ringraziare tutte le persone che ho incontrato sul territorio e, in particolare, l'Agenzia delle dogane, le autorità portuali, ma anche gli spedizionieri e i terminalisti di Genova, Trieste, Taranto, Palermo e Gioia Tauro e, non ultimo, gli uffici sanitari e fitosanitari che hanno prestato il loro contributo.

Infine, un ringraziamento speciale va alla Guardia di finanza, alla polizia, a tutte quelle forze civili e militari europee che svolgono attività di controllo doganale alle frontiere. Tengo molto a ringraziarle e a dire loro che la mia risoluzione vuole evidenziare le lacune legislative tra i nostri paesi, ma non vuole in nessun modo mettere in dubbio l'ottimo lavoro che queste forze svolgono per la sicurezza delle merci sul nostro territorio.

Spero che la Commissione voglia seguire le raccomandazioni che abbiamo formulato, questo sia per la tutela dei cittadini europei, sia per la tutela degli spedizionieri, degli operatori economici e delle attività portuali, ma anche per tutelare la concorrenza e per proteggere la dignità della politica commerciale.

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, the customs union, which celebrates its 50th anniversary next year, is at the core of the EU. Vigilance and constant effort are needed to cope with ever new challenges to its functioning. They concern the safety and security of EU citizens and come with new trade patterns like e-commerce.

Let me briefly refer to some of the points raised in the report. First, on governance, in its communication of December 2016 on developing the customs union and its governance, the Commission outlined a strategic way forward. Stronger partnership between EU institutions and Member States, between customs and other border authorities, and between customs and trade, is a major priority. The Commission will report biannually to Parliament on the implementation of this strategy.

On uniform application, harmonised customs rules and electronic data exchange and processing are essential to the uniform application of the customs codes throughout the Union. In consultation with stakeholders, the Commission is preparing the necessary guidance.

On IT systems, we are working hard with Member States towards full integration of customs IT systems. In the meantime the transition will have to be properly managed. IT systems are also needed to support our customs cooperation with third countries.

On customs simplification and controls, we are committed to developing customs simplifications in combination with risk-based controls. This is reflected in the legal provisions of the Union Customs Code (UCC) and in the EU strategy and action plan for customs risk management. We are also reflecting this position in our negotiations of international agreements to strengthen both trade facilitation and customs cooperation on controls.

E-commerce and rapidly increasing volumes of small shipments are a major challenge for authorities. We are working with Member States, partner countries, international organisations like the World Trade Organisation, World Customs Organisation, and traders to find innovative solutions. Duty and tax evasion and avoidance are a major issue. We must develop coordination between customs and tax authorities and the relevant IT infrastructures with a view to improving the effectiveness of controls as well as accelerating trade.

On customs enforcement of intellectual property rights, the entry of counterfeit goods into the EU remains a major challenge. We have legal instruments in place. However, we need to redouble our efforts, in particular when it comes to closer cooperation between customs and the police and the implementation of risk management.

On customs infringements and sanctions, I would take this opportunity to thank the Committee on International Trade for its support in the directive on the common framework for customs infringements and sanctions, which is crucial for uniform application of customs legislation and for respect of our WTO obligations.

Finally, I would like to confirm the Commission's continued commitment to working closely with the Parliament so as to ensure that EU customs policy is effective, proportionate and fit for purpose, both within the EU and at international level.

Nedzhmi Ali, *rapporteur for the opinion of the Committee on Budgetary Control*. – Madam President, congratulations to the rapporteur on the well-structured report and also thanks to Commissioner Dombrovskis for the detailed information.

The role that customs services play in the global trading environment, coping with the damage done by the illicit trade to the formal economy is indisputable. Illicit activities have a detrimental impact on economies in terms of growth, jobs, foreign investment and integrity of markets. At the same time they generate large sums for transnational organised crime. In order to eliminate the negative influence, the quality and performance of customs control on the transit of goods, particularly at ports and borders, is of high priority. It is necessary to ensure that there are homogenous control techniques among Member States for filtering at ports and borders by promoting modern risk management best control strategies. Inclusion of anti-fraud clauses in trade and investment agreements is necessary in order to protect the financial interests of the Union.

We need closer customs cooperation, both within the Union and with third countries, as well as an effective sharing of statistical information related to EU import controls. Thus, in addition to preventing damage to the economy we will protect the health and safety of consumers, limiting the risk to societies and markets.

Bendt Bendtsen, *for PPE-Gruppen*. – Fru formand! Handelspolitik og toldpolitik er to uens størrelser, men det er vigtigt, at begge fungerer, og at de kan fungere sammen. Vi lever i en verden, hvor vi har en stor international handel, og derfor er vi afhængige af vores toldmyndigheder, og at de også arbejder ens inden for EU. Toldmyndighederne spiller en væsentlig rolle i, hvordan bestemmelserne i både de multilaterale og bilaterale aftaler administreres. Det er vigtigt, at vi på tværs af Europa har ens håndhævelse af reglerne, så der er en ens og effektiv håndhævelse på europæisk plan. Det er desværre ikke sådan, det ser ud i dag. Det må der rettes op på!

Det må altså ikke være sådan, at der spekuleres i og snydes med reglerne, så man kan sende varerne til de havne, hvor reglerne ikke håndhæves ordentligt. Ingen i Europa er tjent med, at regler ikke håndhæves, og at der snydes på vægten. På den anden side må vi altså også sørge for, at de regler, som virksomhederne har, kan forstås, og at de er så lidt bureaukratiske som overhovedet muligt.

For EPP-Gruppen har det været vigtigt, at vi får en »level playing field«, ens spilleregler, omkring vores havne, og det har også været vigtigt for os, at vi får simplificeret de regler, som virksomhederne skal arbejde efter.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora presidenta, comisario, empezaré por felicitar a la ponente por su magnífico trabajo y por haber incorporado la mayoría de mis aportaciones.

La unión aduanera es, sin duda, uno de los primeros logros de la Unión, pero no ha finalizado: estamos lejos de conseguir una adecuada armonización de los controles aduaneros.

En algunos sectores, los operadores económicos buscan los puertos europeos que establecen menores requisitos de inspección y control y sanción, posibilitando la entrada en nuestros mercados de productos que no cumplen con los requisitos europeos ni medioambientales ni fitosanitarios y, desde luego, permitiendo la entrada de productos falsificados y mercancías ilícitas. Y estas divergencias están permitiendo no solo la competencia desleal con nuestra industria sino también entre puertos europeos, al penalizar a aquellos que exigen mayores requisitos y controles, y están provocando distorsiones del mercado, desviaciones del tráfico de comercio y, desde luego, un impacto medioambiental negativo.

Esta situación, creo que todos coincidimos en que es inadmisibles. Y es evitable y depende de la voluntad política de defender nuestra Unión.

La Comisión Europea, el Consejo, los Estados miembros tienen que hacer todo lo necesario para conseguir una auténtica unión aduanera perfectamente armonizada. Y el Parlamento Europeo también. Por eso, estamos aquí, trayendo esta magnífica resolución, introduciendo medidas concretas para ayudar a resolver este problema.

La Unión Europea necesita efectivamente armonizar los criterios de inspección y el número de controles en las aduanas; necesita establecer indicadores para evaluar las prácticas aduaneras. Y yo defiende que es necesario conseguir que tengamos un organismo de control europeo que garantice, de verdad, un trato armonizado en los puertos de entrada de la Unión: no puede ser que sea un proceso tan complicado que sigamos viviendo la situación que se está dando.

Es necesario mejorar también la coordinación entre las autoridades aduaneras, la OLAF y la EUIPO, y armonizar las sanciones y reforzar la cooperación para garantizar la protección de los derechos de propiedad intelectual.

El comercio ilícito —ya lo hemos dicho— contribuye también a la financiación de organizaciones delictivas dedicadas al terrorismo, al blanqueo de capitales, al tráfico de drogas o de armas.

En conclusión, la Unión Europea necesita controles, inspecciones y sanciones armonizadas.

Martina Anderson, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Madam President, this report calls for harmonisation of controls at all points of entry into the customs union and for increased surveillance and security measures. I want to talk to you about Ireland post-Brexit. There are 277 roads crossing the border in Ireland. This is not counting farms that straddle the border nor houses where you enter the front door on one side of the border and leave it through the other side. Now during the conflict in Ireland cross-border smuggling was a daily occurrence. Among the achievements of the Good Friday Agreement was that smuggling was dramatically reduced.

If the might of the British military could not close the border, EU customs officials will not be able to close it; mission impossible. So bringing back customs posts on the border in Ireland will be unworkable as well as politically unacceptable and also an invitation to smugglers to set up shop on the border. Increased surveillance and security will be a direct threat to the peace process if the controls are located on the border in Ireland. The integrity of the customs union demands that a solution be found which keeps the north of Ireland in the EU and in the customs union and the only way to achieve this, short of Irish unity, is through designated special status within the EU and it is something that the Irish Government and this Parliament must insist on.

Bronis Ropė, *Vers/ALE frakcijos vardu.* – Ačiū pirmininke, gerbiamas komisare, gerbiami kolegos. Sunku pervertinti muitinės tarnybų veiklą ir nacionalinių muitinių bendradarbiavimo svarbą tiek kovojant su nelegalia prekyba, tiek ir užtikrinant, kad teisėta prekyba vyktų kuo sklandžiau ir efektyviau. Todėl galiu tik sveikinti Parlamento Tarptautinės prekybos komiteto susidomėjimą šia tema ir tam skirtą pranešimą. Deja, pranešimo turinys neįtikina manęs, kad jį verta palaikyti. Tai sakau kaip Žaliųjų frakcijos narys ir tiek, kaip buvęs Europos Sąjungos pasienio savivaldybės meras. Pranešime pasigedau priemonių skirtų kovoti ir ne su pagrįstu eisimo ir taršos augimu. Be to negaliu sutikti ir su argumentacija, kuria pranešėja grindžia siekį perduoti atsakomybę už muitinių veiklą iš nacionalinio į Europos Sąjungos lygmenį.

Ačiū.

Jonathan Arnott, *on behalf of the EFDD Group.* – Madam President, I think we can all agree here that illicit trade and corruption in trade are problems that must be tackled. The rapporteur is spot on when she says that overly complex customs rules can harm SMEs. So a balance is always necessary. But also, every chain is only as strong as its weakest link – and again the rapporteur is absolutely right to recognise issues with so-called forum shopping, where goods are shipped through the area where it is perceived that customs controls are the most lax.

So, of course, there are issues. I also note that a recent report by Transparency International shows that, sadly, corruption is the norm and not the exception in public life, ranking 176 countries across the globe for corruption. We see that in the European Union there are countries like Denmark, Sweden, Finland, the Netherlands and the United Kingdom which all come out in the top ten, but there are other EU countries – and I will not name names for the sake of fairness – which are ranked lower than the one-party communist state of Cuba. So, when we talk about clamping down on illicit trade at EU level, there is immediately an issue. And when we look at the EU accession countries – the countries that the EU wants to absorb – the corruption levels seen there are ones that, frankly, would make Al Capone blush and, indeed in one case, are even worse than Iran.

Fundamentally, it is the same old problem. When you try to write the same rules across 28 countries, one size never really fits all, and trying to harmonise too much ends up causing problems.

Stanislav Polčák (PPE). – Já bych chtěl nejprve úvodem pogratulovat paní zpravodajce k předložení velmi kvalitní zprávy. Zazněla zde jistá kritika na tuto zprávu a já neříkám velmi často tato slova chvály na adresu zpravodajů a v tomto případě opravdu musím a musím se i její práce zastat.

Já bych chtěl také rovněž říci, že celní unie je skvělým projektem a myslím, že odráží právě tu společnou touhu Evropských společenství i v nějakém historickém kontextu. Také bych chtěl vyzdvihnout práci všech celních úřadů a poděkovat všem celníkům, protože odvádí, podle mého názoru, skvělou práci. Právě ta spolupráce a koordinace celních úřadů je zcela zásadní pro fungování celní unie. Samozřejmě pašeráctví je dlouhodobý problém, ale rozhodně nelze říci, že je neřešený.

My máme stanovená obchodní pravidla. Ta jsou napsána a mají být dodržována a jejich nedodržování musí být samozřejmě sankcionováno. To je právě rovnost těch pravidel. Většinou tomu tak bývá, že kdo pravidla nedodržuje, tak je zásadně zvýhodněn, a to bychom neměli jednoznačně dopustit. Tzn. stejná pravidla platná pro všechny.

Pokud máme hovořit o legálních vstupech na evropský trh, tak se to musí samozřejmě dít na úrovni přístavů a dalších vstupů a ty mají fungovat jako jediné legální vstupy. Nezákonný obchod samozřejmě sebou vede spoustu důsledků. Ať je to pašeráctví, podporování organizovaného zločinu nebo dokonce terorizmu. To jsou všechno negativní důsledky, jichž jsme si vědomi a kde musíme volat právě po spolupráci mezi členskými státy, jednotlivými celními úřady, aby tyto negativní důsledky byly skutečně potlačeny a potírány.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, combaterea comerțului ilicit este o necesitate. Avem nevoie de creșterea comerțului echitabil, comerțul ilicit omoară în primul rând IMM-urile, omoară industria europeană. Uniunea vamală și punerea în aplicare a Codului vamal al Uniunii introdus în 2016 riscă să fie ineficiente datorită întârzierii finanțării adecvate a sistemelor informatice. Cred, de asemenea, că trebuie să se clarifice tipul de sancțiune, penală sau administrativă, în cazul încălcării dispozițiilor vamale.

Domnule comisar, Uniunea Europeană are acorduri privind cooperarea și asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal cu Coreea de Sud, Canada, SUA, India, China, Japonia. Exact aceste țări sunt responsabile de majoritatea produselor ilegale și contrafăcute și atunci aici trebuie să acționăm: Comisia trebuie să acționeze în baza acordurilor, trebuie să apărăți piața internă. Cred că este nevoie de o analiză mai aprofundată a situației comerțului ilicit și cred că dumneavoastră, Comisia, trebuie să veniți în comisiile responsabile din Parlamentul European și să prezentați un raport să vedem ce se întâmplă, cum se îmbunătățește această situație, cum reușim să trecem de la un comerț ilicit la un comerț echitabil și evident să stabilim măsuri concrete pentru perioada următoare. Cred foarte mult, de asemenea, că este nevoie să apărați indicațiile geografice ale produselor agroalimentare: aici este pusă în pericol și sănătatea oamenilor. De asemenea, la produse textile, unde avem situații alarmante, sunt situații în care copiii, femeile, oamenii s-au îmbolnăvit de la produse tratate cu coloranți și chimicale neadecvate.

Interventions à la demande

Michaela Šojdřová (PPE). – Standardizaci a harmonizaci celních kontrol či trestních sankcí považuji za krok správným směrem. Celní unie vyžaduje přiměřenou harmonizaci na úrovni EU. Dosud zde máme rozdílné celní postupy, např. celní odbavení, revize, sankce či kontroly, které způsobují roztržštěnost a dodatečně i další administrativní zátěž. Právě tyto rozdíly pak umožňují obchodníkům s padělkami či jinak podhodnoceným zbožím přístup na vnitřních tržích.

Předřečníci tuto situaci již dostatečně hodnotili. Zboží je pak dopraveno do cílové destinace po neobvyklé trase, vyhýbá se kontrole při celním odbavení nebo komplikuje vymáhání. To je záležitost, kterou by se měla Komise rozhodně zabývat, a jsem ráda, že pan komisař se přihlásil k prosazování celního kodexu a lepšího vymáhání stávajícího práva.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'unione doganale costituisce un pilastro fondamentale dell'Unione europea. Tuttavia, alcune falle nell'attuale sistema fanno registrare criticità legate alle alterazioni del valore commerciale, alla contraffazione, ai flussi finanziari illeciti e al riciclaggio di denaro in attività commerciali. Le differenze procedurali alle dogane, in particolare riguardo allo sdoganamento, alle ispezioni, alle sanzioni e ai controlli creano frammentazione, divergenze nella riscossione delle imposte tra gli Stati membri e distorsioni del mercato.

Occorre che le autorità doganali degli Stati membri siano proattive nella condivisione dei dati, nella cooperazione con gli organismi di controllo e, soprattutto, nell'identificazione delle anomalie legate alla manipolazione dei prezzi. Solo una più stretta cooperazione doganale può ridurre le attuali lacune dei sistemi di controllo doganale, garantendo un contrasto efficace al commercio illecito, alle contraffazioni e alle frodi e, quindi, tutelare gli operatori commerciali che svolgono la propria attività in modo legale, che di solito sono gli unici a pagare le conseguenze di un sistema doganale frammentario.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η τελωνειακή ένωση αποτελεί πράγματι βασικό πυλώνα της ίδιας της ευρωπαϊκής λειτουργίας. Αυτό σημαίνει σύμπραξη της Επιτροπής με τα κράτη μέλη. Σημαίνει οπωσδήποτε και μια αναγκαιότητα για απλούστευση των τελωνειακών διαδικασιών και ενεργοποίηση και διευκόλυνση του ηλεκτρονικού εμπορίου. Αυτό όμως που βλέπουμε είναι ότι ορισμένα κράτη μέλη κλείνουν τα μάτια στο τι συμβαίνει και έχουν μια διαφορετική αντιμετώπιση στο θέμα των ελέγχων. Εκεί δημιουργείται και ένας χώρος από τον οποίο πραγματικά έχουμε παραβίαση της τελωνειακής νομοθεσίας. Έχουμε έτσι εισφοροδιαφυγή, έχουμε ταυτόχρονα λαθρεμπόριο, όλα αυτά επιτείνονται και απ' τις διάφορες ελεύθερες ζώνες οι οποίες υπάρχουν. Σημαντικό πρόβλημα αποτελούν τα κλεψίτυπα προϊόντα, δηλαδή τα προϊόντα «μαϊμού», τα οποία πραγματικά διαλύουν την ευρωπαϊκή οικονομία. Γι' αυτό χρειάζεται συνεργασία, χρειάζονται παρεμβάσεις για να χτυπηθεί το ίδιο το λαθρεμπόριο.

Ivana Maletić (PPE). – Zahvaljujem predsjedavajućoj, čestitam izvijestiteljima i pozdravljam potpredsjednika Dombrovskisa.

Ako želimo carinski sustav koji funkcionira kvalitetno i učinkovito na cijeloj vanjskoj granici, neophodno je prekinuti različite prakse država članica, o čemu su kolege i govorili, a za to je ključna razmjena znanja i iskustava između carinskih uprava država članica, u čemu Europska komisija mora preuzeti ulogu koordinatora te dodatnim pojašnjenjima osigurati ujednačenu primjenu pravila. Drago mi je da je upravo potpredsjednik Dombrovskis potvrdio da se na tome radi.

Informacije o nezakonitoj trgovini i nepoštenim trgovačkim društvima trebaju se dijeliti, ali ne samo među carinskim upravama nego i među ministarstvima unutarnjih poslova i drugim institucijama kako bi se suzbijanje prijevara provodilo na svim razinama i što učinkovitije. Posebno želim istaknuti ulogu OLAF-a koji treba biti aktivniji u koordinaciji povezanih istraga jer je tu važna brzina i sinergija koju postizemo samo kroz zajedničko i dobro usklađeno djelovanje. Hvala.

(Fin des interventions à la demande)

Valdis Dombrovskis, Vice-President of the Commission. – Madam President, first of all I would like to thank the honourable Members for their comments and for the importance they attach to the external aspects of customs performance and management as a tool to facilitate trade and fight illicit trade. I believe that our two institutions share the same objectives of wishing to have a strong customs policy, which is to first facilitate and accelerate legitimate trade and at the same time have efficient controls on the ground which ensure the safety and security of citizens, making sure of stopping fake or dangerous goods, drugs, explosives and arms from entering the EU market.

I would like to underline that the Commission recognises the importance of the external dimension of customs policy. In the recently published reflection paper on harnessing globalisation, further investment in EU customs risk management is seen as one of the means of responding to the challenges of globalisation and ensuring a level playing field.

I would like to address some of the points made during the debate. It is true that further work is needed, particularly with regard to strengthening cooperation at all levels, with economic operators, with Member States, with trading partners and also internally with other EU agencies and Commission services. But I can assure you this remains top on our agenda. The Commission will also endeavour to cooperate with other law enforcement administrations in order to achieve a harmonised and integrated control approach. This is the only way to both ensure the safety and security of citizens and to protect the financial interests of the EU. We should also remember that customs intelligence is also invaluable to law enforcement authorities and security agencies and should be fully explored.

Finally, I would like to confirm the Commission's commitment to continue to cooperate closely with the Parliament so as to ensure that EU customs policies indeed are effective, proportionate and fit for purpose.

Tiziana Beghin, relatrice. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio ancora tutti i colleghi che hanno collaborato attivamente a questa risoluzione.

Sono leggermente stupita di alcune posizioni, soprattutto il collega dei Verdi, che ha parlato dell'armonizzazione come di un problema per gli Stati che già oggi sono i più virtuosi. Ecco, io ritengo che armonizzare i controlli doganali sia invece un'occasione soprattutto per quegli Stati che oggi sono più virtuosi e tra questi, ricordo, anche l'Italia, che ha un primato per quel che riguarda la severità nei controlli.

Un'altra cosa che vorrei segnalare ancora al Commissario Dombrovskis e che non è stata citata è che noi non abbiamo la necessità di avere soltanto controlli più efficienti, che sicuramente dovranno essere fatti, ma soprattutto bisogna riconoscere che abbiamo una necessità di controlli uniformi. Questo non dipende solo ed esclusivamente da problemi legati, come ho spiegato in apertura del mio discorso, all'illegalità, quindi alla corruzione, ma ci sono anche prassi differenti legati a sensibilità differenti. Come ho detto, durante le missioni che ho svolto sul territorio, ho potuto vedere come ci siano sensibilità tecniche diverse, per cui gli operatori effettuano il *forum shopping* legato al fatto che in certi porti alcune merci contraffatte non entrerebbero mai, in quanto gli operatori sono più sensibili su determinati argomenti, e possono farlo altrove.

Noi abbiamo la necessità di rendere più snelli, più veloci per gli operatori, le pratiche di sdoganamento, ma abbiamo altresì la necessità di fare in modo che non sia possibile far entrare una merce da un porto differente semplicemente perché non c'è la dovuta conoscenza di alcune cose.

Questo credo che sia dovuto soprattutto a tutti i cittadini europei che hanno la possibilità così di essere difesi e tutelati, ma anche agli operatori economici che non vedono sottrarsi quote di traffico.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 162)

Franck Proust (PPE), par écrit. – Monsieur le Président, Ce texte s'ajoute aux très nombreuses propositions que le Parlement européen formule depuis longtemps pour améliorer la coopération entre États membres et la vigilance de tous les acteurs en matière douanière. Lutter contre la concurrence déloyale est une priorité et nos services de douane, qui font un travail remarquable, doivent avoir les moyens de cette ambition. Sans mettre en danger les nouvelles formes de commerce, comme le e-commerce, ou les échanges internationaux, l'Union européenne doit apporter de la cohérence au sein même de son marché intérieur si elle veut continuer à développer de la cohérence dans le commerce international à travers l'OMC ou les accords commerciaux. La lutte contre la fraude fait partie de ces objectifs, tout comme la réduction des erreurs administratives qui peuvent intervenir du fait de la complexité de certaines démarches. Tous ces paramètres sont à prendre en compte et j'espère que la Commission européenne et, surtout, les États membres prendront en compte ces propositions pour mieux coordonner le travail difficile mais ô combien essentiel de nos services douaniers.

19. Unió e-kormányzati cselekvési terv 2016-2020 (rövid ismertetés)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le rapport de Sabine Verheyen sur le plan d'action européen 2016-2020 pour l'administration en ligne

(2016/2273(INI)) (A8-0178/2017).

Sabine Verheyen, Berichtstersterin. – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar! Zunächst möchte ich mich für die gute und ausgesprochen konstruktive Zusammenarbeit mit den Schattenberichterstattern und allen, die sich in den Bericht eingebracht haben, bedanken. Als Berichtstersterin begrüße ich sehr den neuen *eGovernment action plan* der Kommission für die Jahre 2016 bis 2020.

Mit unserer morgigen Abstimmung setzen wir als Parlament ein wichtiges Zeichen, dass wir die Digitalisierung der öffentlichen Verwaltung und öffentlicher Institutionen unterstützen und vorantreiben wollen. Mit diesem Bericht fordern wir die Mitgliedstaaten auf, den öffentlichen Sektor zukunftsfähig zu gestalten. Unser Ziel muss sein, Verwaltungsabläufe zu modernisieren und auf allen Ebenen bürokratische Hürden abzubauen. Im Zeitalter der Digitalisierung ist das Internet ein Teil unseres Alltags geworden, der nicht mehr wegzudenken ist. Die Weiterentwicklung elektronischer Dienstleistungen und die Zugänglichmachung von öffentlichen Online-Diensten ist daher zwingend notwendig, um die Dienste für Bürgerinnen und Bürger, aber auch für Unternehmen, insbesondere hier kleine und mittlere Unternehmen, zu verbessern und effizienter zu gestalten.

Die Digitalisierung ermöglicht, neue Formen öffentlicher Dienste einfacher zugänglich zu machen und Barrierefreiheit zu gewährleisten. Ein zentrales Zugangsportal, über das Bürger und Unternehmen auch grenzüberschreitend Zugang zu allen Informationen und Verwaltungsdiensten erhalten können, ist da ein sehr wichtiger Schritt. Ein weiteres Element ist das *once-only*-Prinzip, bei dem Bürger und auch Unternehmen ihre Daten einmalig eingeben und nicht immer und immer wieder die gleichen Angaben erneut machen müssen. Hierdurch können Behördengänge deutlich vereinfacht werden, und auch die Kooperation zwischen unterschiedlichen Stellen kann deutlich erleichtert werden.

Weitere Fortschritte müssen auch bei der elektronischen Vergabe öffentlicher Aufträge in den Mitgliedstaaten gemacht werden. Dadurch kann Bürokratie abgebaut und mehr Transparenz und Effizienz bei der Vergabe erreicht werden. Wichtig ist hier unter anderem auch die Umsetzung und Weiterentwicklung von Systemen der elektronischen Signatur und die Entwicklung von Standards, um die Interoperabilität und Portabilität von Datensätzen zu ermöglichen. Hierzu müssen die öffentlichen Stellen auf allen Ebenen stärker kooperieren. Dadurch kann es zu einer deutlichen Effizienzsteigerung der öffentlichen Dienste kommen.

Bei allen Bestrebungen, die Digitalisierung öffentlicher Verwaltungen nach voranzutreiben, dürfen wir aber nicht vergessen, dass immer noch nicht alle Europäer gleichermaßen Zugang zum Internet oder die nötigen digitalen Kompetenzen oder auch das notwendige Vertrauen in digitale Angebote haben, um die Online-Dienste der öffentlichen Verwaltung auch in Anspruch zu nehmen. Deshalb ist der Breitbandausbau gerade auch in ländlichen Regionen Grundvoraussetzung für die angestrebten Fortschritte im *eGovernment action plan*. Wir müssen Bürgern und Unternehmen einen adäquaten Zugang zum Internet ermöglichen, damit sie an den neuen Formen elektronischer Verwaltung partizipieren können.

Darüber hinaus müssen digitale Fähigkeiten über Aus- und Weiterbildungsmöglichkeiten gefördert werden. Diese Kompetenzen müssen vor allem bei Mitarbeitern öffentlicher Stellen ausgebaut werden, da sie häufig keine sogenannten *digital natives* sind. Solange es auch bei den Bürgerinnen und Bürgern Bedarf an persönlicher Betreuung bei Behörden-gängen und Verwaltungsaufgaben gibt, sollten diese Dienste neben den Onlineangeboten ebenfalls gewährleistet werden, damit so etwas auch im Online- und Offline-Ansatz nach wie vor möglich ist, denn wir dürfen an dieser Stelle keinen Bürger zurücklassen. Auch für Bürgerinnen und Bürger sollten daher verbesserte Weiterbildungsmöglichkeiten angeboten werden, die entsprechend auch digitale Kompetenzen vermitteln.

Ein wesentlicher Punkt ist aber, dass vor allem beim Umgang mit sensiblen und personenbezogenen Daten auch generell der Datenschutz konsequent gewährleistet wird. So kann man das Vertrauen in Online-Dienste stärken und mehr Menschen dazu bewegen, auch über diesen Weg Kontakt zu ihren Stellen aufzunehmen. Der *eGovernment action plan* ist ein wichtiger Schritt, Potenziale der Digitalisierung auch bei öffentlichen Verwaltungen und Diensten zu heben, die Kooperation und die Effizienz zu verbessern und somit die Dienste für die Bürgerinnen und Bürger sowie für die Unternehmen transparenter und besser zu gestalten und bürokratische Hürden abzubauen.

Interventions à la demande

Stanislav Polčák (PPE). – Já bych chtěl nejprve uvést, že nový akční plán vítám a že on-line veřejné služby jsou prioritou pro 21. století.

Digitalizace orgánů veřejné správy a digitalizace postupů orgánů veřejné správy, to je zcela klíčové pro naši budoucnost. Já vítám i ten požadavek, aby do roku 2022 byly všechny orgány veřejné správy otevřené a transparentní. Je to relativně ambiciózní cíl. Také chci přivítat požadavek na digitalizaci zdravotních služeb, protože tyto zdravotní služby mohou zlepšovat kvalitu života občanů.

Přeshraniční eGovernment, to je zcela zásadní pro realizaci všech 4 svobod, které jsou základem EU. Obecně chci přivítat tento akční plán.

Julie Ward (S&D). – Madam President, we are now seeing a giant, international cyber attack wreak havoc on private and public computer systems across the world, including the National Health Service in the UK. This is a wake-up call on the need to invest in our e-government systems and cyber security.

In the meantime, there is a real risk to our very democracy that comes from harvesting and analysing online data. New technologies enable secretive, private companies to target social media users and determine what information they see. The *Guardian* journalist Carole Cadwalladr has exposed worrying links between the far right, the Brexit Leave campaigns, Donald Trump, the Russian Government and technology companies owned by the Conservative billionaire Robert Mercer. It appears that the funding of electoral campaigns is opaque and under the radar, provoking legal questions.

As we seek to protect our governments and democracies, we must take action to adapt our laws in order to prevent such unethical manipulation of voters online, and instead use online platforms for open and transparent democratic debate.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση είναι κάτι το πολύ σημαντικό, διότι έτσι θα έχουμε το αποτελεσματικό χτύπημα της γραφειοκρατίας. Θα διευκολυνθούν οι συναλλαγές, θα μειωθεί το διοικητικό άγχος κατά την ίδια την παραγωγική διαδικασία. Αυτό σημαίνει επίσης μια ενίσχυση της διασυννοριακής ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Φυσικά, πρέπει να δούμε πώς θα υπάρξει η προστασία των δεδομένων και τα ζητήματα ασφάλειας. Ταυτόχρονα, είναι σημαντικό να έχουμε την ανταλλαγή νομικών πληροφοριών, τη διασύνδεση του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα.

Είναι σημαντικό να έχουμε προσβασιμότητα στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες, σε μια φάση την οποία ζούμε όλοι μας, είναι αδύνατο να φανταστούμε πλέον την ίδια τη λειτουργία της οικονομίας, αλλά και της ίδιας της διοίκησης, χωρίς την αξιοποίηση του Διαδικτύου. Επομένως, είναι καθοριστικής σημασίας να περάσουμε αποτελεσματικά στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, a proximidade dos vários serviços do Estado em relação a todas as camadas da população tem, na chamada administração pública em linha, uma ferramenta útil a explorar mais plenamente.

Mas precisamente em nome dessa proximidade e de elementares critérios de igualdade e de universalidade, tal não deve ser pretexto para desinvestir ainda mais nos serviços públicos. É necessário ter em conta as limitações de acesso à rede e às novas tecnologias por parte de algumas camadas da população.

Uma coisa é colocar os avanços tecnológicos ao serviço das populações, facilitando-lhes a vida, outra, bem distinta e mesmo oposta, é usar a digitalização do Estado como pretexto para suprimir formas de contacto físico e direto com os serviços do Estado sempre que as mesmas são necessárias, tornando a vida das populações mais difícil.

Além disso, seria importante pôr fim à enorme dependência dos Estados face a *software* produzido por multinacionais, o que os lesa financeiramente e não só bloqueia a inovação como deixa colossais volumes de dados à mercê dos interesses económicos e políticos dessas multinacionais e de governos de outros países.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Tudi sam bi se ozrl na zadnji cyber-napad, na hekerski napad, ki je pokazal, kakšno strašljivo moč imajo ti napadi, ki bodo seveda vedno bolj pogosti.

Na letni ravni je približno 100 milijard evrov škode zaradi različnih kibernetских napadov in tudi ko govorimo o akcijskem načrtu za e-upravo mislim, da moramo veliko, veliko pozornosti nameniti tudi varnosti.

Še posebej tudi državna uprava, tudi seveda ta javni sektor vedno bolj uporablja tako imenovano elektronsko poslovanje, digitalizacijo ... pomeni seveda tudi ta skup različnih podatkov tudi lepo vabilo hekerjem, da na ta način izsiljujejo, ne samo posameznike, ne samo podjetja, ampak v nekaterih primerih tudi posamezne države.

In zato – še enkrat – mislim, da mora tudi Evropska komisija temu področju kibernetiske varnosti, dati poseben poseben pomen, zato da se preprečijo zlorabe in zato, seveda, da se zagotovi varnost. Ta elektronski sistem pa mora biti uporabnikom prijazen.

Ivana Maletić (PPE). – Zahvaljujem predsedavajočemu. Moderna državna uprava na usluzi građanima i poduzetnicima, uprava koja brzo reagira na upite, brzo izdaje dozvole i rješenja, ključna je za razvoj gospodarstva i društva. Bez digitalizacije i uvođenja elektronskog poslovanja teško je postići ubrzanje.

Digitalizacija uobičajeno potiče na uređenje procesa i procedura, na pojednostavljenje, ukidanje preklapanja pa i time značajno utječe na ubrzanje rada uprave. Digitalizacija je važna za poboljšanje transparentnosti, otvaranje države građanima, olakšava komunikaciju te time pomaže u razvoju suradnje, partnerstva i zajedničkog rada s građanima. Upravo transparentnost, otvorenost i partnerstvo jačaju povjerenje, a povjerenje je ponovno temelj rasta i razvoja.

Zato podržavam ovaj akcijski plan koji je važna poruka svima da radimo na transparentnosti, pojednostavljenju, ubrzanju i jačanju povjerenja. Hvala.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, în primul rând vreau să vă spun că susțin raportul și o felicit pe raportoare și pe toți cei care au contribuit. Așa cum a și spus raportoarea, dezvoltarea guvernării electronice este un element-cheie al pieței unice digitale, dar este important să se dezvolte servicii transfrontaliere sigure, fiabile pentru a evita fragmentarea pieței. Însă, din păcate, există o diferență majoră între zonele rurale și urbane în ceea ce privește conexiunea la internet. În 2015, doar 28% din gospodăriile europene din zonele rurale beneficiază de conexiune. Salut introducerea e-Codex care permite comunicarea directă între cetățeni și instanțele din toate statele membre, dar ce facem cu cetățenii care nu au aceste conexiuni? Cred că odată cu dezvoltarea guvernării electronice este nevoie de sporire siguranței și apărării împotriva atacurilor cibernetice. Cred că este nevoie de îmbunătățirea competențelor cetățenilor în domeniul digital, altfel investițiile în e-guvernare nu își ating scopul și sigur că, în concluzie, domnule comisar, cred că prioritatea numărul unu este să fie conexiuni și în rural ca și în urban.

Ruža Tomašić (ECR). – Hvala lijepa gospođo predsjedavajuća. Digitalne inovacije i šire prihvaćanje novih informacijskih tehnologija predstavljaju veliku priliku da javna uprava konačno postane ono što građani od nje žele – dostupna, brza, učinkovita i minimalno vidljiva.

Izjestiteljica sjajno prepoznaje ključne izazove poput razvoja infrastrukture i širokopojasne internetske veze, kao i potrebu edukacije korisnika i administrativnog osoblja. No, ono što je po meni najveća vrijednost ovog izvješća jest promicanje dvojnog pristupa jer doista ne smijemo ni na koji način isključiti građane koji iz raznih objektivnih razloga ne koriste digitalne usluge i alate.

Dvojni pristup možda ne osigurava toliko drastične uštede kolike bi se ostvarivale potpunom digitalizacijom, ali smatram da i uz njega ima sasvim dovoljno prostora da se javna uprava svede u neke realne okvire unutar nacionalnih, regionalnih i lokalnih proračuna. Hvala lijepa.

Csaba Sógor (PPE). – Az e-kormányzati szolgáltatások kiépítésének és fejlesztésének igénye ma már szorosan összefügg a demokráciák működésével is. Az állampolgárok szolgáltatásként tekintenek az állami feladatok ellátására, amelyek az általuk fizetett adóért cserében járnak nekik. Az Unió intézményeinek támogatniuk kell ezt a szolgáltatói szemléletet, amely egyelőre nem mindegyik tagállamban honosodott meg. Az e-szolgáltatások széles körű elterjedése is ennek a szolgáltatói szemléletnek a természetes következménye.

Az előadóval összhangban arra is fel kell hívnunk a figyelmet, hogy a közszolgáltatások modernizálását nem kizárólag az információs technológiai fejlesztések jelentik. Egy hatékony és polgárbarát közigazgatási állomány, amely személyesen foglalkozik a lakossági igényekkel, továbbra is kulcsfontosságú. Egy ilyen hatékony közigazgatás a demokráciába és az állam cselekvőképességébe vetett állampolgári bizalmat is erősítheti, ezért minden államnak érdeke külön erőforrásokat szánni ennek a területnek a fejlesztésére.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la digitalizzazione dei servizi pubblici contribuisce alla comprensione dei servizi pubblici da parte dei cittadini, intensificando il dialogo con le autorità pubbliche, aumentando la trasparenza e migliorando l'efficienza in termini di costo dei servizi.

Il nuovo piano di azione per l'eGovernment 2016-2020 presentato dalla Commissione europea stabilisce obiettivi ambiziosi, ipotizzando un'amministrazione digitalizzata aperta, efficiente ed inclusiva, con servizi pubblici digitali *end-to-end* senza frontiere, personalizzati e intuitivi per i cittadini e per tutte le imprese.

Rilevo con piacere la particolare attenzione posta all'aspetto della tutela dei dati personali, indispensabile per ottenere la fiducia dei cittadini e garantire il successo della strategia adottata. Noto invece poca attenzione al tema della sicurezza. Per diversi giorni decine di Stati europei e non sono stati in scacco di *hacker* che hanno minacciato la distruzione di miliardi e miliardi di dati. Solo poche ore fa, si apprende che il virus utilizzato sembra essere stato debellato. La *cybersicurezza* è fondamentale e forse in questo ambito vanno incentivati e realizzati maggiori investimenti.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já chci také podpořit tuto zprávu. Pane komisaři, já když jsem působil v ČR, tak jsem byl odpovědný za eGovernment v ČR a moje zkušenost je taková, že ty projekty jsou strašně důležité, jsou velmi finančně nákladné, velmi pracné, zavedení většinou trvá přes jedno volební období a tak mám poslední dobou pocit, že národním politikům se příliš nechce investovat čas do rozvoje eGovernmentu.

Proto si myslím, že je strašně důležité, že Evropská komise toto téma řeší na centrální úrovni a je minimálně na vás, pane komisaři, abyste tlačili na jednotlivé, řekněme národní politiky, jednotlivé národní vlády, aby téma eGovernmentu nepodceňovali, a i když je to téma, které voliči okamžitě nedokáží ocenit, které nepřináší okamžité politické body, tak je to téma mimořádně důležité, jak tu ostatně moji kolegové během svých vystoupení jasně řekli.

Je třeba, aby Evropská komise, Evropský parlament toto podporovaly, abychom vysvětlovali národním politikům, proč je třeba eGovernment zavádět.

Victor Negrescu (S&D). – Doamnă președintă, raportul referitor la Planul european de acțiune privind guvernarea electronică 2016-2020 reiterează nevoia ca administrațiile publice să treacă la tehnologia digitală, să colaboreze mai mult între ele la nivel european, dar și să introducă mecanisme care permit o mai bună interconectare a datelor. Beneficiile sunt importante: de la scăderea costurilor până la un câștig important de timp și resurse pentru cetățeni. Dar nu pot astăzi să vorbesc despre avantajele digitalizării, fără să fac referire la atacul cibernetic *Wannacry*. Europol estimează faptul că sunt în total peste două sute de mii de victime în aproape toată lumea. Multe instituții în Europa au fost afectate, vorbim uneori de pacienți care nu și-au mai putut accesa datele, multe companii europene au fost blocate,

spre exemplu, în România, Uzinele Dacia au trebuit să își întrerupă activitatea.

Este interesant că un tânăr de doar douăzeci și doi de ani a blocat întâmplător atacul ceea ce arată că administrațiile europene trebuie să colaboreze mai mult, mecanismele de combatere a criminalității pe internet trebuie să fie întărite, agenția responsabilă de securitatea cibernetică trebuie reformată, iar protecția datelor trebuie să devină o temă de interes prioritar pentru toată lumea.

(Fin des interventions à la demande)

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, I would like to thank the rapporteur, Ms Verheyen, and the shadow rapporteurs for a very good parliamentary report on the eGovernment Action Plan.

There is more to eGovernment than just putting up websites and offering public services online. Its impact is much more far-reaching. It is a key enabler in achieving the transformation of Europe's public administration, contributing to growth, competitiveness and quality of life. One major achievement of the first year is the proposed draft regulation on the single digital gateway, which also introduced the once-only principle at European level.

With the addition of five new actions to the Action Plan, the mid-term review of the digital single market confirms this. The challenge is not to introduce digital technologies into public administrations, but rather the integration of digital technologies into public sector modernisation efforts. It is its transformative nature, impacting all levels of government and various public policy domains, that has great potential to bring significant benefits. The smart use of ICT by governments can help deliver better policies and decisions to tackle the pressing social and economic challenges of our times. By becoming more open and transparent, government and public bodies become more accountable and trustworthy.

This report provides an additional layer to the topic of eGovernment in general. Indeed, it provides further food for thought in terms of developing future actions to be included in the Action Plan in the coming years. I am encouraged that all EU institutions share a common vision on what the future of eGovernment will look like. This vision can only be reached if all stakeholders embrace it and commit themselves to working together to make it a reality: governments, public bodies at all levels – European, national, regional and local – and also industry, business and citizens. The European Parliament is uniquely placed in this mission. On the one hand, it can communicate to its constituents the benefits of this digital transformation. On the other hand, it can work together with the Commission in adopting eGovernment-related legislative proposals.

One of the key themes of the eGovernment Action Plan is that the Commission shall lead by example in applying the underlying principles of the Action Plan, such as digital by default, cross-border by default, and applying the once-only principle. The Commission is taking its commitment seriously and also offers Member States, local and regional administrations and other stakeholders financial support to accelerate the digital transformation of government. This is being done through various programmes, including structural funds, the Connecting Europe Facility and Horizon 2020, and I am confident that Parliament will also wish to lead by example and it can count on the full support of the Commission in advancing the digital transformation of government.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu demain.

Déclarations écrites (article 162)

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – La modernizzazione del mercato interno è uno degli impegni fondamentali di questa legislatura europea, che sta procedendo in più settori e che certamente necessita di un impulso forte da parte delle stesse istituzioni pubbliche nazionali.

Si tratta di un obiettivo da conseguire, in primo luogo, attraverso una digitalizzazione completa delle nostre amministrazioni interne, che vanno rese così più aperte e vicine ai cittadini e alle imprese e in grado di rispondere alle sfide della competitività e delle nuove forme di produzione.

L'E-Government non è solo uno strumento operativo interno per l'amministrazione pubblica: esso rappresenta anche un volano per lo sviluppo economico in grado di abbattere costi e procedure, di aprire nuovi canali di finanziamento, di progettazione, di investimento.

Tra i punti nodali per lo sviluppo dell'E-Government va pertanto incoraggiata con forza l'introduzione di nuove e più semplici modalità di azione per le imprese, in particolare attraverso una profonda revisione delle regole sulla dimensione digitale del diritto societario. Si tratta di un tema che sarà di grande attualità a breve, in virtù dell'avanzamento che il Parlamento sta facendo compiere al dossier della riforma delle fusioni e divisioni transfrontaliere.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan.* – Digitalna promjena javnih uprava ključni je element ostvarivanja punog potencijala jedinstvenog tržišta. Digitalne javne usluge smanjuju administrativni teret za građane i poduzeća te se time ubrzava i pojednostavljuje interakcija s javnim upravama koje postaju transparentnije i jeftinije. Smatram da je u tom kontekstu potrebno osigurati prijelaz na digitalnu upravu na državnoj i europskoj razini, ali i na lokalnoj i regionalnoj, omogućiti dostupnost i univerzalnu pristupačnost te uložiti dodatne napore u promicanje digitalnih rješenja. Moramo prilagoditi modernizaciju javne uprave okruženju koje se mijenja radi ostvarivanja ekonomske i socijalne koristi za cijelo društvo.

Nadalje, bitno je omogućiti pristup brzom internetu svim europskim kućanstvima, osobito onim u ruralnim područjima koja zaostaju s razvojem brze širokopojasne internetske veze.

U okviru uspjeha akcijskog plana EU-a za e-upravu, koji podržavam, treba uzeti u obzir zaštitu i sigurnost podataka kako bi se zajamčila privatnost i povećalo povjerenje u informacijske i komunikacijske tehnologije.

Tunne Kelam (PPE), *in writing.* – Connectivity, innovation, trust and skills are the basic principles for enhancing the full potential of eGovernance in Europe. As the report puts it – digital first. I would add European-in-design – interconnectivity, interoperability, cross-border by nature – key to a true European eGovernance. The EU has to make sure that the furthest villages and islands are connected to high-speed internet, developing 5G networks to be available to everyone as soon as possible. Being connected should be a right, not a privilege! Investing in resilient, trustworthy and sustainable e-solutions may seem costly at first, yet the long-term benefits in administrative, financial and communication terms will prove to be worth the initial costs. Equally, investments are needed to dramatically increase the level of digital literacy and cyber hygiene. Citizens need reassurances, full transparency and accountability on how their data is treated to make full use of e-solutions. Lastly, mobile solutions need to be included from the beginning in any development of eGovernance. In 2016, 59% of EU citizens connected themselves to internet via mobile devices; these numbers keep growing. Mobile by design is the mainstream future.

20. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

La Présidente. – L'ordre du jour appelle les interventions d'une minute sur des questions politiques importantes (article 163 du règlement).

Tomáš Zdechovský (PPE). – Já bych chtěl v této jedné minutě upozornit na problém, o kterém se tu příliš nemluví.

Je to problém se stáčením tachometrů neboli podvody na tzv. odometrech. Je to poměrně jednoduchá manipulace. Asi tak za minutu, pane komisaři, si můžete vydělat 1 000 EUR. Kdo by to nechtěl? V Polsku, v Německu, v dalších státech tento problém neustále bují a zvětšuje se. Komise přes neustálá upozorňování na tento problém nereaguje. Pane komisaři, třetina ojetých aut má stočené kilometry. To není problém jen ČR, ale je to problém i Německa.

Já se vás proto ptám, jestli přestane Komise konečně strkat hlavu do písku a začne se těmito problémy, které opravdu vadí občanům EU, skutečně zabývat a zda s nimi skutečně něco udělá.

Javi López (S&D). – Señora presidenta, este pasado invierno denuncié ante la Comisión Europea los precios abusivos del sector eléctrico español y, especialmente, cómo durante la ola de frío habían batido récords en España. Esto está provocando una enorme alarma social en mi país, derivada de la importancia que tiene en la cesta de la compra el precio de la energía y los problemas tan graves de pobreza energética, que han llegado a causar durante los últimos meses accidentes mortales.

Pues bien, la comisaria Vestager, de forma muy amable, me contestó que seguiría muy de cerca el caso. Esta última semana hemos sabido que un fiscal anticorrupción ha acusado formalmente por manipular precios en el invierno de la ola de frío, el año 2013, a Iberdrola, una gran compañía eléctrica española.

Así que yo pediría al departamento de Competencia que tome cartas en el asunto, que investigue al sector eléctrico español y la posible manipulación durante años de sus precios de forma abusiva, especialmente durante los inviernos, cuando más necesidades soportan los ciudadanos.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η αναληψία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έχει χτυπήσει πλέον κόκκινο, μια και με τα μνημονιακά μέτρα που προωθούν στην ελληνική Βουλή για ψήφιση αυτή την εβδομάδα ανοίγει ο δρόμος για ένα νέο κοινωνικό Αρμαγεδώνα. Υπό τις εντολές της τρόικας τοποθετούνται μέτρα για το διάστημα 2019-2020 ύψους 4,6 δισ. ευρώ, τα οποία θα φτάσουν στα 4,9 δισ. ευρώ το 2021. Μέτρα που πετσοκόβουν τις ήδη μειωμένες και πενιχρές συντάξεις, καθώς και το αφορολόγητο, ανοίγοντας τον δρόμο στη φοροληλασία του ελληνικού λαού. Ταυτόχρονα, τα περίφημα αντίμετρα είναι στάχτη στα μάτια, που θα εφαρμοστούν μόνο υπό τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας και υπό τον όρο ότι θα έχει ξεζουμιστεί ο ελληνικός λαός και θα έχουν ξεπουληθεί η ΔΕΗ και τα λιμάνια της χώρας. Όμως, ο ελληνικός λαός με την απεργία της Τετάρτης ετοιμάζεται να στείλει σε τρόικα και κυβέρνηση ηχηρό μήνυμα αντίστασης και αγώνα, γιατί υπάρχει άλλος δρόμος.

Jasenکو Selimovic (ALDE). – Madam President, first I would like to thank rapporteur Ulrike Lunacek for her Kosovo report, the debate on which has, unfortunately, been postponed. It is true that Kosovo has made some progress but there is still room for improvement, for example to ensure the security of journalists, as we can conclude from the recent attacks on journalist Arbana Xharra.

However, Kosovo should not remain the only Western Balkan country that does not enjoy visa-free travel. The citizens of Kosovo, especially young people, deserve the freedom to move freely. The border demarcation with Montenegro should not be used for political fights, new elections or blame games, as it has been used already, because the next opposition can repeat the game and then there is no end to it. The Kosovo Parliament must finalise this question, preferably before the elections, and then it will be up to the EU to keep its promise and grant visa-free travel to the citizens of Kosovo.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, την τελευταία επταετία έχουν επιβληθεί στον ελληνικό λαό οικονομικές θυσίες τέτοιες και τόσες ώστε να μην υπάρχει συγκρίσιμο ιστορικό παράδειγμα άλλης ευρωπαϊκής χώρας σε καιρό ειρήνης. Όλα αυτά γίνονται με διακηρυγμένο στόχο να ανακτήσει το ελληνικό κράτος τη φερεγγυότητά του και να μπορεί να δανείζεται από τις κεφαλαιαγορές. Πρέπει όμως να γίνει αντιληπτό πως για την επίτευξη του στόχου δεν αρκούν τα πρωτογενή πλεονάσματα στον ελληνικό προϋπολογισμό, αλλά απαιτείται μια ελάφρυνση του τεράστιου βάρους του δημόσιου χρέους. Τα άλλα κράτη μέλη της ευρωζώνης πρέπει να προχωρήσουν στην ελάφρυνση αυτή όπως τους ζητά και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Είναι υποκριτικό οι δανειστές να ζητούν τη συμμετοχή του Ταμείου στο πρόγραμμα και την υλοποίηση απαιτήσεών του για μέτρα λιτότητας από την ελληνική πλευρά, αλλά οι ίδιοι να καθυστερούν την ελάφρυνση του χρέους που έχουν επανειλημμένα υποσχεθεί. Δώστε στην Ελλάδα μια πραγματική ευκαιρία.

Jordi Solé (Verts/ALE). – Señora presidenta, el Estado español sigue con su persecución judicial contra las instituciones democráticas catalanas, comprometidas con el referéndum de autodeterminación.

La semana pasada, la presidenta del Parlament de Catalunya y otros miembros de la mesa tuvieron que testificar ante el juez por haber permitido, en el pleno, un debate y una votación sobre el camino hacia el referéndum, y el próximo episodio de esta obsesiva persecución parece que será prohibir la compra de urnas —el Gobierno de Cataluña ha anunciado que comprará urnas, que es el instrumento que los demócratas utilizamos para decidir—. Pues bien, el señor Rajoy, que debe de pensar que esto de las urnas es algo muy subversivo, ya ha puesto a trabajar a la Fiscalía para impedirlo.

Es grave que la presidenta de un Parlamento tenga que explicar ante un juez por qué no impide en el Parlamento un debate y una votación; es grave que comprar urnas sea un delito; es grave que, en nombre de la ley, se coarten la democracia y sus instituciones. Es grave que todo esto esté pasando aquí, en Europa. Es muy grave, pero no nos pararán porque no pararán la democracia.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, εξιτήριο του κεφαλαίου στην κερδοφορία και εισιτήριο του λαού σε χειρότερο σφαγείο είναι το τέταρτο μνημόνιο, το δεύτερο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, που περνά αυτές τις μέρες η ελληνική Βουλή. Σφαγή συντάξεων, μισθών, επιδομάτων ανεργίας, θέρμανσης, αναπηρίας, φοροληλασία και των πιο φτωχών, ομαδικές απολύσεις, κατάργηση κυριακάτικης αργίας, συλλογικών συμβάσεων, του απεργιακού δικαιώματος, εργοδοτικό lock-out, ιδιωτικοποίηση των πάντων. Τα χρηματοδοτημένα από τους υπόλοιπους φτωχούς αντίμετρα για την ακραία φτώχεια, αν πετύχουν τα μέτρα – σφαγείο, είναι ψίχουλα μπροστά στα αντίμετρα υπέρ του κεφαλαίου με νέες φοροαπαλλαγές και επιδοτήσεις. Η Νέα Δημοκρατία και η υπόλοιπη αστική αντιπολίτευση, δημαγωγικά, δεν ψηφίζουν τα μέτρα, αλλά ορκίζονται να τα εφαρμόσουν. Το κεφάλαιο, όλο και περισσότερο κερδισμένο, ο λαός, όλο και περισσότερο χαμένος. Να γιατί δεν πρέπει να επιλέξει σφαγέα, αλλά να βάλει ο ίδιος τέλος στη σφαγή. Η απεργία στις 17 του Μάη να γίνει αρχή κλιμάκωσης λαϊκής απεργίας διαρκείας ξεριζώματος του κακού: ότι όλο και λιγότεροι κλέβουν τον ιδρώτα όλο και περισσότερων, με εργαλείο τις αστικές κυβερνήσεις και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Stanislav Polčák (PPE). – Já bych chtěl pohovořit o otázce čerpání evropských fondů, protože otázka soudržnosti politik EU a růstu v regionech je podle mého názoru ta zásadní a skutečně prioritní.

Vyrovňování rozdílů mezi zaostalými regiony, to je jedna z těch předností, na kterých je EU nepochybně postavena. Je nutno řešit nárůst byrokracie, který je veden z evropské úrovně při čerpání těchto evropských fondů. Ten je skutečně bezprecedentní a neobvyklý. Dosáhli jsme trojnásobku pravidel pro čerpání evropských prostředků, než tomu bylo v minulých obdobích. Musíme si také uvědomit, že Komise nepochybně má rovněž svůj díl viny, neboť při schvalování operačních programů zásadně pochybila svou laxností.

Já chci vyzvat Komisi a instituce EU, aby pomohly členským státům při čerpání evropských prostředků právě tím schvalováním a ulehčením v administrativní zátěži.

Virginie Rozière (S&D). – Madame la Présidente, je souhaitais attirer votre attention sur une demande de l'agence spéciale des Nations unies pour l'égalité: l'agence ONU Femmes.

Sur le calendrier de nos institutions, aujourd'hui encore, les événements et les annonces officielles autour de la journée du 8 mars sont intitulés «Journée internationale des femmes», voire «Journée de la femme». Cette imprécision encourage les interprétations les plus mièvres que l'on voit prospérer à chaque nouvelle «fête des femmes».

Or, faut-il rappeler que cette journée n'est pas une célébration d'une féminité absolue et éternelle, et encore moins l'occasion pour la grande distribution de déstocker des produits électroménagers ou cosmétiques?

Cette date doit au contraire permettre de combattre les obstacles bien réels à l'autonomie et à la sécurité des femmes. C'est un temps de sensibilisation et de mobilisation essentiel pour nos engagements contre les discriminations. Et nous savons bien que le langage est un enjeu primordial dans la lutte pour l'égalité des genres. C'est la raison pour laquelle nous devons être précis et parler de «Journée internationale des droits des femmes», au même titre que nous célébrons la «Journée des droits humains».

C'est pourquoi j'ai fait mienne cette requête de l'agence ONU Femmes et demande qu'on clarifie les termes des calendriers de nos institutions.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, passaram 29 dias desde que 1 500 palestinianos detidos nas prisões israelitas iniciaram uma greve de fome em protesto contra a negação, por parte de Israel, de direitos básicos consagrados no Direito Internacional e em várias convenções.

Pelo acesso à assistência médica, pela não sujeição dos presos a tortura e outras formas de tratamento violento, cruel, degradante e desumano, pelo conhecimento das acusações e sua formalização, pela possibilidade de aceder aos respetivos processos, reunir com a defesa e receber visitas de familiares.

Perante a dimensão do protesto e a sua duração, perante o grave estado de saúde em que estes prisioneiros se encontram, é chocante a desumanidade das autoridades israelitas, que recusam a sua transferência para unidades hospitalares, mantendo-os em isolamento.

Mas é igualmente chocante o silêncio, a inação e a indiferença cúmplice da União Europeia e das suas instituições, sempre tão lesta a agitar a bandeira dos direitos humanos noutras ocasiões.

Queremos, aqui, manifestar a nossa solidariedade com os presos políticos palestinianos e exigir a sua imediata libertação, ao mesmo tempo que denunciemos esta hipocrisia.

Josep-Maria Terricabras (Verts/ALE). – Señora presidenta, hoy me referiré de nuevo -lo hice en 2014- a la estafa, el peligro y la ofensa que ha representado el fallido proyecto del almacén de gas *Castor*, situado en España, que afecta directamente a la zona de Vinaròs y del delta del Ebro. En su momento, el presupuesto se triplicó incomprensiblemente. Después de docenas de sismos, el señor Florentino Pérez recibió 3 150 millones de euros, porque había blindado contractualmente su fracaso.

Ahora, mantener las instalaciones inútiles y peligrosas nos cuesta más de quince millones de euros cada año, que se cargan, como todo el gasto, al recibo de la luz de los españoles para los próximos más de treinta años. Este es un despropósito de enormes dimensiones, un despropósito fraudulento y criminal. No nos cansaremos de denunciarlo.

¿Está la Comisión Europea dispuesta a hacer algo en favor de los ciudadanos españoles?

Porque no creo que la estafa y la agresión al medio ambiente formen parte del proyecto europeo.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já vás chci seznámit s jednou závažnou kauzou, která se stala 6. – 7. května 2017, kdy na dálnici A3 poblíž Norimberku byl zadržen 59letý český zvěrolékař, který v kufru automobilu převážel 42 štěňat, která se nacházela v zuboženém stavu. Byla určena k prodeji v Belgii.

Dámy a pánové, tento konkrétní případ 42 štěňat, z nichž bohužel některá již zemřela, jasně ukazuje na mimořádně závažnou formu trestné činnosti, která se dnes děje v Evropě, a to je pašování zvířat z východních států EU do západní části EU. Jedná se o formu závažné trestné činnosti, která vynáší mimořádné peníze. Nemalá část zvířat bohužel podlehnou a zemřou a my bychom proti tomu měli bojovat.

Vyzývám Komisi, pana komisaře, aby Komise konečně vzala v potaz tuto formu závažné činnosti a přiměla státy EU spolupracovat a bojovat proti pašování zvířat.

Момчил Неков (S&D). – Колеги, скъпи сънародници, повече от 13 месеца Европейската комисия потъпква собственото си законодателство, като не защитава от дискриминация 70 милиона граждани на Съюза.

Само преди дни тя потвърди, че няма да промени позицията си относно въвеждането на виза за американски граждани, въпреки своето задължение да стори това. С това се затвърди тезата, че тя предпочита да наруши европейското законодателство, вместо да въведе виза за трети страни, които дискриминират европейци, сред които сме и ние българите.

От този подиум призовавам българското правителство в лицето на министър-председателя и в лицето на министъра на външните работи да задействат правни стъпки срещу Европейската комисия по този казус. Българите заслужават да бъдат третираны като пълноправни европейци след 10 години членство в Европейския съюз.

Докажете, че националният интерес и българите са приоритет, а не диктовката на който и да е друг външен геополитически фактор!

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL). – Señora presidenta, Ládio Veron, líder del pueblo guaraní kaiowá, visitará, a finales de mayo, el Parlamento Europeo. Lo hará seis meses después de que esta Cámara aprobara una Resolución de urgencia dirigida a la alta representante para Asuntos Exteriores, las autoridades brasileñas y las Naciones Unidas. Seis meses en los que no se ha avanzado nada y en los que la situación de este pueblo ha empeorado.

En el mes de marzo, sobrevolaron poblados de los guaraníes kaiowás helicópteros del Ejército de los que bajaron hombres armados para intimidar y amenazar a la población, una práctica a la que están acostumbrados.

También multinacionales, como Shell, siguen contaminando el acuífero de sus territorios con los monocultivos para los biocombustibles, otra cuestión para la que este Parlamento ya pidió mayor control y protección de los derechos humanos.

El derecho universal a la vida, la tierra y el agua deberían llevarnos a hacer más desde la Unión Europea: exigir más fehacientemente la demarcación de las tierras ancestrales y sancionar a aquellas multinacionales que asesinan a este pueblo. No recibamos a Ládio con las manos vacías, sino con compromisos.

Anna Záborská (PPE). – Vážená pani predsedajúca, symbolické gestá sú v politike rovnako dôležité ako praktické riešenia. Vyjadrujú hodnotovú orientáciu a základné priority. Keď Valné zhromaždenie OSN v roku 1994 vyhlásilo 15. máj za Medzinárodný deň rodiny, bol to signál, že ľudia na celom svete chápu dôležitosť rodiny pre fungovanie spoločnosti. Podobné gesto už roky chýba zo strany Európskej komisie, ale aj vlád členských štátov vrátane Slovenska.

Nájsť odvahu prihlásiť sa k rodine, je prvým krokom k tomu, aby sme do zákonov a politik vniesli rodinné hľadisko. Tohtoročnou témou dňa rodiny je úloha rodín pri podpore vzdelávania a blahobytu ich členov. Využime ju ako príležitosť aspoň symbolicky oceniť prácu všetkých poskytovateľov starostlivosti v rodinách. Mamám, otcom, starým rodičom alebo súrodencom.

Emilian Pavel (S&D). – Doamnă președintă, stimați colegi, alegerile recente în unele state membre ne arată că populismul poate fi învins, cel puțin în Europa continentală. Ele dovedesc că iluziile unor false soluții naționaliste au fost respinse ferm de către cetățeni. Europeanii au în mod sigur mult mai multă maturitate decât ne lasă să credem unii comentatori. Cred însă că Uniunea Europeană are nevoie de victorie în toate statele membre și nu doar în câteva. În unele state, victoriile țin de alegeri, în timp ce în altele, o victorie a Uniunii ar însemna, de exemplu, ca acele țări să fie tratate mult mai bine și mult mai corect în cadrul construcției europene.

România, stimați colegi, o țară cu adevărat pro-europeană, merită de ani de zile să fie inclusă în spațiul Schengen. România merită să scape de stigmatul rușinos al MCV. Pentru ca Uniunea noastră să aibă un viitor solid toate statele membre care, la fel ca România, susțin o Europă mai integrată, mai puternică și mai apropiată de cetățeni trebuie să fie egale. La mulți ani, Europa!

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – Madame la Présidente, au nom de nos propres résolutions, au nom du droit international, au nom de la convention de Genève, dont l'Union européenne reconnaît l'application, nous ne pouvons pas faire silence sur la grève de la faim qu'ont dû entamer les prisonniers politiques palestiniens.

Cette grève déclenchée le 17 avril dernier vise à obtenir des conditions de détention conformes au droit humanitaire et à faire cesser l'arbitraire des détentions administratives.

Continuer à ne pas entendre ces revendications humanitaires peut conduire à encore plus de tensions dans la population palestinienne qui peuvent, elles-mêmes, déboucher sur le pire. Nous avons donc la responsabilité d'agir.

Je propose que notre Parlement diligente une commission d'enquête sur la situation des prisonniers palestiniens.

D'autre part, notre silence face aux emprisonnements, à la colonisation, nous rend complices de la violation du droit international. L'Union européenne a pourtant un moyen de pression efficace avec la suspension de l'accord d'association avec Israël. Nous proposons désormais de passer aux actes.

Andrea Bocskor (PPE). – Elnök Asszony, tisztelt Biztos Úr! Először is üdvözlöm az Európai Tanács pozitív döntését az ukrajnai vízummentesség ügyében. A vízummentesség pozitív gesztus az EU részéről, Ukrajna számára pedig remélhetőleg inspiráció a hatékony reformok végrehajtásához. Ukrajna hét országgal határos, az EU-ba vezető kapuját pedig a legnyugatibb megye, Kárpátalja jelenti, mely négy EU-tagországgal határos. Az Unióba irányuló forgalom egy nagy része itt halad át, azonban a határátkelők már most is túlterheltek, infrastruktúrájuk elavult, és kevés is van belőlük. Így a vízummentesség ellenére sem lesz egyszerű a polgároknak eljutni az Európai Unióba.

A vízummentesség mellett tehát elengedhetetlen a határmenti infrastruktúra és területek fejlesztése, új határátkelők nyitása, a vasút és az útszolgálat modernizálása, bekapcsolása a nemzetközi forgalomba. Fontos, hogy megszűnjön a határátkelőhelyeknél kialakult több órás várakozás. Az érvényes úti okmányokkal rendelkező polgároknak méltó utazási körülményeket kell teremteni az Európai Unióba való belépéskor. Az Európai Unió alapelve a mobilitás, így ennek elősegítéséhez is hatékony szakmai és pénzügyi segítséget kell nyújtani az EU-nak.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, aş vrea să mă ascultați și dumneavoastră. Astăzi este Ziua Internațională a familiei și vreau să ridic un caz disperat: unui cetățean român, doamnei Camelia Smicală, stabilită de doisprezece ani în Finlanda, i s-au încălcat toate drepturile, drepturile omului, drepturile copilului. Doi minori au fost ridicați brutal din casă și duși (și despărțiți și copiii) în centre de plasament, doamna nefiind înștiințată de o hotărâre judecătorească pe care a obținut-o soțul ei finlandez fiind. Mai mult, în 28 aprilie este condamnată la șase luni de închisoare pentru defăimarea autorităților care în urmă cu doi ani au preluat copiii.

Ce facem noi, Parlamentul, Comisia pentru a apăra cu adevărat familia? Plasarea copilului în custodia statului trebuie să reprezinte ultima opțiune atunci când vrem să apărăm copiii. Vrem să apărăm copiii de mamă? Eu sunt mamă și nu cred că vreo mamă, care este sănătoasă și poate să-și îngrijească copiii trebuie vreodată să fie despărțită de copii.

Solicit Comisiei să investigheze acest caz și să ceară autorităților finlandeze să lase copiii lângă mamă.

Csaba Sógor (PPE). – Néhány hónappal ezelőtt, 2016 őszén beszéltem itt már róla, hogy a romániai korrupcióellenes harc a nyilvánvaló pozitívumai mellett súlyos túlkapásokkal jár. Akkor azt mondtam, hogy egy romániai magyar tanyavetű iskola teljes ellehetetlenítésére használják a korrupció vádját Marosvásárhelyen. Ma megismételhetem ezt, mert a helyzet azóta sem oldódott meg, sőt, a szülőket sorra hallgatják ki a korrupcióellenes ügyészek és megpróbálják őket megfélemlíteni és elbizonytalanítani.

A hatóságok célja egyértelmű: az iskola működésének és jövőjének megkérdőjelezése. Hogy ez pontosan hogyan vezethető le a korrupcióellenes küzdelem nemes céljaiból, esetleg más okok állnak a háttérben, azt az Önök megítélésére bízom. Az azonban bizonyos: szükség van arra, hogy európai szinten foglalkozzunk a nemzeti kisebbségek problémáival, ahogyan azt a Bizottság által bejegyzett Minority SafePack európai polgári kezdeményezés részletezi. Ezért kérem, az Európai Parlament elnökéhez hasonlóan támogassák az elkövetkezendő időszakban a kezdeményezést, hiszen annak sikere az európai polgárok sikere is lesz egyben.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D). – Doamnă președintă, stimați colegi, în 1921 se înființa la București Institutul de seruri și vaccinuri Ioan Cantacuzino, un centru științific ce a avut un rol important în sănătatea românilor și nu numai a lor. La nivelul Uniunii Europene, Institutul Cantacuzino face parte din rețeaua strategică de care depinde reacția promptă a Europei în fața unei epidemii generalizate. Practic, aceste institute reprezintă principala unitate de răspuns în cadrul unei epidemii generalizate, dar sunt total neglijate în managementul Uniunii Europene, iar dotarea, pregătirea angajaților și funcționarea lor sunt lăsate în seama statelor membre. Cu alte cuvinte, în cazul unei crize biologice continentale noi așteptăm un răspuns generalizat de la o instituție administrată național, răspuns care nu va fi cu siguranță cel pe care îl dorim.

Personal militez pentru un proiect legislativ care să aducă finanțare Institutului Cantacuzino și a institutelor europene similare de la bugetele naționale la bugetul Uniunii Europene, scopul fiind acela de a oferi un sistem funcțional prin care Europa să poată răspunde eficient, în timp real, la unul din cele mai negre scenarii, indiferent că este vorba de o pandemie sau de un atac biologic.

Vă rog să vă alăturați mie în acest demers.

Michaela Šojdrová (PPE). – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs, j'ai beaucoup d'amis en France et j'étais très inquiète face à la montée du populisme en France.

La France est un pays fondateur de l'Union européenne et joue un rôle clé pour son développement. Je rappelle aussi la richesse des relations entre la France et mon pays – la République tchèque – et, pour ces raisons, je me suis réjouie du résultat de l'élection présidentielle.

Emmanuel Macron, en tant que président, représente l'espoir d'une politique de la construction européenne respectueuse des autres pays. Après le Brexit, il nous faut restaurer la confiance des citoyens dans les institutions européennes.

Emmanuel Macron se trouve face à des tâches difficiles: unir la France et unir l'Europe. Il a suscité de grandes attentes. Je lui souhaite de réussir, pour la réussite de l'Europe unie.

Romana Tomc (PPE). – Schengensko območje je bilo vzpostavljeno z namenom, da imajo državljani članic Unije prost prehod med državami. Naloga mejnih držav članic schengenskega območja je, da zagotovijo dobro varovanje zunanjih meja. V nasprotnem primeru „Schengen“ izgubi svoj smisel.

Vendar zaradi poostrenega nadzora, ki je posledica začetka izvajanja uredbe o nadzoru schengenske meje, ponekod prihaja do podaljšanja čakalnih dob na mejah. V Sloveniji je zelo veliko prahu dvignil poostren nadzor na meji s Hrvaško, za katerega – tudi sama tako menim – sta krivi predvsem vladi obeh držav, ki se na izvajanje uredbe nista ustrezno pripravili.

Poostren nadzor na meji s Slovenijo pa sta uvedli tudi Avstrija in Italija in to vse skupaj kaže na nezaupanje držav na nadzor in varnost v Evropski uniji. In odločiti se bomo morali skupaj, ali bomo skrbno varovali schengensko mejo zunaj, ali pa bodo notranje meje spet postale realnost. Upam seveda, da se bomo odločili za prvo možnost.

La Présidente. – Ce point de l'ordre du jour est clos.

21. A következő ülésnap napirendje

22. Az ülés berekesztése

La Présidente. – La séance est levée à 22 h 45.

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

Parlamenti bizottságok rövidítései

- AFET Külügyi Bizottság
- DEVE Fejlesztési Bizottság
- INTA Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság
- BUDG Költségvetési Bizottság
- CONT Költségvetési Ellenőrző Bizottság
- ECON Gazdasági és Monetáris Bizottság
- EMPL Foglalkoztatási és Szociális Bizottság
- ENVI Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság
- ITRE Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság
- IMCO Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság
- TRAN Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság
- REGI Regionális Fejlesztési Bizottság
- AGRI Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság
- PECH Halászati Bizottság
- CULT Kulturális és Oktatási Bizottság
- JURI Jogi Bizottság
- LIBE Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság
- AFCO Alkotmányügyi Bizottság
- FEMM Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság
- PETI Petíciós Bizottság

- DROI Emberi Jogi Albizottság
- SEDE Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság

Képviselőcsoportok rövidítései

- PPE Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport
- S&D Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport
- ECR Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoport
- ALDE Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport
- GUE/NGL Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport
- Verts/ALE Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport
- EFDD Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája képviselőcsoport
- ENF Nemzetek és Szabadság Európája képviselőcsoport
- NI független képviselők